దేవుని సబ్బాత్

సెసిల్ ఎన్. రైట్

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఈ పాఠాలలో లేదా మరేదైనా మూలం నుండి చెప్పబడిన వాటి యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని గుర్తించడానికి మీరు మీ బైబిల్‌ను అధ్యయనం చేయాలని మేము సిఫార్సు చేస్తున్నాము. ఇంటర్నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ (IBKI) పాఠాలలో సమర్పించబడిన "వ్యాఖ్యలు" రచయితలు లేదా కంపైలర్‌ల అభిప్రాయాలు. అభిప్రాయాలు తరచుగా ఆడియో, వీడియో మరియు ప్రింట్ పాఠాలు, అలాగే బైబిల్ వ్యాఖ్యానాలలో తమ మార్గాన్ని కనుగొంటాయి; మరియు, బోధకులు, మంత్రులు, పాస్టర్లు, పూజారులు లేదా రబ్బీల బోధనలలో. దేవుని చిత్తాన్ని వెతకడం, తెలుసుకోవడం మరియు చేయడం మీ బాధ్యత కాబట్టి మీరు వీటి యొక్క అన్ని వ్యాఖ్యలు, అభిప్రాయాలు మరియు బోధనలను ఎల్లప్పుడూ ధృవీకరించాలి. ఏదైనా బోధన యొక్క సత్యాన్ని తనిఖీ చేయడానికి, వివిధ బైబిల్ అనువాదాలను చదవండి, తెలియని పదాలు లేదా పదబంధాల అర్థాన్ని తెలుసుకోవడానికి బైబిల్ నిఘంటువులను మరియు నిఘంటువులను సంప్రదించండి. ఏదైనా నిఘంటువు నిర్వచనాలతో జాగ్రత్తగా ఉండండి, ఎందుకంటే నిఘంటువులు అసలు భాష నుండి ప్రస్తుత వాడుక వరకు పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థాన్ని ఇస్తాయి. పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థం కూడా కాలక్రమేణా మారుతుంది. అలాగే, అనేక గ్రీకు పదాలను ఒక పదంలోకి అనువదించవచ్చు, ఇది అసలు అర్థాన్ని వక్రీకరించవచ్చు.

బైబిల్లో వ్రాయబడినట్లుగా తన పవిత్ర వాక్యం నుండి మీతో మాట్లాడటానికి దేవుడు అనుమతించండి. IBKI మార్పు లేదా ఛార్జీ లేకుండా పూర్తిగా పాఠాలను వాణిజ్యేతర ప్రయోజనాల కోసం డౌన్‌లోడ్ చేయడానికి మరియు పునరుత్పత్తి చేయడానికి అనుమతిని మంజూరు చేస్తుంది.

ఇంటర్నేషనల్ బైబిల్ నాలెడ్జ్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఒక గుర్తింపు పొందిన సంస్థ కాదు.
రాండోల్ఫ్ డన్, అధ్యక్షుడు
రాబర్టో శాంటియాగో, డీన్
మా వెబ్‌సైట్ Thebibleway.net
ని సందర్శించండి vinay_coc@rediffmail.com

God's Sabbath	దేవుని సబ్బాత్
You are encouraged to study your Bible to prove the truth presented in these lessons or any other lesson. The comments presented herein are those of the compiler. You should verify them and anything else taught by others; e.g., a pastor, preacher, priest, some Bible scholar, commentator, or Bible*Way* Publishing as it is YOUR responsibility to seek, know and do God's will. In verifying you may wish to read different Bible translations – ESV, NIV, NASU, RSV, KJV. Also use Strong's Greek and Hebrew Dictionary, Thayer's Greek-English Lexicon and Vines Expository Dictionary for	ఈ పాఠాలు లేదా మరేదైనా పాఠంలో అందించిన సత్యాన్ని నిరూపించడానికి మీ బైబిల్‌ను అధ్యయనం చేయమని మీరు ప్రోత్సహించబడ్డారు. ఇక్కడ అందించిన వ్యాఖ్యలు కంపైలర్ యొక్కవి. మీరు వాటిని మరియు ఇతరులు బోధించిన మరేదైనా ధృవీకరించాలి; ఉదా, ఒక పాస్టర్, బోధకుడు, పూజారి, కొంతమంది బైబిల్ పండితుడు, వ్యాఖ్యాత లేదా బైబిల్‌వే పబ్లిషింగ్ దేవుని చిత్తాన్ని వెతకడం, తెలుసుకోవడం మరియు చేయడం మీ బాధ్యత.

meaning of words or phrases you do not know. Be careful with definitions as all dictionaries give both current and old meaning of words and phrases.

The meaning of words and phrases change over time. Also, several Greek words may be translated into one word in English and may distort the original meaning. For instance, the Greek words *de* and *kai*" were translated as "and" in English. *De* is used to separate two nouns whereas *kai* connects two nouns

Let God speak to you from His Holy Word as recorded in the Bible.

The Sabbath

A Change of Law?

Daniel 7:25 refers to man's changing God's laws – a thing that is wrong. But, if God has changed his own law, that is an altogether different matter – and wrong not to recognize and adjust to it. So, what I wish to do now is to point out that God did make such a change when making Jesus Christ to be our high priest after the order of Melchizedek, and not after the Levitical order of Aaron as he had legislated for priests under the law of which he made Moses mediator and by which he also gave the Ten commandments at Mount Sinai.

1. Hebrews (7:11-25) (American Standard Version):

a. "Now if there was perfection [referring to salvation to the uttermost, v. 25] through the Levitical priesthood (for under it hath the people received the law), what further need was there that another priest should arise after the order of Melchizedek, and not be reckoned after the order of Aaron? For the priesthood being changed, there is made of necessity a change also of the law. For he of whom these things are said belongeth to another tribe, from which no man hath given attendance at the altar. For it is evident that our Lord hath sprung out of Judah; as to which tribe Moses [through whom God gave the Old Covenant law] spake nothing concerning priests. And what we say is more abundantly evident, if after the likeness of Melchizedek there ariseth another priest, who hath been made, not after the law of a carnal [fleshly] commandment [the Old Covenant law], but after the power of an endless life [of Christ after his resurrection]: for it is witnessed of him, Thou art a priest for ever, after the order of Melchizedek. For there is a disannulling of the former commandment, because of its weakness and unprofitableness (for the law made nothing perfect), and a bringing in thereupon of a better hope, through which we draw nigh unto God. And inasmuch as it is not without the taking of an

ధృవీకరించడంలో మీరు వివిధ బైబిల్ అనువాదాలను చదవాలనుకోవచ్చు - ESV, NIV, NASU, RSV, KJV. మీకు తెలియని పదాలు లేదా పదబంధాల అర్థం కోసం స్ట్రాంగ్ యొక్క గ్రీక్ మరియు హీబ్రూ నిఘంటువు, థాయర్స్ గ్రీక్-ఇంగ్లీష్ లెక్సికాన్ మరియు వైన్స్ ఎక్స్‌పోజిటరీ డిక్షనరీని కూడా ఉపయోగించండి. అన్ని డిక్షనరీలు పదాలు మరియు పదబంధాలకు ప్రస్తుత మరియు పాత అర్థాలను ఇస్తాయి కాబట్టి నిర్వచనాలతో జాగ్రత్తగా ఉండండి.

పదాలు మరియు పదబంధాల అర్థం కాలక్రమేణా మారుతుంది. అలాగే, అనేక గ్రీకు పదాలు ఆంగ్లంలో ఒక పదంలోకి అనువదించబడవచ్చు మరియు అసలు అర్థాన్ని వక్రీకరించవచ్చు. ఉదాహరణకు, గ్రీకు పదాలు డి మరియు కై" ఆంగ్లంలో "మరియు" అని అనువదించబడ్డాయి. రెండు నామవాచకాలను వేరు చేయడానికి De ఉపయోగించబడుతుంది, అయితే కై రెండు నామవాచకాలను కలుపుతుంది

బైబిల్లో నమోదు చేయబడినట్లుగా దేవుడు తన పవిత్ర వాక్యం నుండి మీతో మాట్లాడనివ్వండి.

సబ్బాత్

చట్టం యొక్క మార్పు?

డేనియల్ 7:25 మానవుడు దేవుని చట్టాలను మార్చడాన్ని సూచిస్తుంది - ఇది తప్పు. కానీ, దేవుడు తన స్వంత చట్టాన్ని మార్చుకున్నట్లయితే, అది పూర్తిగా భిన్నమైన విషయం - మరియు దానిని గుర్తించి సర్దుబాటు చేయకపోవడం తప్పు. కాబట్టి, ఇప్పుడు నేను చేయదలిచినది ఏమిటంటే, మెల్కీసెదెకు ఆజ్ఞ తర్వాత యేసుక్రీస్తును మన ప్రధాన యాజకునిగా చేసినప్పుడు దేవుడు అలాంటి మార్పు చేసాడు మరియు అహరోను యొక్క లెవిటికల్ క్రమాన్ని అనుసరించి కాదు. అతను మోషేను మధ్యవర్తిగా చేసిన చట్టం మరియు దాని ద్వారా అతను సీనాయి పర్వతం వద్ద పది ఆజ్ఞలను కూడా ఇచ్చాడు.

1. హెబ్రీయులు (7:11-25) (అమెరికన్ స్టాండర్డ్ వెర్షన్):

a. "ఇప్పుడు లేవీయుల యాజకత్వం ద్వారా పరిపూర్ణత [పూర్తిగా మోక్షాన్ని సూచిస్తుంది, v. 25] ఉంటే (దాని క్రింద ప్రజలు ధర్మశాస్త్రాన్ని స్వీకరించారు), మెల్కీసెదెక్ ఆజ్ఞ తర్వాత మరొక యాజకుడు

oath (for they [after the order of Aaron, the Levitical priest] indeed have been made priest without an oath; but he [Christ] with an oath him that saith of him), The Lord sware and will not repent himself, Thou art a priest for ever; By so much also hath Jesus become the surety of a better covenant. And they have been made priest many in number [successively], because that by death they are hindered from continuing: but he, because he abideth for ever, hath his priesthood unchangeable. “Wherefore He Is Able To Save To The Uttermost Them That Draw Near Unto God Through Him, Seeing He Liveth To Make Intercession For Them.”

The above passage is saying there is no "salvation to the uttermost" (no eternal salvation) under the Levitical priesthood of the Old Covenant. No one priest, and not even the entire succession of the mortal priest, could provide salvation beyond their lifetime upon earth, for the sacrifices they offered year by year availed for no more than a year at a time – hence, not beyond life on earth. Therefore, even those living under the Old Covenant could have eternal life only through the later and perpetual priesthood of Jesus Christ, the benefit of whose one-time sacrifice of himself for sins was retroactive to provide their salvation in eternity (noted in c. below in 9:15) – because the blood of animals that the Levitical priests repeatedly offered could not "take away sins" (10:4) to the extent of being "remembered no more," as under the New Covenant (8:12; 10:17-18).

b. "But now he [Christ] hath obtained a ministry the more excellent, by so much as he is also the mediator of a better covenant [than that of which Moses was the mediator], which has been enacted upon better promises. For if the first covenant had been faultless [that is, had it not been inadequate for ‘salvation to the uttermost’], then would no place have been sought for a second. For finding fault with them [the nation of Israel, which had come to be divided into the kingdom of Israel and the kingdom of Judah], he saith, Behold, the days come, saith the Lord, that I will make a New Covenant with the house of Israel and with the house of Judah; Not according to the covenant that I made with their fathers in the day that I took by the hand to lead them out forth out of the land of Egypt; For they continued not in my covenant, and I regarded them not, saith the Lord [see Jeremiah 31:31-34] … In that he saith, A new covenant, he hath made the first old. But that which is becoming old and waxeth aged is nigh unto vanishing away." (8:6-13)

c. Already referred to above: "And for this cause he [Christ] is the mediator of a new covenant, that a death having taken place for the redemption of the

తలెత్తవలసిన అవసరం ఏమిటి, మరియు అహరోను యొక్క ఆజ్ఞను అనుసరించి లెక్కించబడలేదా?యాజకత్వము మార్చబడినందున, ధర్మశాస్త్రములో కూడా మార్పు అవసరము, ఈ మాటలు చెప్పబడినవాడు వేరొక గోత్రానికి చెందినవాడు, దాని నుండి ఎవ్వరూ హాజరుకాలేదు. బలిపీఠం, ఎందుకంటే మన ప్రభువు యూదా నుండి ఉద్భవించాడని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది; మోషే ఏ తెగ గురించి [దేవుడు పాత ఒడంబడిక చట్టాన్ని ఇచ్చాడు] యాజకులను గురించి ఏమీ మాట్లాడలేదు మరియు మెల్కీసెదెకు పోలిక తర్వాత మనం చెప్పేది చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. మరొక పూజారి లేచాడు, అతను తయారు చేయబడ్డాడు, శరీరసంబంధమైన [మాంసపు] ఆజ్ఞ [పాత ఒడంబడిక చట్టం] తర్వాత కాదు, కానీ [క్రీస్తు పునరుత్థానం తర్వాత] అంతులేని జీవితం యొక్క శక్తి తర్వాత: ఇది అతని గురించి సాక్షిగా ఉంది, నీవు ఎప్పటికీ పూజారివి. మెల్కీసెడెక్ యొక్క క్రమం. ఎందుకంటే దాని బలహీనత మరియు లాభదాయకత (చట్టం ఏదీ పరిపూర్ణం చేయలేదు) కారణంగా పూర్వపు ఆజ్ఞను రద్దు చేయడం జరిగింది మరియు దాని ద్వారా మనం దేవునికి దగ్గరవుతున్న ఒక మంచి నిరీక్షణను తీసుకురావడం జరిగింది. మరియు ప్రమాణం చేయకుండా కాదు కాబట్టి (వారు [అహరోన్ యొక్క ఆజ్ఞను అనుసరించి, లేవీయ పూజారి] నిజానికి ప్రమాణం లేకుండా యాజకునిగా చేయబడ్డారు; కానీ అతను [క్రీస్తు] అతని గురించి చెప్పే ప్రమాణంతో) ప్రభువు ప్రమాణం చేసాడు మరియు పశ్చాత్తాపపడడు, నీవు ఎప్పటికీ పూజారివి; చాలా ద్వారా కూడా యేసు ఒక మంచి ఒడంబడిక యొక్క హామీ అయ్యాడు. మరియు వారు అనేక సంఖ్యలో [వరుసగా] యాజకులుగా చేయబడ్డారు, ఎందుకంటే మరణం ద్వారా వారు కొనసాగడానికి ఆటంకం కలిగి ఉన్నారు: కానీ అతను శాశ్వతంగా ఉంటాడు కాబట్టి, అతని యాజకత్వం మారదు. "అందుచేత వారి కొరకు మధ్యవర్తిత్వం చేయుటకు ఆయన జీవించియుండుట చూచి, తన ద్వారా దేవునికి చేరువైన వారిని పూర్తిగా రక్షించగలడు."

పాత ఒడంబడిక యొక్క లేవిటికల్ యాజకత్వం క్రింద "అత్యంత మోక్షం" (శాశ్వతమైన మోక్షం లేదు) లేదని పై భాగం చెబుతోంది. ఏ పూజారి, మరియు మర్త్య పూజారి యొక్క మొత్తం వారసత్వం కూడా, భూమిపై వారి జీవితకాలం దాటి మోక్షాన్ని అందించలేకపోయింది, ఎందుకంటే వారు సంవత్సరానికి అర్పించిన త్యాగాలు ఒకేసారి ఒక

transgressions that were under the first covenant, they that have been called may receive the promise of eternal inheritance [‘salvation to the uttermost’]." (9:15)

Please read carefully Chapters 7-10 of Hebrews, from which I have taken only excerpts and notice particularly that:

(a) what occurred under the Old Covenant were types and shadows of "good things to come" (10:1) under the New Covenant, and

(b) He taketh away the first, that he may establish the second. (10:9)

2. Please read also the 2 Corinthians 3 and notice the following:
   a. What is "written, and engraven on stones," namely the Ten Commandments of the Old Covenant, containing the Sabbath commandment (Exodus 31:18; 32:15; 34:28), passed away (vs. 4-16).
   b. It is specifically stated that "the Old Covenant… is done away in Christ" (v. 14).

3. Please note Colossians 2:16-17, which reads as follows: "Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of a feast day or a new moon or a sabbath day [all of which pertained to the Old Covenant]: which are a shadow of things to come; but the body [casting the shadow, so to speak] is Christ’s [literally, ‘of Christ,’ as in the King James Version]."

Are The Ten Commandments Still Binding?

Now, as to whether "the Ten Commandments are still as true today as nearly two thousand years ago," if you mean they are still as "binding" today as they were then, it depends on whether they were also incorporated into the New Covenant law, or law of Christ. It is freely conceded that all of them have been thus incorporated, <u>except</u> for the Sabbath command. But in Colossians 2:16-17, cited above, we see it specifically <u>included</u> in the category of things by which we are <u>not</u> to be judged – that is, not to be condemned for not observing them – meaning, therefore, that they are <u>not</u> binding under Christ.

That is basic, and means there <u>has</u> been a change of law by God himself, so <u>that under Christ the sabbath command is no longer binding</u> – a conclusion I think is beyond successful contradiction. And, logically, I could stop with that alone.

But I promised to "endeavor to be comprehensive enough to provide a sufficiently detailed overview for a clear and

సంవత్సరానికి మించి ఫలించలేదు - అందుకే, భూమిపై జీవితానికి మించినది కాదు. . కాబట్టి, పాత ఒడంబడిక క్రింద జీవించే వారు కూడా యేసుక్రీస్తు యొక్క తరువాతి మరియు శాశ్వతమైన యాజకత్వం ద్వారా మాత్రమే శాశ్వత జీవితాన్ని పొందగలరు, వారి పాపాల కోసం ఒక సారి తనను తాను త్యాగం చేయడం వల్ల శాశ్వతత్వంలో వారి మోక్షాన్ని అందించడం వెనుకబడి ఉంది (క్రింద సి.లో గుర్తించబడింది. లో 9:15) – ఎందుకంటే లేవీయ మత గురువులు పదే పదే అర్పించిన జంతువుల రక్తం "పాపాలను తీసివేయలేకపోయింది" (10:4) "ఇక జ్ఞాపకం ఉండదు,

బి. "కానీ ఇప్పుడు అతను [క్రీస్తు] మరింత అద్భుతమైన పరిచర్యను పొందాడు, అతను మెరుగైన వాగ్దానాల మీద రూపొందించబడిన [మోషే మధ్యవర్తిగా ఉన్నదాని కంటే] మెరుగైన ఒడంబడికకు మధ్యవర్తిగా కూడా ఉన్నాడు. మొదటి ఒడంబడిక దోషరహితమైనది [అనగా, 'అత్యంత మోక్షానికి' సరిపోకపోతే], అప్పుడు ఒక్క క్షణం కూడా స్థలం వెతకలేదు, వారితో [ఇశ్రాయేలు దేశం, వచ్చినది] తప్పును కనుగొనడం కోసం ఇశ్రాయేలు రాజ్యం మరియు యూదా రాజ్యంగా విభజించబడింది], అతను చెప్పాడు, ఇదిగో, రోజులు వస్తాయి, నేను ఇశ్రాయేలు ఇంటితో మరియు యూదా ఇంటితో కొత్త ఒడంబడికను చేస్తాను; నిబంధన ప్రకారం కాదు నేను వారి పితరులను ఈజిప్టు దేశం నుండి బయటకు నడిపించడానికి చేయి పట్టుకున్న రోజున నేను వారితో చేసాను, ఎందుకంటే వారు నా ఒడంబడికలో కొనసాగలేదు. మరియు నేను వాటిని పట్టించుకోలేదు, లార్డ్ చెప్పారు [యిర్మీయా 31:31-34 చూడండి] ... అతను చెప్పాడు, ఒక కొత్త ఒడంబడిక, అతను మొదటి పాత చేసింది. కానీ వృద్ధాప్యం మరియు వృద్ధాప్యం అంతరించిపోవడానికి సమీపంలో ఉంది." (8:6-13)

సి. ఇప్పటికే పైన ప్రస్తావించబడింది: "మరియు ఈ కారణంగా అతను [క్రీస్తు] కొత్త ఒడంబడికకు మధ్యవర్తిగా ఉన్నాడు, మొదటి ఒడంబడిక క్రింద ఉన్న అతిక్రమణల విముక్తి కోసం మరణం సంభవించింది, పిలువబడిన వారు వాగ్దానాన్ని పొందవచ్చు. శాశ్వతమైన వారసత్వం ['అత్యంత వరకు మోక్షం']." (9:15)

proper perspective of what I believe to be the teaching of scripture on the subject under consideration" -- an enhancement, and further confirmation of divine rational, if you please. And that I now attempt from both Old and New Covenant scriptures, though it means a much, much longer treatment.

1. Status of the Sabbath Under New Covenant Law.
In Galatians 4:10-11, the apostle Paul, when writing to Gentile Christians who were being influenced by Judaizing teachers to be circumcised and keep the Old Covenant law of Moses in order to be saved (see Acts 15:1-5), said: "Ye observe days [which would include sabbath days], and months, and seasons, and years. I am afraid of you, lest by any means I have bestowed labor upon you in vain." And, in regard to circumcision, which had been required under the Old Covenant, he said: "…if ye receive circumcision, Christ will profit you nothing. Yes, I testify again to every man that receiveth circumcision, that he is a debtor to do the whole law. Ye are severed from Christ, ye who would be justified by the law. Ye are fallen from grace. … For in Christ Jesus neither circumcision availeth anything, nor un-circumcision; but faith working through love" (Gal. 5:2-6).

The principle seen in the foregoing is this: Under Christ "circumcision" is not commanded, neither is it forbidden if not done to obey Old Covenant law to be saved. But if it is done because required under Old covenant law, and to be justified or saved, that obligates us to keep all that law, yet severs us from Christ and therefore from the grace of God through Christ, without which we cannot be saved. That principle, applying to any command of the Old Covenant not incorporated into New Covenant law, INCLUDES THE "SABBATH" COMMAND, ALREADY NOTED IN Colossians 2:16-17.

And, since in that passage the "sabbath" is listed among items that "are a shadow of things to come" – "the law having a shadow of the good things to come" (Hebrews 10:1) – that is, to come through Christ, who is mediator of the New Covenant– that makes it important to examine the sabbath more fully under both Old and New Covenants, for a still broader perspective and clearer perception of it.

2. The Sabbath in the Old Covenant scriptures: Genesis to
Malachi.
   a. First Mentioned (Genesis 2:1-3): "And the heavens and the earth were finished, and all the host of them [in the six days of Genesis 1]. And on the seventh day God finished his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which

దయచేసి హెబ్రీస్‌లోని 7-10 అధ్యాయాలను జాగ్రత్తగా చదవండి, దాని నుండి నేను సారాంశాలను మాత్రమే తీసుకున్నాను మరియు ముఖ్యంగా గమనించండి:

(a) పాత ఒడంబడిక క్రింద సంభవించినవి రకాలు మరియు నీడలు

కొత్త ఒడంబడిక క్రింద "రాబోయే మంచి విషయాలు" (10:1) మరియు

(బి) అతను రెండవదాన్ని స్థాపించడానికి మొదటిదాన్ని తీసివేస్తాడు. (10:9)

2. దయచేసి 2 కొరింథీయులు 3ని కూడా చదవండి మరియు ఈ క్రింది వాటిని గమనించండి:

a. సబ్బాత్ కమాండ్మెంట్ (నిర్గమకాండము 31:18; 32:15; 34:28) కలిగి ఉన్న పాత ఒడంబడిక యొక్క పది ఆజ్ఞలు "వ్రాసినవి మరియు రాళ్ళపై చెక్కబడినవి" (వర్సెస్ 4-16).

బి. "పాత ఒడంబడిక... క్రీస్తులో అంతరించిపోయింది" (v. 14) అని ప్రత్యేకంగా చెప్పబడింది.

3. దయచేసి కొలొస్సయులు 2:16-17ని గమనించండి, ఇది క్రింది విధంగా ఉంది: "కాబట్టి మాంసాహారం లేదా పానీయాలు లేదా పండుగ రోజు లేదా అమావాస్య లేదా విశ్రాంతి దినం విషయంలో ఎవరూ మిమ్మల్ని తీర్పు తీర్చకూడదు. పాత ఒడంబడికకు]: అవి రాబోయే విషయాల నీడ; కానీ శరీరం [నీడను వేయడం, అలా మాట్లాడటం] క్రీస్తు యొక్క [అక్షరాలా, కింగ్ జేమ్స్ వెర్షన్‌లో వలె 'క్రీస్తు']."

పది ఆజ్ఞలు ఇప్పటికీ కట్టుబడి ఉన్నాయా?

ఇప్పుడు, "పది ఆజ్ఞలు దాదాపు రెండు వేల సంవత్సరాల క్రితం నేటికీ నిజమైనవి" అని మీరు అర్థం చేసుకుంటే, అవి అప్పటిలాగే నేటికీ "కట్టుబడి" ఉన్నాయని మీరు అర్థం చేసుకుంటే, అవి కూడా కొత్త

he had made. And God blessed the seventh day, and hollowed it; because that in it he had rested from all his work which God had created and made."

The Hebrew verb here translated "rest" is *shabath*, meaning to cease, or rest. The seventh day, which marked the cessation of God's work of creation, came to be referred to as the "sabbath" (*shabbath*) or "sabbath day." It marked the end of the first week of the earth's existence, and the beginning of a weekly succession of seventh-days, later spoken of by God as "my sabbaths" (Exodus 31:13; Leviticus 19:3, 30; 26:2).

b. <u>Second Mentioned</u> (Exodus 16): Israel, recently delivered from Egyptian bondage and was in the early stages of its long trek to the promised land of Canaan, had been led into the wilderness of Sin, not far distance from Mt. Sinai, where they would be encamped for a year and receive the Old Covenant law, with its famous Ten Commandments, which included the <u>sabbath</u> legislation with which we are now concerned.

Food had given out in the wilderness of Sin, and the people murmured. "then said Jehovah unto Moses, Behold I will rain bread down from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may prove them, whether they will walk in my law, or not. And it shall come to pass on the sixth day, that they shall prepare that which they shall bring in, and it shall be twice as much as they gather daily" (16:4-5).

And on the <u>first</u> sixth day, Moses explained to the people as follows: "This is that which Jehovah hath spoken, Tomorrow is a <u>solemn rest</u>, a holy <u>sabbath</u> unto Jehovah: Bake [today] that which ye will bake, and boil that which ye shall boil; and all that remaineth over lay up for you to be kept until the morning" (16:23). And when morning came Moses further said: "Eat that today; for today is a <u>sabbath</u> unto Jehovah: today ye shall not find it in the field. Six days ye shall gather it; but on the seventh day is the <u>sabbath</u>, in it there shall be none" (vs. 25-26).

Some of the people went out anyhow on the sabbath day to gather, but found none. "And Jehovah said unto Moses [to be delivered to the people], How long refuse ye to keep my commandments and my laws? For that Jehovah hath given you the <u>sabbath</u>, therefore he giveth you the sixth day the bread for two days; abide ye every man in his place, let no man go out of his place on the <u>seventh</u> day. So the people <u>rested</u> on the seventh day" (vs. 28-39).

ఒడంబడికలో చేర్చబడ్డాయా అనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. చట్టం, లేదా క్రీస్తు చట్టం. సబ్బాత్ కమాండ్ మినహా అవన్నీ ఈ విధంగా చేర్చబడ్డాయని స్వేచ్ఛగా అంగీకరించబడింది. కానీ పైన ఉదహరించబడిన కొలొస్సయులు 2:16-17లో, మనం తీర్పు చెప్పకూడని విషయాల వర్గంలో ఇది ప్రత్యేకంగా చేర్చబడిందని మనం చూస్తాము - అంటే, వాటిని గమనించనందుకు ఖండించబడదు - అంటే, కాబట్టి, అవి క్రీస్తు కింద కట్టుబడి లేదు.

అది ప్రాథమికమైనది, మరియు దేవుడు స్వయంగా చట్టాన్ని మార్చాడని అర్థం, తద్వారా క్రీస్తు కింద సబ్బాత్ ఆదేశం ఇకపై కట్టుబడి ఉండదు - ఇది విజయవంతమైన వైరుధ్యానికి మించినది అని నేను భావిస్తున్నాను. మరియు, తార్కికంగా, నేను దానితోనే ఆపగలను.

కానీ నేను "పరిశీలనలో ఉన్న సబ్జెక్ట్‌పై స్క్రిప్చర్ యొక్క బోధనగా నేను నమ్ముతున్న దాని గురించి స్పష్టమైన మరియు సరైన దృక్పథం కోసం తగినంత వివరణాత్మక అవలోకనాన్ని అందించడానికి తగినంత సమగ్రంగా ఉండటానికి ప్రయత్నిస్తాను" -- దైవిక హేతుబద్ధతను మెరుగుపరచడం మరియు మరింత ధృవీకరణ, మీరు దయచేసి ఉంటే. మరియు నేను ఇప్పుడు పాత మరియు కొత్త ఒడంబడిక గ్రంథాల నుండి ప్రయత్నిస్తున్నాను, అయితే ఇది చాలా ఎక్కువ, సుదీర్ఘమైన చికిత్స.

1. కొత్త ఒడంబడిక చట్టం ప్రకారం సబ్బాత్ స్థితి.

గలతీయులకు 4:10-11లో, అపొస్తలుడైన పౌలు, జుడాయిజింగ్ బోధకులచే ప్రభావితమైన అన్యుల క్రైస్తవులకు సున్నతి చేయవలసిందిగా మరియు మోషే యొక్క పాత ఒడంబడిక చట్టాన్ని కాపాడుకోవడానికి వ్రాస్తున్నప్పుడు (చట్టాలు 15:1-5 చూడండి), అన్నాడు: "మీరు రోజులు [విశ్రాంతి రోజులు], మరియు నెలలు, మరియు రుతువులు మరియు సంవత్సరాలను పాటిస్తున్నారు. నేను మీకు భయపడుతున్నాను, ఏ విధంగానైనా నేను మీకు శ్రమను ఫలించలేదని." మరియు, పాత ఒడంబడిక క్రింద అవసరమైన సున్నతి గురించి, అతను ఇలా అన్నాడు: "...మీరు సున్నతి పొందినట్లయితే, క్రీస్తు మీకు ఏమీ ప్రయోజనం చేకూర్చడు. అవును, సున్నతి పొందే ప్రతి వ్యక్తికి అతను రుణగ్రహీత అని నేను మళ్ళీ

That was a prelude to, and a conditioning for, the sabbath command as an especially significant part of the covenant between God and Israel, soon to be made at Sinai.

c. Third Mentioned (Exodus 20); On the third day after Israel had arrived in the wilderness of Sinai, God awesomely spoke from the summit of Mount Sinai the Ten Commandments that he later wrote on two tables of stone and delivered to Moses. He began by saying, "I am Jehovah thy God, who brought you out of the land of Egypt and out of the house of bondage" (v. 2). The first command was to have no other gods before (or besides) him. And the fourth was: “remember the sabbath day, to keep it holy. Six days shalt thou labor, and do all thy work; but the seventh day is a sabbath unto Jehovah thy God: in it thou shalt not do any work, thou, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates: for in six days Jehovah made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day, and hallowed it" (vs. 8-11).

d. Further Explanatory Scriptures – that emphasize the tremendous significance and importance of the seventh-day sabbath for Israel: Exodus 31:12-17: "Verily ye shall keep my sabbaths: for it is a sign between me and you throughout your generations; that ye may know that I am Jehovah who sanctified you. …Wherefore the children of Israel shall keep the sabbath, to observe the sabbath throughout their generations for a perpetual covenant. It is a sign between me and the children of Israel throughout their generations for ever: for in six days Jehovah made heaven and earth, and on the seventh day he rested and was refreshed.

The plural, "sabbaths," refers simply to the seventh-day sabbath in its weekly recurrences (each week having a sabbath) – hence, "Verily ye shall keep my sabbaths: for it is a sign between me and you throughout your generations."

Deuteronomy 4:7-8: "For what great nation is there, that hath a god so nigh unto them, as Jehovah our God is whenever we call upon him? And what great nation is there that hath statutes and ordinances so righteous as all this law, which I set before you this day?" This Moses said in his farewell address to Israel forty years after giving of the law initially at Sinai, which he was now repeating just before his death and their then entering Canaan under the leadership of Joshua.

Deuteronomy 5:12-15: When Moses had repeated the sabbath commandment of Exodus 20:8-11,

సాక్ష్యమిస్తున్నాను. ధర్మశాస్త్రమంతటిని ఆచరించుడి, ధర్మశాస్త్రముచేత నీతిమంతులుగా తీర్చబడునట్లు మీరు క్రీస్తు నుండి వేరుచేయబడియున్నారు, మీరు కృపనుండి పడిపోయియున్నారు. … క్రీస్తుయేసులో సున్నతి ఏదీ ప్రయోజనకరం కాదు, సున్నతి పొందదు;

పైన పేర్కొన్న సూత్రం ఇది: క్రీస్తు కింద "సున్నతి" ఆజ్ఞాపించబడలేదు, అలాగే పాత ఒడంబడిక చట్టాన్ని రక్షింపబడటానికి కట్టుబడి ఉండకపోతే అది నిషేధించబడదు. పాత ఒడంబడిక చట్టం ప్రకారం అది జరిగితే, మరియు సమర్థించబడాలి లేదా రక్షించబడాలి, అది ఆ చట్టాన్ని అన్నింటినీ పాటించేలా చేస్తుంది, అయినప్పటికీ మనల్ని క్రీస్తు నుండి వేరు చేస్తుంది మరియు అందువల్ల క్రీస్తు ద్వారా దేవుని దయ నుండి విడదీస్తుంది, అది లేకుండా మనం రక్షించలేము. ఆ సూత్రం, కొత్త ఒడంబడిక చట్టంలో చేర్చబడని పాత ఒడంబడిక యొక్క ఏదైనా ఆదేశానికి వర్తింపజేయడం, కొలస్సీ 2:16-17లో ఇప్పటికే గుర్తించబడిన "సబ్బత్" ఆదేశాన్ని కలిగి ఉంటుంది.

మరియు, ఆ ప్రకరణంలో "విశ్రాంతి" అనేది "రాబోయే వాటి నీడ" - "రాబోయే మంచి విషయాల నీడను కలిగి ఉన్న ధర్మశాస్త్రం" (హెబ్రీయులు 10:1) - అంటే, రాబోయే అంశాలలో జాబితా చేయబడింది. కొత్త ఒడంబడికకు మధ్యవర్తిగా ఉన్న క్రీస్తు ద్వారా- పాత మరియు కొత్త ఒడంబడికలలో సబ్బాత్‌ను మరింత విస్తృతంగా పరిశీలించడం మరియు దాని గురించి స్పష్టమైన అవగాహన కోసం ఇది ముఖ్యమైనదిగా చేస్తుంది.

2. పాత ఒడంబడిక గ్రంథాలలో సబ్బాత్: ఆదికాండము నుండి

మలాకీ.

a. మొదట ప్రస్తావించబడినది (ఆదికాండము 2:1-3): "మరియు స్వర్గము మరియు భూమి మరియు వాటిలోని సమస్తము [ఆదికాండము 1 యొక్క ఆరు రోజులలో] పూర్తయ్యాయి. మరియు దేవుడు తాను చేసిన పనిని ఏడవ రోజున ముగించాడు. ; మరియు అతను తాను చేసిన అన్ని పని నుండి

requiring rest from labor on the sabbath day even for their "man-servant" and "maid-servant," he added: "And thou shalt remember that thou wast a servant in the land of Egypt, and Jehovah thy God brought thee out thence by a mighty hand and outstretched arm: therefore Jehovah thy God commandeth thee to keep the sabbath day" (v. 15).

Ezekiel 20: Centuries later, when elders of Israel had come to the prophet Ezekiel to enquire of Jehovah through him, Jehovah had him to remind them twice of the fact stated above in Exodus 31:12-17, as follows:

(a) "Moreover also I gave them my sabbaths, to be a sign between me and them, that they might know that I am Jehovah that sanctifieth them" (v. 12); and

(b) "my sabbaths … shall be a sign between me and you, that ye may know that I am Jehovah your God" (v. 20).

Nehemiah 9:12-15: About another century and half later, after the return of Israel from Babylonian captivity, when in a general assembly in Jerusalem a lone prayer of thanksgiving was addressed to God in which general history of his dealings with Israel were recounted from the call of their ancestor Abraham to the then present time, among other things it was said: "Thou camest down also upon Sinai, and spakest with them from heaven, and gavest them right ordinances and true laws, good statutes and commandments, and madest known to them thy holy sabbath, them commandments, and statutes, and a law, by Moses thy servant, and gavest them bread from heaven for their hunger, and broughtest forth water for them out of the rock for their thirst, and commandest them that they should go in to possess the land which thou hadest sworn to give them."

Isaiah 66:23-24, now mentioned lastly though chronologically about a century earlier than the text from Ezekiel, is different from all the foregoing, being a prophetic promise to Israel of a time when "all flesh" (all nations) will worship Israel's God "from sabbath to sabbath," as follows: "For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before me, saith Jehovah, so shall your seed and your name remain. And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh [Gentiles as well as Israelites] come to worship before me, saith Jehovah."

By way of summary of the foregoing we have the following:

ఏడవ రోజు విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు మరియు దేవుడు ఏడవ రోజును ఆశీర్వదించాడు మరియు దానిని ఖాళీ చేశాడు, ఎందుకంటే దేవుడు సృష్టించిన మరియు చేసిన తన పని అంతటి నుండి అతను విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు."

ఇక్కడ "విశ్రాంతి" అని అనువదించబడిన హీబ్రూ క్రియాపదం షబాత్, అంటే నిలిపివేయడం లేదా విశ్రాంతి తీసుకోవడం. సృష్టి యొక్క దేవుని పనిని నిలిపివేసిన ఏడవ రోజు, "సబ్బత్" (షబ్బత్) లేదా "విశ్రాంతి దినం"గా సూచించబడింది. ఇది భూమి యొక్క ఉనికి యొక్క మొదటి వారం ముగింపును సూచిస్తుంది మరియు ఏడవ-రోజుల వారపు వారసత్వం యొక్క ప్రారంభాన్ని గుర్తించింది, తరువాత దేవుడు "నా విశ్రాంతి రోజులు" (నిర్గమకాండము 31:13; లేవీయకాండము 19:3, 30; 26: 2)

బి. రెండవ ప్రస్తావన (నిర్గమకాండము 16): ఇశ్రాయెల్, ఇటీవల ఈజిప్టు బానిసత్వం నుండి విముక్తి పొందింది మరియు వాగ్దానం చేయబడిన కనాను దేశానికి సుదీర్ఘ ట్రెక్కింగ్ ప్రారంభ దశలో ఉంది, సినాయ్ పర్వతానికి చాలా దూరంలో ఉన్న సిన్ అరణ్యంలోకి తీసుకువెళ్లబడింది, అక్కడ వారు ఒక సంవత్సరం పాటు విడిది చేసి, పాత ఒడంబడిక చట్టాన్ని దాని ప్రసిద్ధ పది ఆజ్ఞలతో అందుకుంటారు, ఇందులో మనం ఇప్పుడు ఆందోళన చెందుతున్న సబ్బాత్ శాసనం కూడా ఉంది.

సిన్ అరణ్యంలో ఆహారం అయిపోయింది, ప్రజలు గొణుగుతున్నారు. "అప్పుడు యెహోవా మోషేతో ఇలా అన్నాడు: ఇదిగో నేను నీ కొరకు స్వర్గం నుండి రొట్టెల వర్షం కురిపిస్తాను; మరియు ప్రజలు బయటకు వెళ్లి ప్రతిరోజూ ఒక రోజు భాగాన్ని సేకరించుకుంటారు, వారు నా ధర్మశాస్త్రంలో నడుచుకుంటారో లేదో నేను నిరూపించడానికి. ఇది ఆరవ రోజున జరుగుతుంది, వారు తీసుకురావాల్సిన వాటిని వారు సిద్ధం చేస్తారు, మరియు వారు రోజువారీ సేకరించిన దానికంటే రెట్టింపు అవుతుంది" (16:4-5).

(1) God gave his sabbaths to fleshly Israel as a sign between him and them of the covenant made with them at Sinai as his specially chosen people (Exodus 31:12-17; Ezekiel 20:12, 20), setting them apart from all others. There is <u>no record</u> of human observance of the seventh day of the week as a day of solemn rest unto Jehovah prior to its being given to Israel as such – a period of no less than 2500 years of human history – not before the flood, by Adam, Abel, Seth, Enoch, Noah, or any other – and not after the flood, by Abraham, Isaac, Jacob, or any other person or people.

However, the word "week" (Hebrew *shabua*, a seven) occurs in Genesis 29:27-28, reporting languages used by Laban in conversation with Jacob more than 250 years before the giving of Jehovah's "sabbath" to Israel at Sinai. So, no doubt the seven-day cycle was derived from the six days of creation plus the day of God's rest from creation on the seventh day – yet without any record of the seventh's day being enjoined upon man as a rest unto Jehovah, until given to <u>Israel</u> as a <u>sign</u> of the covenant between him and them as his then special chosen people, as stated above.

(2) No other great nation had such a god or covenant as Israel's God and covenant, and, by implication, <u>no sabbath to keep.</u> (Deuteronomy 4:7-8; 5:12-15) By way of analogy, it was as when a husband gives his wife a wedding ring as a sign of the covenant of marriage between him and her, and them alone, setting her apart from all others. And God himself likened it unto such a covenant, saying: "which my covenant they brake, although I was a <u>husband</u> unto them" (Jeremiah 31:32).

Moreover, the seventh-day sabbath was especially appropriate as such a sign between God and Israel of the covenant they entered into at Sinai. For his sabbath signified the end of all the work he had done during the six days of creation, and memorialized it (Genesis 2:1-3). And giving his sabbaths to Israel likewise symbolized and memorialized his ending their servitude in Egypt, per Deuteronomy 5:15. This symbolized the fact that the God of creation was now Israel's God, and they were to have no other – just as no other nation shared such in history, or the sabbath to keep as a solemn rest to Jehovah.

(3) Making known to Israel his "holy sabbath" was one of the events clustering around and upon God's coming down "upon mount Sinai" and speaking to them from heaven (Nehemiah 9:13-15). And their previous ignorance of it is evidenced by the conduct of some of them when its observance was

మరియు మొదటి ఆరవ రోజున, మోషే ప్రజలకు ఈ విధంగా వివరించాడు: "ఇది యెహోవా చెప్పినది, రేపు గంభీరమైన విశ్రాంతి, యెహోవాకు పవిత్రమైన విశ్రాంతి దినం: మీరు కాల్చేదాన్ని [ఈరోజు] కాల్చండి మరియు వాటిని ఉడకబెట్టండి. మీరు ఉడకబెట్టాలి; మరియు మిగిలినదంతా ఉదయం వరకు ఉంచడానికి మీ కోసం ఉంచబడుతుంది "(16:23). ఉదయం వచ్చినప్పుడు మోషే ఇంకా ఇలా అన్నాడు: "ఈ రోజు అది తినండి; ఈ రోజు యెహోవాకు విశ్రాంతిది: ఈ రోజు మీరు దానిని పొలంలో కనుగొనలేరు. ఆరు రోజులు మీరు దానిని సేకరించాలి; కానీ ఏడవ రోజున విశ్రాంతిదినం, అందులో అక్కడ ఉంది. ఏదీ ఉండదు" (vs. 25-26).

కొంతమంది సబ్బాత్ రోజున గుమిగూడేందుకు ఎలాగైనా బయటకు వెళ్లారు, కానీ ఎవరూ కనిపించలేదు. "మరియు యెహోవా మోషేతో [ప్రజలకు అప్పగించబడటానికి], మీరు నా ఆజ్ఞలను మరియు నా చట్టాలను పాటించడానికి ఎంతకాలం నిరాకరిస్తారు? యెహోవా మీకు విశ్రాంతి దినం ఇచ్చాడు, కాబట్టి అతను ఆరవ రోజు మీకు రెండు రోజులు రొట్టెలు ఇస్తాడు; ఉండండి. మీరు ప్రతి ఒక్కరు అతని స్థానంలో, ఏడవ రోజున ఎవరూ తన స్థలం నుండి బయటకు వెళ్లనివ్వండి. కాబట్టి ప్రజలు ఏడవ రోజు విశ్రాంతి తీసుకున్నారు" (vs. 28-39).

దేవుడు మరియు ఇజ్రాయెల్ మధ్య త్వరలో సీనాయిలో చేయబోయే ఒడంబడికలో ముఖ్యంగా ముఖ్యమైన భాగమైన సబ్బాత్ ఆజ్ఞకు ఇది ఒక ముందస్తు సూచన మరియు షరతు.

సి. మూడవది ప్రస్తావించబడింది (నిర్గమకాండము 20); ఇశ్రాయేలు సీనాయి అరణ్యంలోకి వచ్చిన మూడవ రోజున, దేవుడు సీనాయి పర్వత శిఖరం నుండి అద్భుతంగా మాట్లాడిన పది ఆజ్ఞలను అతను రెండు రాతి పలకలపై వ్రాసి మోషేకు అందించాడు. అతను ఇలా చెప్పడం ప్రారంభించాడు, "నేను నిన్ను ఈజిప్టు దేశం నుండి మరియు దాసుల ఇంటి నుండి బయటకు తీసుకువచ్చిన నీ దేవుడైన యెహోవాను" (వ. 2).

preliminarily enjoined in the wilderness of Sin in connection with God's beginning to feed them with manna (Exodus 16).

(4) The reference in (2) above to Israel's breaking the marriage covenant between Jehovah and them, included also their "profaning" the sabbath day, the sign of the covenant between them and him, by not keeping it holy, as a day of rest unto Jehovah. The first mention of such profaning is found in Numbers 15:32-36. But further references are too numerous to recite here.

(5) Lastly, the prophetic promise in Isaiah 66:22-23 to Israel involving sabbatism on the new earth he would make, does not refer to sabbath keeping on this present earth under the New Covenant of which Christ is the mediator, superseding the Old Covenant of which Moses was mediator, but to the ultimate sabbatism for the redeemed of all nations in the world yet to come. While said promise was couched in language of the then present sabbatism under the Old Covenant (as coming to worship him "from one sabbath to another," and "from one new moon to another"), it had to be figuratively used though nonetheless expressive of the perpetual sabbatism.

For, as the apostle John saw in his vision on Patmos, of the "new earth," with its "holy city, new Jerusalem" (Revelation 21:1 - 22:5), "the city hath no need of the sun, neither of the moon to shine upon it: for the glory of God did lighten it, And the light thereof is the Lamb" (21:23); "and the gates thereof shall in no wise be shut by day (for there shall be no night there)" (v. 25); "and there shall be night no more; and they need no light of lamp, neither light of sun; for the Lord God shall give them light" (22:5). Moreover, the foregoing three verses are followed by a final verse reading as follows, which, being simultaneous in time, likewise has to be figurative: "And they shall go forth, and look upon the dead bodies of the men that have transgressed against me: for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched; and they shall be an abhorring unto all flesh" (Isaiah 66:24).

The underscored phrases [for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched] were later employed by Jesus, as recorded in the New Covenant scripture of Mark 9:43-48, as applying to the "worm" and "fire" of "hell" (Gehenna). The latter was literally the Valley of Hinnom, which had come to be used as the city dump on the outskirts of earthly Jerusalem, not only of garbage but also for unburied carcasses, "where worms gnawed and fires burned" (as expressed in A. T. Robertson's Word Pictures in

అతనికి ముందు (లేదా తప్ప) వేరే దేవుళ్ళు ఉండకూడదనేది మొదటి ఆజ్ఞ. మరియు నాల్గవది: “విశ్రాంతి దినాన్ని పవిత్రంగా ఉంచడానికి దానిని గుర్తుంచుకోండి. ఆరు దినములు నీవు శ్రమించి నీ పనులన్నియు చేయుము; అయితే ఏడవ రోజు నీ దేవుడైన యెహోవాకు విశ్రాంతిదినము; అందులో నీవు, నీ కుమార్తె, నీ సేవకుడు, నీ పశువులు, నీ గుమ్మములలోనున్న నీ పరదేశి ఏ పనీ చేయకూడదు; ఆరు రోజులలో యెహోవా స్వర్గాన్ని, భూమిని, సముద్రాన్ని, వాటిలోని సమస్తాన్ని సృష్టించి, ఏడవ రోజు విశ్రాంతి తీసుకున్నారు.

డి. మరింత వివరణాత్మక గ్రంథాలు – ఇశ్రాయెల్‌కు ఏడవ రోజు విశ్రాంతి దినం యొక్క విపరీతమైన ప్రాముఖ్యత మరియు ప్రాముఖ్యతను నొక్కి చెబుతుంది: నిర్గమకాండము 31: 12-17: "నిశ్చయంగా మీరు నా విశ్రాంతి దినాలను పాటించాలి: ఇది మీ తరాలకు నాకు మరియు మీకు మధ్య ఒక సంకేతం; మీరు నేనే నిన్ను పరిశుద్ధపరచిన యెహోవానని తెలిసికొనవలెను..కాబట్టి ఇశ్రాయేలీయులు తమ తరములలో విశ్రాంతి దినమును ఆచరించి, శాశ్వతమైన ఒడంబడిక కొరకు విశ్రాంతి దినమును ఆచరించవలెను; ఎందుకంటే ఆరు రోజులలో యెహోవా ఆకాశాన్ని భూమిని సృష్టించాడు మరియు ఏడవ రోజు అతను విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు మరియు విశ్రాంతి పొందాడు.

బహువచనం, "సబ్బత్‌లు," కేవలం ఏడవ రోజు సబ్బాత్‌ను దాని వారపు పునరావృతాలలో (ప్రతి వారం సబ్బాత్ కలిగి ఉంటుంది) సూచిస్తుంది - అందుకే, "నిశ్చయంగా మీరు నా సబ్బాత్‌లను పాటించాలి: ఇది మీ తరాలకు నాకు మరియు మీకు మధ్య ఒక సంకేతం. "

ద్వితీయోపదేశకాండము 4:7-8: "మన దేవుడైన యెహోవాను మనము పిలిచినప్పుడెల్లా మన దేవుడైన యెహోవా వారికి దగ్గరగా ఉన్న దేవుడు ఏ గొప్ప జనాంగమున్నది? మరియు నేను ఏర్పరచిన ఈ ధర్మశాస్త్రమంతటి వలె నీతియుక్తమైన

the New Testament). But it was employed by our Lord figuratively of "the eternal fire which was prepared for the devil and his angel's" (Matthew 25:41), – called "the lake of fire" in Revelation 20:14-15 – where the unrighteous "shall go away unto eternal punishment" (v. 26), from the universal judgment when Jesus comes again (Matthew 25:31-46), which is to follow the universal resurrection of the dead and the fleeing away of the present earth and heaven (evidently its atmospheric heaven and possibly the sidereal heavens, but not the abode of God) (Revelation 20:11-15). Surely, however, the lake of eternal fire will not be on the outskirts of, or accessible to the sights of the redeemed inhabitants of, the "holy city, New Jerusalem" (Revelation 21:1 - 22:5).

For such reasons, the passage of Isaiah 66:23-24 regarding the sabbath in the "new earth" which Jehovah would yet "make" seems to be appropriately characterized in Elliott's Commentary on the Whole Bible, as follows: "It lies in the nature of the case that the words never have received, and never can receive, a literal fulfillment. The true realization is found in the new Jerusalem of Revelation 21:22-27 of the perpetual sabbatism of Hebrews 4:9, and even that glorious vision is but a symbol of spiritual realities."

It has been aptly said that the Old Testament is the New Testament concealed, and the New is the Old revealed. So, we now return primarily to the New for the things foreshadowed by the Old.

Observations from New Covenant Scriptures

1. That the Old Covenant passage of Isaiah 66:22-23 cites us to a perpetual sabbatism that must be the ultimate rest for the people of God, to be enjoyed through Jesus Christ, and foreshadowed but not enjoyed under the Old Covenant, and not before our present earth has been superseded by a new and eternal one, after the second coming of Christ to this earth at the close of its history, is made evident, among other passages, by the following basic ones:

a. 2 Peter 3:10-13: "But the day of the Lord [the day of his 'coming.' v.4] will come as a thief; in which the heavens [evidently the atmospheric and possible the sidereal heavens, as already mentioned] shall pass away with a great noise, and the elements shall be dissolved with fervent heat, and the earth and the works that are therein shall be burned up. Seeing these things are thus all to be dissolved, what manner of person ought we to be in all holy living and godliness, looking for and earnestly desiring the coming of the day of God, by reason of which the heavens being on fire shall be dissolved and

శాసనములు మరియు శాసనములు కలిగిన గొప్ప జనము ఏది? ఈ రోజు నీ ముందు?" ఈ మోషే ఇశ్రాయెల్‌కు తన వీడ్కోలు ప్రసంగంలో నలభై సంవత్సరాల తర్వాత సినాయ్‌లో చట్టాన్ని అందించాడు, అతను ఇప్పుడు తన మరణానికి ముందు మరియు జాషువా నాయకత్వంలో కనాన్‌లోకి ప్రవేశించే ముందు దానిని పునరావృతం చేశాడు.

ద్వితీయోపదేశకాండము 5:12-15: మోషే నిర్గమకాండము 20:8-11లోని సబ్బాత్ ఆజ్ఞను పునరావృతం చేసినప్పుడు, వారి "మనిషి-సేవకుడు" మరియు "పనిచేసే పనివాడు" కూడా విశ్రాంతి రోజున శ్రమ నుండి విశ్రాంతి తీసుకోవాలని కోరినప్పుడు, అతను ఇలా అన్నాడు: "మరియు మీరు ఉన్నారని మీరు గుర్తుంచుకోవాలి. ఈజిప్టు దేశంలో ఒక సేవకుడు, మరియు నీ దేవుడైన యెహోవా బలమైన చేతితో మరియు చాచిన బాహువుతో నిన్ను అక్కడి నుండి బయటకు తీసుకువచ్చాడు, కాబట్టి నీ దేవుడైన యెహోవా విశ్రాంతి దినాన్ని ఆచరించమని నీకు ఆజ్ఞాపించాడు" (వ. 15).

యెహెజ్కేలు 20: శతాబ్దాల తర్వాత, ఇశ్రాయేలు పెద్దలు యెహెజ్కేలు ప్రవక్త ద్వారా యెహోవాను విచారించడానికి అతని వద్దకు వచ్చినప్పుడు, నిర్గమకాండము 31:12-17లో పైన పేర్కొన్న వాస్తవాన్ని ఈ క్రింది విధంగా వారికి రెండుసార్లు గుర్తుచేయమని యెహోవా కోరాడు:

(ఎ) "అంతేకాక, నేను వారిని పవిత్రం చేసే యెహోవానని వారు తెలుసుకునేలా నాకు మరియు వారికి మధ్య సూచనగా ఉండటానికి నేను వారికి నా విశ్రాంతి దినాలను ఇచ్చాను" (వ. 12); మరియు

(బి) "నేను మీ దేవుడైన యెహోవానని మీరు తెలుసుకునేలా నా విశ్రాంతి దినాలు ... నాకు మరియు మీకు మధ్య సూచనగా ఉంటాయి" (వ. 20).

నెహెమ్యా 9:12-15: దాదాపు మరో శతాబ్దిన్నర తర్వాత, బాబిలోనియన్ చెర నుండి ఇజ్రాయెల్

the elements shall melt with fervent heat? But according to his promise [where but in Isaiah 66:22-23?], we look for new heavens and a new earth wherein dwelleth righteousness."

b. Revelation 20:11-15: "And I saw a white throne, and him that sat upon it, from whose face the earth and the heaven fled away; and there was found no place for them and I saw the dead, the great and the small, standing before the throne; and the books were opened: and another book was opened. Which is the book of life: and the dead were judged out of things which were written in the books, according to their works. And the sea gave up the dead that were in them: and they were judged every man according to their works. … and if any was not found written in the book of life, he was cast into the lake of fire."

Thus, we have the present "earth and the heaven" fleeing away in connection with the universal resurrection and judgment of mankind, as seen by the apostle John in his visions of the future while exiled on the Isle of Patmos.

c. Revelation 21:1 - 22:5: Though too much to quote here, it should be carefully read in its entirety. It is a vision of the above being followed by a new heaven and new earth for the righteous of all nations, with the "holy city, new Jerusalem [in contrast with the earthly Jerusalem of Palestine] coming down out of heaven from God" ("the city of the living God, the heavenly Jerusalem" (Hebrews 12:22).

This "new earth" and "the holy city, New Jerusalem," were evidently the "heavenly country" and "the city which hath the foundations, whose builder and maker is God," sought after by Abraham, Sarah, and Isaac and Jacob (Hebrews 11:8-16) as the ultimate for them rather than Canaan, which was only a type or "shadow" of that which was to come.

"And these all [including the persons just mentioned, plus many others also cited for their faith], having had witness borne to them through their faith, received not the promise [of the heavenly country and city], God having provided some better thing concerning us [than afforded on this earth], that apart from us they should not be made perfect" (Hebrews 11:39-40). That is, they will not enter into the perfection of the world to come before the resurrection when Christ comes to earth again, the same as will be true for us.

d. Hebrews 3:1 - 4:11: Here again we have an extended passage (which please read in its entirety, noting its progression).

తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, జెరూసలేంలో జరిగిన ఒక సాధారణ సభలో దేవునికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ ఒంటరిగా ప్రార్థన చేసినప్పుడు, ఇజ్రాయెల్‌తో అతని వ్యవహారాల సాధారణ చరిత్ర వారి పూర్వీకుల పిలుపు నుండి వివరించబడింది. అబ్రాహాము అప్పటి వరకు, ఇతర విషయాలతోపాటు ఇలా చెప్పబడింది: "నీవు సీనాయిపైకి దిగి వచ్చి, స్వర్గం నుండి వారితో మాట్లాడి, వారికి సరైన శాసనాలు మరియు నిజమైన చట్టాలు, మంచి శాసనాలు మరియు ఆజ్ఞలను ఇచ్చి, నీ పవిత్రతను వారికి తెలియజేశావు. విశ్రాంతిదినము, నీ సేవకుడైన మోషే ద్వారా వారికి ఆజ్ఞలు, శాసనాలు మరియు ధర్మశాస్త్రము, మరియు వారి ఆకలికి స్వర్గం నుండి రొట్టెలు ఇచ్చి, వారి దాహానికి బండలో నుండి నీరు తెచ్చి, వారు లోపలికి వెళ్లమని వారికి ఆజ్ఞాపించాడు. వారికి ఇస్తానని ప్రమాణం చేసిన భూమిని స్వాధీనం చేసుకో."

యెషయా 66:23-24,యెహెజ్కేలు నుండి వచ్చిన వచనం కంటే దాదాపు ఒక శతాబ్దం ముందు కాలక్రమానుసారంగా ఇప్పుడు చివరిగా ప్రస్తావించబడింది, ఇది పైన పేర్కొన్న వాటికి భిన్నంగా ఉంది, ఇది ఇజ్రాయెల్‌కు "సమస్త మానవులు" (అన్ని దేశాలు) "విశ్రాంతి నుండి విశ్రాంతి దినం వరకు" ఇశ్రాయేలు దేవుణ్ణి ఆరాధించే సమయం గురించి ప్రవచనాత్మక వాగ్దానం. " ఈ క్రింది విధంగా: "నేను చేయబోయే కొత్త ఆకాశాలు మరియు కొత్త భూమి నా యెదుట నిలిచి ఉంటాయి, మీ సంతానం మరియు మీ పేరు అలాగే ఉంటాయి అని యెహోవా చెప్తున్నాడు. మరియు అది ఒక అమావాస్య నుండి జరుగుతుంది. మరొకటి, మరియు ఒక విశ్రాంతిదినము నుండి వేరొక విశ్రాంతి దినమునకు, సర్వశరీరులు [అన్యజనులు మరియు ఇశ్రాయేలీయులు] నా యెదుట ఆరాధించుటకు వస్తారు, అని యెహోవా సెలవిచ్చుచున్నాడు."

పైన పేర్కొన్న సారాంశం ద్వారా మనకు ఈ క్రిందివి ఉన్నాయి:

(1) దేవుడు ప్రత్యేకంగా ఎంపిక చేసుకున్న ప్రజలుగా సీనాయిలో వారితో చేసిన ఒడంబడికకు అతనికి మరియు వారికి మధ్య ఒక సంకేతంగా తన

Beginning:

"Wherefore, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our confession, even Jesus, … a son over his [God’s] house [in the sense of ‘household’], whose house are we, if we hold fast our boldness and the glorying of our hope firm unto the end" (3:1-6).

Continuing:

Reminding the readers of the disbelief and unfaithfulness of so many of fleshly Israel and therefore their never entering the rest intended for them in the earthly Canaan: also exhorting to take warning from this and not miss the rest intended for spiritual Israel in the heavenly Canaan (3:7 - 4:8).

Concluding:

"There remaineth therefore a sabbath rest for the people of God. For he that hath entered into his rest hath himself also rested from his works, as God did from his. Let us therefore give diligence to enter into that rest, that no man fall after the same example of disobedience" (4:9-11).

The latter may remind us of Revelation 14:13: "Blessed are the dead who die in the Lord from henceforth: yea, saith the Spirit, that they may rest from their labors; for their works follow with them."

2. For a complete and clear over-all perspective, we need a further survey of relevant events and developments in the New Covenant era, between the first and second comings of Christ, when the Old Covenant "sabbath" was no longer binding, and why not, since all the other commands of the Decalogue (Exodus 20:1-17) were incorporated into the New Covenant law also. So we shall start with why not binding, after the following caution:

CAUTION: The reader may find some of the following to be more tedious and technical than parts of the foregoing, but he needs to know that each item is important to understanding what might otherwise seem to be conflicting bits of information here and there. At one time, in the midst of a series of parables pertaining to his coming kingdom (Matthew 13:1-58; Mark 4:1-34 and Luke 8:4-15), Jesus stated: "So is the kingdom of God, as if a man should cast seed upon the earth; and should sleep and rise night and day, and the seed should spring up and grow, he knoweth not how. The earth beareth fruit of herself; first the blade, then the ear, then the full grain in the ear. But when fruit is ripe, straightway he putteth forth the sickle, because the harvest is come" (Mark 4:26-29).

This suggests successive phases of stages of the kingdom, that need to be recognized if we are able to avoid confusion. And elsewhere in the above mentioned series of

విశ్రాంతి దినాలను ఇశ్రాయేలుకు ఇచ్చాడు (నిర్గమకాండము 31:12-17; యెహెజ్కేలు 20:12, 20), వారిని వేరుగా ఉంచాడు. అన్ని ఇతరులు. వారంలోని ఏడవ రోజును ఇజ్రాయెల్‌కు ఇవ్వడానికి ముందు యెహోవాకు గంభీరమైన విశ్రాంతి దినంగా మానవుడు ఆచరించిన దాఖలాలు లేవు - ఇది 2500 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ మానవ చరిత్ర - వరదలకు ముందు కాదు. ఆడమ్, అబెల్, సేథ్, ఎనోచ్, నోహ్ లేదా మరేదైనా - మరియు వరద తర్వాత, అబ్రహం, ఐజాక్, జాకబ్ లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి లేదా వ్యక్తుల ద్వారా కాదు.

అయితే, "వారం" (హీబ్రూ షబువా, ఏడు) అనే పదం ఆదికాండము 29:27-28లో ఉంది, సీనాయిలో ఇజ్రాయెల్‌కు యెహోవా "విశ్రాంతి దినం" ఇవ్వడానికి 250 సంవత్సరాల కంటే ముందు జాకబ్‌తో సంభాషణలో లాబాన్ ఉపయోగించిన భాషలను నివేదిస్తుంది. కాబట్టి, ఏడు రోజుల చక్రం సృష్టి యొక్క ఆరు రోజుల నుండి మరియు ఏడవ రోజు నుండి సృష్టి నుండి దేవుని విశ్రాంతి రోజు నుండి ఉద్భవించిందని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు - అయినప్పటికీ ఏడవ రోజును యెహోవాకు విశ్రాంతిగా మనిషికి ఆజ్ఞాపించినట్లు ఎటువంటి రికార్డు లేకుండా, ఇవ్వబడే వరకు ఇజ్రాయెల్‌కు, పైన పేర్కొన్న విధంగా అతనికి మరియు వారికి మధ్య ఉన్న ఒడంబడికకు సంకేతంగా అతని అప్పటి ప్రత్యేక ఎంపిక చేయబడిన ప్రజలు.

(2) ఇజ్రాయెల్ యొక్క దేవుడు మరియు ఒడంబడిక వంటి దేవుడు లేదా ఒడంబడిక మరే ఇతర గొప్ప దేశానికి లేదు మరియు అంతర్లీనంగా, సబ్బాత్ పాటించాల్సిన అవసరం లేదు. (ద్వితీయోపదేశకాండము 4:7-8; 5:12-15) సారూప్యతతో, ఒక భర్త తన భార్యకు తన భార్యకు వివాహ ఉంగరాన్ని ఇచ్చినట్లుగా, అతనికి మరియు ఆమెకు మధ్య వివాహ ఒడంబడికకు చిహ్నంగా, వారు ఒంటరిగా ఆమెను ఏర్పాటు చేశారు. అన్ని ఇతర నుండి కాకుండా. మరియు దేవుడు స్వయంగా దానిని అటువంటి ఒడంబడికతో పోల్చాడు: "నేను వారికి భర్తగా ఉన్నప్పటికీ వారు నా ఒడంబడికను ఉల్లంఘించారు" (యిర్మీయా 31:32).

parables, "The seed is the word of God" (Luke 8 - 10), "the word of the kingdom" (Matthew 13:19); and "the harvest is the end of the world" (Matthew 13:39), when the wicked are "severed" from among the righteous, and cast "into the furnace of fire" (vs. 47-50) – which will be at the second coming of Christ (Matthew 25:31-46) – when the righteous shall "inherit the kingdom" (v. 34) and enter "into eternal life" (v. 46), "in the world to come" (Mark 10:29-30; Luke 18:29-30) – their "entrance into the eternal kingdom of our Lord and Savior Jesus Christ" (2 Peter 1:11) – into "an inheritance incorruptible. And undefiled, and that fadeth not away, reserved in heaven for you … a salvation "to the uttermost," as has previously been mentioned from Hebrews 7:25.

In a nutshell, we shall discover

(1) a preliminary stage and
(2) a fully-come phase of the kingdom of heaven <u>in this world</u>,between the first and second comings of Christ; and then
(3) a final stage (or rather the eternal ongoingness of the heavenly <u>phase</u>) in the world to come <u>following the end of the world</u> – the first being probationary, <u>preparatory</u> to entering the third.

We might also think of those entering stage No.1 as being charter citizens of No.2 (if faithful), and then the faithful citizens of the latter as entering and inheriting No.3. in which they will enjoy the "sabbath rest" that remains "for the people of God," as promised in Hebrews 4:9 and noted previously, as distinguished from the "seventh-day" sabbath of Old Covenant law but is not a part of the New Covenant law under Jesus Christ, as already seen.

Notice why the seventh-day sabbath is not a part of New Covenant law before proceeding to other relevant considerations.

a. As already well documented, the <u>seventh-day sabbath</u> had been given to <u>Israel according to the flesh,</u> and it alone, at Sinai, as a sign of the covenant then being made by Jehovah with the people of Israel, setting them apart and distinguishing them from the rest of the nations of the world (Gentiles)., <u>and was most appropriate historically for that purpose.</u>

   But in Christ that distinction and separation no longer exist. And the Old Covenant making and requiring such has given way to a New Covenant that not only does <u>not</u> require them, but <u>obliterates</u> them -–embracing Gentiles as well as Jews, and on identical terms, thus making them all to be one nation, a <u>spiritual Israel</u> (see Ephesians 2:11-22; Romans 2:28-29; 9:6-8; Galatians 3:26-29; 6:16, this last passage specifically calling it "the Israel of God").

అంతేకాకుండా, దేవుడు మరియు ఇశ్రాయేలు మధ్య వారు సీనాయిలో ప్రవేశించిన ఒడంబడికకు ఏడవ రోజు సబ్బాత్ ప్రత్యేకించి సముచితమైనది. అతని విశ్రాంతి దినం సృష్టి యొక్క ఆరు రోజులలో అతను చేసిన అన్ని పనిని సూచిస్తుంది మరియు దానిని జ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు (ఆదికాండము 2:1-3). మరియు అతని విశ్రాంతి దినాలను ఇజ్రాయెల్‌కు ఇవ్వడం కూడా ద్వితీయోపదేశకాండము 5:15 ప్రకారం, ఈజిప్టులో వారి దాస్యాన్ని ముగించడాన్ని సూచిస్తుంది మరియు జ్ఞాపకార్థం చేసింది. సృష్టి యొక్క దేవుడు ఇప్పుడు ఇజ్రాయెల్ యొక్క దేవుడు, మరియు వారికి మరొకటి ఉండకూడదనే వాస్తవాన్ని ఇది సూచిస్తుంది - చరిత్రలో మరే ఇతర దేశం భాగస్వామ్యం చేయనట్లే, లేదా యెహోవాకు గంభీరమైన విశ్రాంతిగా ఉంచడానికి సబ్బాత్.

(3) ఇజ్రాయెల్‌కు అతని "పవిత్ర విశ్రాంతి దినం" గురించి తెలియజేయడం అనేది దేవుడు "సీనాయి పర్వతం మీద" దిగి వచ్చినప్పుడు మరియు స్వర్గం నుండి వారితో మాట్లాడుతున్న సంఘటనలలో ఒకటి (నెహెమ్యా 9:13-15). మరియు మన్నా (నిర్గమకాండము 16) వారికి ఆహారం ఇవ్వడానికి దేవుడు ప్రారంభించినందుకు సంబంధించి సిన్ యొక్క అరణ్యంలో ప్రాథమికంగా ఆచరించినప్పుడు వారిలో కొందరి ప్రవర్తన ద్వారా వారి మునుపటి అజ్ఞానం రుజువు చేయబడింది.

(4) ఇశ్రాయేలీయులు యెహోవా మరియు వారి మధ్య వివాహ ఒడంబడికను ఉల్లంఘించినట్లు పైన పేర్కొన్న (2) ప్రస్తావన, వారు విశ్రాంతి దినాన్ని "అపవిత్రపరచడం", వారికి మరియు అతనికి మధ్య ఉన్న ఒడంబడికకు సంకేతం, దానిని ఒక రోజుగా పవిత్రంగా ఉంచకుండా చేయడం కూడా ఉన్నాయి. యెహోవాకు విశ్రాంతి. అటువంటి అపవిత్రత యొక్క మొదటి ప్రస్తావన సంఖ్యాకాండము 15:32-36లో కనుగొనబడింది. కానీ ఇక్కడ పఠించడానికి మరిన్ని సూచనలు చాలా ఉన్నాయి.

Jesus himself had said, "Other sheep [Gentiles] have I [in purpose and prospect] which are not of this [Jewish] fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and they shall become one flock [with Jewish sheep], [having] one shepherd" – or, alternate reading, "there shall be one flock, one shepherd" John 10:21). Also, he had said, "And I, if I be lifted up from the earth, will draw <u>all men</u> [Jews and Gentiles] unto myself" (John 12:32).

And before his ascension, he commissioned that the gospel be preached to all nationalities alike (Matthew 28:19-20; Mark 16:15-16 and Luke 24:46-47) – which it was, "to the Jew first, and also to the Greek [Gentile]" (Romans 1:16) – beginning in A.D. 34 to the former (Acts 2), and apparently about A.D. 41 to the latter (Acts10-11).

<u>Therefore</u>, to continue to bind the sign of that Old Covenant between God and Israel according to the flesh in the New Covenant era (after Christ's death, resurrection, and ascension) would be an <u>anomaly</u> – on par with binding <u>circumcision</u> of the flesh under the Old Covenant as a sign of the descendants of Abraham according to the flesh, which <u>Gentile</u> Christians are <u>not</u>. On the other hand, <u>all</u> the commandments of the Decalogue of the Old Covenant, <u>except</u> for the sabbath commandment, would be as appropriate for Christians, whether of Jewish or Gentile background, as they were for fleshly Israel under the Old Covenant– and have therefore been incorporated into New Covenant law.

With that highly relevant reason we <u>could</u> again close our study. But we shall continue with relevant <u>events</u> and <u>developments</u> in connection with New Covenant era, between the first and second coming of Christ, when the sabbath command of the Old Covenant law <u>ceased to be binding</u>. For said development and events will give a still better perspective in some respects and help us to avoid some very common errors. (Some repetition, but for different emphasis, may be noticed.)

b. "The law and the prophets [representing the Old Covenant] were until John [the Baptist, the forerunner of Jesus]: from that time the gospel of the <u>kingdom of God</u> [superseding the kingdom of fleshly Israel] is preached, and every man entereth violently into it," said Jesus (Luke 16:16). That is, those who entered do so against much opposition. For, he also said: "Woe unto you lawyers! For ye took away the key of knowledge: and them that were entering in ye hindered" (Luke 11:52); also, "But woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! Because ye shut up the <u>kingdom of heaven</u> against men: for ye enter not in yourselves, neither suffer ye them that are entering in to enter" (Matthew 23:13).

(5) చివరగా, యెషయా 66:22-23లో ఇశ్రాయెల్‌కు తాను చేయబోయే కొత్త భూమిపై సబాటిజంతో కూడిన ప్రవచనాత్మక వాగ్దానం, క్రీస్తు మధ్యవర్తిగా ఉన్న కొత్త ఒడంబడిక క్రింద ఈ ప్రస్తుత భూమిపై విశ్రాంతి దినాన్ని పాటించడాన్ని సూచించదు. మోషే మధ్యవర్తిగా ఉన్న పాత ఒడంబడిక, కానీ ఇంకా రాబోయే ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల విమోచన కోసం అంతిమ విశ్రాంతి కోసం. పాత ఒడంబడిక క్రింద అప్పటి ప్రస్తుత సబ్బాటిజం భాషలో వాగ్దానం చెప్పబడినప్పటికీ ("ఒక సబ్బాత్ నుండి మరొక సబ్బాత్ వరకు," మరియు "ఒక అమావాస్య నుండి మరొకటి వరకు" అతనిని ఆరాధించడానికి వచ్చినట్లుగా), అయితే అది వ్యక్తీకరించబడినప్పటికీ అది అలంకారికంగా ఉపయోగించబడాలి. శాశ్వతమైన శబటిజం.

అపొస్తలుడైన యోహాను పత్మోస్‌పై తన దర్శనంలో చూసినట్లుగా, "నూతన భూమి" దాని "పవిత్ర నగరం, కొత్త జెరూసలేం" (ప్రకటన 21:1 - 22:5), "నగరానికి సూర్యుని అవసరం లేదు, చంద్రుడు దాని మీద ప్రకాశింపజేయలేదు: దేవుని మహిమ దానిని ప్రకాశింపజేయెను మరియు దాని వెలుగు గొర్రెపిల్ల" (21:23); "మరియు దాని ద్వారాలు పగటిపూట మూసివేయబడవు (అక్కడ రాత్రి ఉండదు)" (వ. 25); "మరియు ఇకపై రాత్రి ఉండదు; మరియు వారికి దీపం యొక్క కాంతి లేదా సూర్యుని కాంతి అవసరం లేదు; ప్రభువైన దేవుడు వారికి కాంతిని ఇస్తాడు" (22:5).

అంతేకాకుండా, పైన పేర్కొన్న మూడు శ్లోకాల తర్వాత ఈ క్రింది విధంగా చివరి పద్యం చదవబడుతుంది, ఇది ఏకకాలంలో ఉన్నందున, అదే విధంగా అలంకారికంగా ఉండాలి: "మరియు వారు బయలుదేరి, నాపై అతిక్రమించిన మనుష్యుల మృతదేహాలను చూస్తారు. : వారి పురుగు చావదు, వారి అగ్ని ఆరిపోదు, మరియు వారు సర్వజనులకు అసహ్యకరమైనవారు" (యెషయా 66:24).

మార్క్ 9:43-48లోని కొత్త ఒడంబడిక గ్రంథంలో "పురుగు" మరియు "అగ్ని"కి వర్తింపజేయబడినట్లుగా, అండర్ స్కోర్ చేయబడిన పదబంధాలు [వారి పురుగు చావదు, లేదా వారి మంటలు ఆర్పబడవు] తరువాత యేసు చేత ఉపయోగించబడ్డాయి. "నరకం" (గెహెన్నా).

c. That "entering," however, was only into the preliminary and preparatory phase of the kingdom on earth, preached first by John and then by Jesus as "at hand" (Matthew 3:1-2; 4:1) – not yet fully come. For that reason Jesus could say to the Pharisees who asked when the kingdom of God would come, "the kingdom of God is within you" (Luke 17:21), or "in the midst of you," as in the margin of the American Standard Version, or "among you," as the New English Bible and some other versions have it – likely meaning among them in the person of himself, its king-to-be, and maybe also those already described as "entering" into it. Yet he taught his disciple to pray, "Thy kingdom come" (Matthew 6:10), because not yet fully come as promised.

Later, however, six days before his transfiguration, Jesus made two significant statements:

(1) To the apostle Peter, after he had confessed him as "the Christ, the son of the living God," saying, "… upon this rock [evidently the truth Peter had confessed about him] I will build my church; and … I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven" (Matthew 16:16-19).

(2) Then to all his apostles, saying, "There are some here of them that stand by, who shall in no wise taste death [but Judas Iscariot would, committing suicide], till they see the kingdom come with power" (Mark 9:1; cf. Matthew 16:28) – which occurred on Pentecost, forty days after his resurrection and about ten days after his ascension (Acts 1:1-9 and Chapter 2), to be noticed more at length later.

NOTE: (1) The "kingdom" spoken of many times interchangeably as "kingdom of God" or "kingdom of heaven," is also referred to as Christ's kingdom (see Matthew 16"28; Luke 1:31-32; 22:29-30; 23:42; John 18:36-37; Colossians 1:13; 2 Peter 2:11 and Revelation 1:9), and is also called "the kingdom of Christ and God" (Ephesians 5:5; cf. Revelation 11:15) – with Christ sitting on "the right hand of God [as co-regent]" (Mark 16:19; Acts 2:33; Romans 8:34; Colossians 3:1; Hebrews 10:12; 1 Peter 3:22 and Revelation 3:21).

(3) Moreover, the terms "church" and "kingdom," occurring in consecutive verses (Matthew 6:18 and 19), are also used interchangeably because the members of one are the citizens of the other on earth and in that sense are the same. Hence, in Colossians 1:13 the apostle Paul spoke of the "saints" at Colossae (the "body" of Christ's people

తరువాతిది అక్షరాలా హిన్నోమ్ లోయ, ఇది భూసంబంధమైన జెరూసలేం శివార్లలో నగర డంప్‌గా ఉపయోగించబడింది, చెత్త మాత్రమే కాకుండా పూడ్చబడని మృతదేహాల కోసం కూడా ఉపయోగించబడింది, "ఇక్కడ పురుగులు కొరికి మంటలు కాల్చబడ్డాయి" (AT రాబర్ట్‌సన్‌లో వ్యక్తీకరించబడింది కొత్త నిబంధనలో వర్డ్ పిక్చర్స్). కానీ దానిని మన ప్రభువు అలంకారికంగా "డెవిల్ మరియు అతని దేవదూత కోసం సిద్ధం చేసిన శాశ్వతమైన అగ్ని" (మత్తయి 25:41), - ప్రకటన 20:14-15లో "అగ్ని సరస్సు" అని పిలుస్తారు - ఇక్కడ అన్యాయమైన " శాశ్వతమైన శిక్షకు దూరంగా వెళ్ళిపోతుంది" (వ. 26), యేసు మళ్లీ వచ్చినప్పుడు సార్వత్రిక తీర్పు నుండి (మత్తయి 25:31-46), ఇది చనిపోయినవారి సార్వత్రిక పునరుత్థానం మరియు ప్రస్తుత భూమి మరియు స్వర్గం నుండి పారిపోవడాన్ని అనుసరించడం (స్పష్టంగా దాని వాతావరణ స్వర్గం మరియు బహుశా సైడ్రియల్ ఆకాశం, కానీ కాదు దేవుని నివాసం) (ప్రకటన 20:11-15). అయితే, నిశ్చయంగా, శాశ్వతమైన అగ్ని సరస్సు "పవిత్ర నగరం, కొత్త జెరూసలేం" (ప్రకటన 21:1 - 22:5) యొక్క పొలిమేరలలో లేదా విమోచించబడిన నివాసుల దృశ్యాలకు అందుబాటులో ఉండదు.

అటువంటి కారణాల వల్ల, యెహోవా ఇంకా "చేయబోయే" "కొత్త భూమి"లోని సబ్బాత్ గురించిన యెషయా 66:23-24 ప్రకరణము, ఇలియట్ యొక్క మొత్తం బైబిల్ వ్యాఖ్యానంలో ఈ క్రింది విధంగా తగిన విధంగా వర్ణించబడినట్లు అనిపిస్తుంది: "ఇది పదాలు ఎన్నడూ పొందని మరియు ఎన్నటికీ అందుకోలేని సందర్భం యొక్క స్వభావం, అక్షరార్థమైన నెరవేర్పు, హెబ్రీయులు 4:9 యొక్క శాశ్వతమైన సబాటిజం యొక్క ప్రకటన 21:22-27లోని కొత్త జెరూసలేంలో నిజమైన సాక్షాత్కారం కనుగొనబడింది మరియు అది కూడా అద్భుతమైనది. దృష్టి అనేది ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలకు చిహ్నం."

పాత నిబంధన దాచిపెట్టబడిన క్రొత్త నిబంధన అని, క్రొత్తది పాతది వెల్లడి అని సముచితంగా చెప్పబడింది. కాబట్టి, మనం ఇప్పుడు పాత వాటి ద్వారా ముందుగా సూచించబడిన విషయాల కోసం ప్రాథమికంగా కొత్తదానికి తిరిగి వస్తాము.

and therefore his "church" there (1:1, 24) as having been "translated [by God] … into the kingdom of the Son of his love." And the apostle John, who addressed the Book of Revelation to "the seven churches which are in Asia" (1:4), also describes himself as "your brother and partaker with you in the tribulation and kingdom and patience which are in Jesus" (v. 9).

d. In the passage first mentioned above, "the law and the prophets" were representatives of the Old Covenant between God and Israel (which was unto God "a kingdom," Exodus 19:6 of whom David was its most nearly ideal king, ruling over the covenant people of God on earth for God, and leading them to victory over their enemies), of which covenant Moses was mediator and the prophets were among other things, interpreters of its law to the people. On the other hand, "the kingdom of God" or "kingdom of heaven" mentioned in the above and other New Testament texts, represents the New Covenant, of which Christ is the mediator (Hebrews 8:6; 9:15; 12:24), and under which He is king, ruling over the people of God for God, and conquering enemies, as his fleshly ancestor David did. His mother-to-be was promised, "He shall be great, and shall be called the Son of the Most High: and the Lord God shall give him the throne of his father David: and he shall reign over the house of Jacob [Israel] for ever; and of his kingdom there shall be no end" (Luke 1:32-33). (Compare also the Old Testament prophecy of Isaiah 9:6-7).

e. Christ’s reign, however, would not be over "Israel after the flesh" (cf. 1 Corinthians 10:18), but over spiritual Israel (cf. Romans 2:17-29; 4:1-12). And it would include all Gentiles as well as all Israelites who would embrace the New Covenant made by God with the "house of Israel and the house of Judah" (Hebrews 8:8-12). That would be after (1) the middle wall of partition between Jew and Gentile had be broken down "through the cross" of Christ, in order to "create in himself one new man" as it were (neither Jew nor Gentile according to the flesh, but Christian, constituting spiritual Israel) , and (2) nailed it [Old Covenant law, distinguishing and separating Israelite from Gentile] to the cross as it were (see Ephesians 2:11-22; Colossians 2:8-15). That describes something of the nature of the kingdom that John first and then Jesus preached as being "at hand" (Matthew 3:1-2; 4:1).

f. As previously mentioned, only six days before his transfiguration, Jesus said to his apostles, "There are some here of them that stand by, who shall in no wise taste death, till they see the kingdom of God come with power" (Mark 9:1; cf. Matthew 16:28) – which occurred on Pentecost after the crucifixion,

కొత్త ఒడంబడిక గ్రంథాల నుండి పరిశీలనలు

1. యెషయా 66:22-23లోని పాత ఒడంబడిక ప్రకరణము, యేసుక్రీస్తు ద్వారా ఆస్వాదించబడటానికి మరియు పాత ఒడంబడిక క్రింద ఆస్వాదించబడకుండా ఉండేందుకు, దేవుని ప్రజలకు అంతిమ విశ్రాంతిగా ఉండవలసిన ఒక శాశ్వతమైన విశ్రాంతిని సూచిస్తుంది. మన ప్రస్తుత భూమి కొత్త మరియు శాశ్వతమైన దానితో భర్తీ చేయబడక ముందు కాదు, క్రీస్తు ఈ భూమికి దాని చరిత్ర ముగింపులో రెండవ రాకడ తర్వాత, ఇతర భాగాలతో పాటు, ఈ క్రింది ప్రాథమిక వాటి ద్వారా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది:

a. 2 పేతురు 3:10-13: "అయితే ప్రభువు దినము [ఆయన 'రాకడ' దినము. v.4] ఒక దొంగలా వస్తాడు; అందులో స్వర్గం [స్పష్టంగా వాతావరణం మరియు సాధ్యమైన నైరూప్య స్వర్గం, ఇదివరకే చెప్పినట్లుగా] ఒక గొప్ప శబ్దంతో పోతుంది, మరియు మూలకాలు తీవ్రమైన వేడితో కరిగిపోతాయి, మరియు భూమి మరియు దానిలో ఉన్న పనులు కాలిపోతాయి, ఈ విషయాలన్నీ కరిగిపోవాలని చూస్తుంటే, మనం ఏ విధమైన వ్యక్తిగా ఉండాలి, అన్ని పవిత్ర జీవనంలో మరియు దైవభక్తితో, దేవుని దినం రాకడని హేతుబద్ధంగా వెతుకుతూ మరియు హృదయపూర్వకంగా కోరుకుంటాము. అందులో ఆకాశం మంటల్లో కరిగిపోతుంది మరియు మూలకాలు తీవ్రమైన వేడితో కరిగిపోతాయి?అయితే ఆయన వాగ్దానం ప్రకారం [యెషయా 66:22-23లో తప్ప ఎక్కడ?], మనం కొత్త ఆకాశం మరియు కొత్త భూమి కోసం వెతుకుతున్నాము, అందులో నీతి నివసించబడుతుంది. "

బి. ప్రకటన 20:11-15: "మరియు నేను ఒక తెల్లని సింహాసనాన్ని చూశాను, దానిపై కూర్చున్న వ్యక్తిని చూశాను, అతని ముఖం నుండి భూమి మరియు ఆకాశం పారిపోయాయి; మరియు వారికి చోటు దొరకలేదు మరియు నేను చనిపోయిన, గొప్ప మరియు చిన్నది, సింహాసనం ముందు నిలబడి ఉంది, మరియు పుస్తకాలు తెరవబడ్డాయి: మరియు మరొక పుస్తకం తెరవబడింది, ఇది జీవిత పుస్తకం: మరియు చనిపోయినవారు వారి రచనల ప్రకారం పుస్తకాలలో వ్రాయబడిన వాటి నుండి తీర్పు ఇవ్వబడ్డారు. మరియు సముద్రం తమలో ఉన్న చనిపోయినవారిని విడిచిపెట్టి, ప్రతి మనిషికి వారి వారి క్రియల ప్రకారం తీర్పు తీర్చబడింది. …

resurrection, and ascension of Christ (see Acts 1:1-9, and Chapter 2). That was approximately six months after the above announcement of Jesus, and he had told the apostle Peter, "I will give unto you the keys of the kingdom of heaven" (Matthew 16:19), after Peter's confession of him as "the Christ, the Son of the living God." At that time, Jesus had also said, "upon this rock [evidently the truth Peter had confessed about him] I will build my church" (vs. 16-18).

g. In harmony with Mark 9:1, mentioned above, in which Jesus had said that some then present would not taste death till seeing "the kingdom of God come with power," Luke in Acts 1:1-9 reports that between "his passion [his suffering and death, followed by his resurrection]" and being "received up [his ascension into heaven]," he charged his apostles "not to depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father [of the Holy Spirit as their comforter, or Helper, in his stead, after he had gone from them into heaven (see John 14:16-17)], which, said he, ye heard from me: for John [the Baptist] indeed baptized with water; but ye shall be baptized in the Holy Spirit not many days hence. …[and] ye shall receive power when the Holy Spirit is come upon you: and [being thus empowered] ye shall be my witnesses both in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and unto the uttermost part of the earth."

The points to remember are:

(1) Christ's apostles (except for Judas Iscariot) would see the kingdom come;
(2) it would come with power;
(3) they themselves would receive power when the Holy Spirit had come and they had been "baptized" in it not many days after Christ ascension. Therefore, when item (3) had occurred, items (1) and (2) would have had their fulfillment.

h. Accordingly, as recorded in Acts 2, when the day of Pentecost was come, about ten days after the ascension of Christ, and the apostles were all together in one place, the following dramatic events occurred:

(1) "… suddenly there came from heaven a sound as of a rushing mighty wind," filling all the house where the apostles were sitting.
(2) "And there appeared unto them tongues parting asunder, like as of fire; and … sat upon each one of them."
(3) "And they were all filled with the Holy Spirit, and began to speak with other tongues [other languages] as the Spirit gave them utterances."

i. And the apostle Peter, who had been given "the keys of the kingdom of heaven," delivered the keynote address

మరియు జీవిత గ్రంథంలో వ్రాయబడినది కనుగొనబడకపోతే, అతను అగ్ని సరస్సులో పడవేయబడ్డాడు.

ఈ విధంగా, మనము ప్రస్తుత "భూమి మరియు స్వర్గం" మానవజాతి యొక్క సార్వత్రిక పునరుత్థానం మరియు తీర్పుకు సంబంధించి పారిపోతున్నాము, అపొస్తలుడైన జాన్ పత్మోస్ ద్వీపంలో బహిష్కరించబడినప్పుడు తన భవిష్యత్తు దర్శనాలలో చూసినట్లుగా.

సి. ప్రకటన 21:1 - 22:5: ఇక్కడ కోట్ చేయడానికి చాలా ఎక్కువ ఉన్నప్పటికీ, దానిని పూర్తిగా పూర్తిగా చదవాలి. "పవిత్ర నగరం, కొత్త జెరూసలేం [పాలస్తీనాలోని భూసంబంధమైన జెరూసలేంకు భిన్నంగా] దేవుని నుండి స్వర్గం నుండి దిగి రావడంతో, అన్ని దేశాల నీతిమంతుల కోసం కొత్త స్వర్గం మరియు కొత్త భూమిని అనుసరించడం పైన పేర్కొన్న దర్శనం" ("జీవముగల దేవుని పట్టణము, పరలోక యెరూషలేము" (హెబ్రీయులు 12:22).

ఈ "కొత్త భూమి" మరియు "పవిత్ర నగరం, కొత్త జెరూసలేం" స్పష్టంగా "పరలోక దేశం" మరియు "పునాదులు కలిగి ఉన్న నగరం, దీని నిర్మాత మరియు సృష్టికర్త దేవుడు," అబ్రహం, సారా మరియు ఇస్సాక్ మరియు యాకోబులు కోరుకున్నారు. (హెబ్రీయులు 11:8-16) కనాను కంటే వారికి అంతిమమైనది, ఇది రాబోయే దానిలో ఒక రకం లేదా "నీడ" మాత్రమే.

"వీరందరూ [ఇప్పుడే ప్రస్తావించబడిన వ్యక్తులతో సహా, వారి విశ్వాసం కోసం ఉదహరించిన అనేక మందితో సహా], వారి విశ్వాసం ద్వారా వారికి సాక్ష్యమివ్వడం వలన, [స్వర్గపు దేశం మరియు నగరం] వాగ్దానాన్ని పొందలేదు, దేవుడు కొన్ని మంచి విషయాలను అందించాడు. మన గురించి [ఈ భూమిపై ఉన్నదానికంటే], మనతో పాటు వారు పరిపూర్ణులుగా ఉండకూడదు" (హెబ్రీయులు 11:39-40). అంటే, క్రీస్తు మళ్లీ భూమిపైకి వచ్చినప్పుడు పునరుత్థానానికి ముందు వారు రాబోయే ప్రపంచం

of that beginning day, in the city of Jerusalem, where their first labors would be for an extended period of time. On that day "about three thousand souls" responded. And from that day "The Lord added to the church daily those who were being saved" (Acts 2:27, New King James Version). So, on the Pentecost day the "church" had been established; the "kingdom of heaven" had come. And Peter's Pentecost sermon of Acts 2:22-40 had in it further points relevant to our present study.

j. In his sermon, the apostle Peter declared that Christ had been "raised up" (from the dead) and exalted to the right had of God in heaven; that he had received of the Father the promise of the Holy Spirit, responsible for the miraculous manifestations seen and heard that day; and that he would "sit at God's right hand till his enemies are made the footstool of his feet – Jesus having been made "both Lord and Christ" (Acts 2:22-36).

In 1 Corinthians 15:24-28, the apostle Paul later expanded on the part we have underscored {and that he would "sit" at God's right hand till his enemies are made the footstool of his feet}, as follows "Then cometh the end [that is, of time on the present earth and of the earth itself, and therefore of the earthly phase of the kingdom of heaven, but not of the kingdom itself. For the latter is eternal and its glorious heavenly phase will then be entered by its faithful citizens, per 2 Peter 1:11; cf. Matthew 25:31-46; Acts 14:21-22; 2 Timothy 4:18], when he shall deliver up the kingdom to God, even the Father; when he shall have abolished all [opposing] rule and authority and power. For he must reign, till he hath put all enemies under his feet. The last enemy to be abolished is death [by the universal resurrection of the dead (Revelation 20:13-20) and the transforming of the bodies of living saints unto incorruptible and immortal ones (1 Corinthians 15:50 - 57)]. … And when all things have been subjected unto him, then shall the Son also himself be subjected to him that did subject all things unto him, that God may be all in all" – as the Father has made the Son to be for the present – with "all authority … in heaven and on earth" (Matthew 28:18) – "angels and authorities and powers being made subject unto him" (1 Peter 3:22).

That does not mean Christ will no longer reign in any sense, for "the throne of God and of the Lamb [Christ] shall be therein [that is, in the 'holy city, new Jerusalem, coming down out of heaven' to the 'new earth']: and his servants shall serve him; … and they shall reign for ever and ever" (Revelation 22:3-5) – they also being co-regents as it were with him, see 3:21; cf. 2 Timothy 2:12). Though he will still be co-regent with the Father as he is now (Revelation 3:21), his reign will not be distinguished then as now by the

యొక్క పరిపూర్ణతలోకి ప్రవేశించరు, అదే మనకు నిజం.

డి. హెబ్రీయులు 3:1 - 4:11: ఇక్కడ మరలా మనకు పొడిగించిన భాగము ఉంది (దయచేసి దాని పురోగతిని గమనించి పూర్తిగా చదవండి).

ప్రారంభం:

"కాబట్టి, పవిత్ర సహోదరులారా, పరలోక పిలుపులో భాగస్వాములు, మన ఒప్పుకోలు యొక్క అపొస్తలుడు మరియు ప్రధాన యాజకుడైన యేసును కూడా పరిగణించండి ... అతని [దేవుని] ఇంటిపై ఒక కుమారుడు ['గృహం' అనే అర్థంలో], మనం ఎవరి ఇల్లు అయితే, మేము మా ధైర్యాన్ని మరియు మా నిరీక్షణ యొక్క మహిమను చివరి వరకు గట్టిగా పట్టుకుంటాము" (3:1-6).

కొనసాగుతోంది:

చాలా మంది శారీరక ఇశ్రాయెల్ యొక్క అవిశ్వాసం మరియు అవిశ్వాసం గురించి పాఠకులకు గుర్తుచేస్తూ, భూసంబంధమైన కనాన్‌లో వారి కోసం ఉద్దేశించిన మిగిలిన వాటిలోకి వారు ఎన్నడూ ప్రవేశించరు: దీని నుండి హెచ్చరికను తీసుకోవాలని మరియు స్వర్గపు కనాన్‌లో ఆధ్యాత్మిక ఇశ్రాయెల్ కోసం ఉద్దేశించిన మిగిలిన వాటిని కోల్పోవద్దని ఉద్బోధించడం (3:7 - 4:8).

ముగింపు:

"కాబట్టి దేవుని ప్రజలకు విశ్రాంతిదినము మిగిలియున్నది. దేవుడు తన పని నుండి విశ్రమించినట్లు, తన విశ్రాంతిలో ప్రవేశించినవాడు తన పనుల నుండి విశ్రమించెను. కాబట్టి మనము ఆ విశ్రాంతిలో ప్రవేశించుటకు శ్రద్ధ చూపుదాము, ఎవ్వరూ పడకుండ అవిధేయత యొక్క అదే ఉదాహరణ తరువాత" (4:9-11).

తరువాతిది మనకు ప్రకటన 14:13ని గుర్తుచేయవచ్చు: "ఇకనుండి ప్రభువునందు మరణించినవారు ధన్యులు: అవును, వారు తమ

assigned role of conquering all enemies of the divine rule – that assignment having then already been accomplished.

k. In his sermon on Pentecost, the apostle Peter also quoted from David in Psalm 16:8-10, and then commented as follows: "Brethren, may I say unto you freely of the patriarch David, that he both died and was buried, and his tomb is with us unto this day. Being therefore a prophet [as well as king over Israel], and knowing that God had sworn with an oath to him, that of the fruit of his loins he would set one upon his throne; he foreseeing this spake of the resurrection of the Christ, that neither was he [‘his soul,’ v. 27] left unto Hades, nor did his flesh see corruption. This Jesus did God raise up, whereof we all [Peter and the other apostles] are witnesses. Being therefore by the right hand of God exalted, and having received of the father the promise of the Holy Spirit, he hath poured forth this, which ye see and hear" (Acts 2:25-33).

In other words, God had raised Jesus from the dead and exhaled him to his own right hand to "set" him on the throne of David, as promised both to David, as per the above, and to Mary, the mother-to-be of his fleshly body (Luke 1:16-33).

If that should seem strange because David reigned on earth, and Christ would reign from heaven, it should be recognized that the authority and not the location is signified by the word "throne". Note the following: "Now David the son of Jesse reigned over Israel. And the time that he reigned over Israel was forty years; seven years reigned he in Hebron, and thirty and three years reigned in Jerusalem. And he died in a good old age, …and Solomon his son reigned in his stead" (1 Chronicles 29:26-28). Also: "Then Solomon sat on the throne of Jehovah as king instead of David his father" (v. 33) – and it was in Jerusalem that Solomon reigned.

Solomon’s throne was Jehovah’s throne, which he occupied instead of David his father; therefore, David’s throne was God’s throne, which he sat upon first at Hebron, then in Jerusalem. And the throne Jesus occupies in heaven is God’s throne. Which he occupies jointly with him, at his right hand – where "of his kingdom there shall be no end," according to promise to the virgin Mary (Luke 1:33), though the earthly phase of it would end, as already noted.

l. As Solomon was a son of David and heir to his throne, so was Christ according to the flesh many years later. The last occupant of David’s throne before Christ occupied it was Jehoiachin (2 Kings 24:8) – also called Jeconiah (1 Chronicles 3:16), and Coniah (Jeremiah 22:24) – who was taken into Babylonian captivity by king Nebuchadnezzar about 597 B.C., where he died

శ్రమలనుండి విశ్రాంతి పొందునట్లు ఆత్మ చెప్పుచున్నది; వారి క్రియలు వారిని అనుసరించుచున్నవి."

2. పూర్తి మరియు స్పష్టమైన సమగ్ర దృక్పథం కోసం, పాత ఒడంబడిక "సబ్బత్" ఇకపై కట్టుబడి లేనప్పుడు, క్రీస్తు మొదటి మరియు రెండవ రాకడల మధ్య, కొత్త ఒడంబడిక యుగంలో సంబంధిత సంఘటనలు మరియు పరిణామాలపై మరింత సర్వే అవసరం, మరియు ఎందుకు కాదు, ఎందుకంటే Decalogue యొక్క అన్ని ఇతర ఆదేశాలు (నిర్గమకాండము 20:1-17) కొత్త ఒడంబడిక చట్టంలో కూడా చేర్చబడ్డాయి. కాబట్టి మనం ఈ క్రింది జాగ్రత్తల తర్వాత ఎందుకు బైండింగ్ చేయకూడదు అనే దానితో ప్రారంభిద్దాం:

జాగ్రత్త: పాఠకుడు పైన పేర్కొన్న భాగాల కంటే కింది వాటిలో కొన్ని మరింత దుర్భరమైన మరియు సాంకేతికంగా ఉన్నట్లు కనుగొనవచ్చు, కానీ ప్రతి అంశం ఇక్కడ మరియు అక్కడ పరస్పర విరుద్ధమైన బిట్‌లుగా అనిపించే వాటిని అర్థం చేసుకోవడానికి ముఖ్యమైనదని అతను తెలుసుకోవాలి. ఒక సమయంలో, తన రాబోయే రాజ్యానికి సంబంధించిన ఉపమానాల పరంపరలో (మత్తయి 13:1-58; మార్కు 4:1-34 మరియు లూకా 8:4-15), యేసు ఇలా అన్నాడు: "దేవుని రాజ్యం కూడా అలాగే ఉంది. , మనిషి భూమిపై విత్తనం వేయాలి, మరియు రాత్రి మరియు పగలు నిద్రపోయి, లేచి, విత్తనం చిగురించి, ఎలా పెరుగుతుందో అతనికి తెలియదు, భూమి తనంతట తానుగా ఫలిస్తుంది, మొదట బ్లేడ్, తరువాత చెవి, అప్పుడు చెవిలో పూర్తి ధాన్యం ఉంది, కానీ పండు పండిన వెంటనే అతను కొడవలిని బయటపెడతాడు, ఎందుకంటే పంట వచ్చింది" (మార్కు 4:26-29).

ఇది రాజ్యం యొక్క దశల వరుస దశలను సూచిస్తుంది, మనం గందరగోళాన్ని నివారించగలిగితే దానిని గుర్తించాలి. మరియు పైన పేర్కొన్న ఉపమానాల పరంపరలో మరెక్కడా, "విత్తనం దేవుని వాక్యం" (లూకా 8 - 10), "రాజ్యం యొక్క పదం" (మత్తయి 13:19); మరియు "కోత ప్రపంచం అంతం" (మత్తయి 13:39), దుర్మార్గులు నీతిమంతుల నుండి "విచ్ఛిన్నం" చేయబడినప్పుడు మరియు "అగ్ని కొలిమిలో" పడవేయబడినప్పుడు (వర్సెస్ 47-50) - ఇది క్రీస్తు రెండవ రాకడలో (మత్తయి

about 37 years later. Nebuchadnezzar had replaced him by Zedekiah, a brother but not a son, who later rebelled and was also taken into Babylonian captivity (2 Chronicles 36:10-21). And to the prophet Jeremiah, God said of Coniah: "Write thee this man childless, a man that shall not prosper in his days; for no more shall a man of his seed prosper, sitting upon the throne of David, and ruling Judah" (Jeremiah 22:30).

He was not childless in the sense of having no prosperity, for in captivity he had a son Shealtiel, who was one of the ancestors of Jesus (Matthew 1:12-16); but he was childless in the sense of having no posterity to succeed him "sitting on the throne of David, and ruling Judah." Though Christ evidently succeeded him to the throne of David, in accord with God's decree he did not rule in Judah, but in heaven, and will never return to earth for the purpose of ruling on David's throne in Judah and Jerusalem as many today teach.

m. Moreover, since Christ was to be a "high priest for ever after the order of Melchizedek" (Hebrews 6:20), as learned early on (p.2 above), he was to be both king and priest, for Melchizedek was "king of Salem [later called Jerusalem], priest of God Most High" (Hebrews 7:1). And in Zechariah 6:12-13, believed to be prophetic of Christ, it is said that "he shall be a priest upon his throne." However, "if he were on earth, he would not be a priest at all" (Hebrews 8:4), and was not made priest before "suffering" on earth (Hebrews 5:7-10) and before entering "within the veil [that is, into heaven itself]" (Hebrews 7:17-20). That means he was not yet king, and therefore not on the throne of David, until after his ascension into heaven – where he still is, and always will be except for his second coming for judgment and to receive his own into eternal glory with himself in the world to come.

n. That accords with what was foreseen by the prophet Daniel, namely, his ascension and receiving his kingdom, as follows: "I saw in the night-visions, and behold, there came with the clouds of heaven one like a son of man [cf. Acts 1:9-11], and he came even to the ancient of days, and they brought him near before him. And there was given him dominion, and glory, and a kingdom, that all the peoples, nations, and languages should serve him: His dominion is an everlasting dominion, which shall not pass away, and his kingdom that which shall not be destroyed" (Daniel 7:13-14).

o. It accords also with a parable that Jesus spoke as he was nearing Jerusalem for the last week before his crucifixion, as recorded in Luke 19:11-30, though the latter covers more detail than the foregoing. For he spoke it "because he was nigh unto Jerusalem, and because they supposed that the kingdom of God was

25:31-46) – నీతిమంతులు "రాజ్యాన్ని వారసత్వంగా" పొందినప్పుడు (వ. 34) మరియు "నిత్య జీవితంలోకి" (వ. 46), "రాబోయే లోకంలో" (మార్కు 10:29-30; లూకా 18:29-30) – "మన ప్రభువు మరియు రక్షకుడైన యేసుక్రీస్తు యొక్క శాశ్వతమైన రాజ్యంలోకి వారి ప్రవేశం" (2 పేతురు 1:11) – లోకి చెడిపోని వారసత్వం. మరియు నిష్కల్మషమైనది, మరియు అది మసకబారదు, పరలోకంలో మీ కొరకు భద్రపరచబడి ఉంది ... గతంలో హెబ్రీయులు 7:25 నుండి చెప్పబడినట్లుగా, "పూర్తిగా" మోక్షం.

క్లుప్తంగా, మేము కనుగొంటాము

(1) ఒక ప్రాథమిక దశ మరియు

(2) క్రీస్తు మొదటి మరియు రెండవ రాకడల మధ్య ఈ ప్రపంచంలో పరలోక రాజ్యం యొక్క పూర్తిగా వచ్చిన దశ; ఆపై

(3) ప్రపంచం అంతం తర్వాత రాబోయే ప్రపంచంలో చివరి దశ (లేదా స్వర్గపు దశ యొక్క శాశ్వతమైన కొనసాగింపు) - మొదటిది ప్రొబేషనరీ, మూడవ దశలోకి ప్రవేశించడానికి సన్నాహకమైనది.

దశ నం.1లోకి ప్రవేశించే వారు నం.2 (విశ్వసనీయులు అయితే) యొక్క చార్టర్ పౌరులుగా కూడా భావించవచ్చు, మరియు తరువాతి వారిలో విశ్వాసపాత్రులైన పౌరులు నం.3లోకి ప్రవేశించి, వారసత్వంగా పొందుతారని కూడా మనం భావించవచ్చు. హెబ్రీయులు 4:9లో వాగ్దానం చేయబడినట్లుగా మరియు గతంలో గుర్తించబడినట్లుగా, పాత ఒడంబడిక చట్టంలోని "ఏడవ-దిన" సబ్బాత్ నుండి వేరు చేయబడినట్లుగా, "దేవుని ప్రజలకు" మిగిలి ఉన్న "సబ్బాత్ విశ్రాంతి"ని వారు ఆనందిస్తారు. ఇప్పటికే చూసినట్లుగా, యేసు క్రీస్తు క్రింద ఉన్న కొత్త ఒడంబడిక చట్టం.

ఇతర సంబంధిత పరిశీలనలకు వెళ్లే ముందు ఏడవ రోజు సబ్బాత్ కొత్త ఒడంబడిక చట్టంలో ఎందుకు భాగం కాదో గమనించండి.

immediately to appear" – the popular concept being that it would be an earthly kingdom, that Rome would be defeated by the Messiah, who would restore the kingdom to Israel, make it world-wide, and occupy the throne of David again in Jerusalem after more than 600 years as of then, which may have been shared by Christ's own apostles up to the time of his ascension (Acts1:6).

"He said therefore, A certain nobleman went into a far country, to receive for himself a kingdom, and to return would " (vs. 11-12) – (the return not having been included in Daniel's vision); and upon his return, he had a reckoning with both his servants and his enemies (vs. 13-30).

Christ himself was the nobleman, heaven the far country, and the return would be his second coming – described in partially similar parables as after "a long time" (Luke 20:9; Matthew 25:19); also the reckoning upon his return would be final and universal judgment at the end of the world, with reward for the righteous and punishment for the wicked to be experienced in eternity.

The apostle Paul speaks of that as "his appearing and his kingdom" (2 Timothy 4:1) – that is, of his appearing and manifestation of his kingdom in his and its heavenly glory. Matthew states it this way: "But when the Son of man shall come in his glory, and all the angels with him, then shall he sit upon the throne of his glory [previously received], and before him shall be gathered all nations" (that is, for judgment) – when the wicked "shall go away into eternal punishment: but the righteous into eternal life" (25:31-32, 46) – "eternal life" being the experience of the righteous in the heavenly phase of the kingdom, and "eternal punishment" that of the wicked in the lake of fire.

Other scriptures already noticed indicate that the kingdom would be received by Christ shortly upon arrival in heaven after his death, resurrection, and ascension, when he would receive "all authority … in heaven and on earth" as had been promised him (Matthew 28:19), and was indicated on Pentecost after his ascension as having already been accomplished. This means, then, that any references after that to the kingdom as yet future (as Acts 14:23; 2 Timothy 4:1, 18; and 2 Peter 1:11, already mentioned) have to do with it, not on earth between his first and second comings, but to its eternal continuation in heavenly glory in the world to come – when and where "THERE REMAINETH A SABBATH REST FOR THE PEOPLE OF GOD" Hebrews 4:8) – prefigured by the seventh-day sabbath of Israel according to the flesh, but not retained under

a. ఇప్పటికే చక్కగా నమోదు చేయబడినట్లుగా, ఏడవ రోజు సబ్బాత్ మాంసం ప్రకారం ఇశ్రాయెల్కు ఇవ్వబడింది మరియు అది మాత్రమే, సీనాయిలో, అప్పుడు ఇశ్రాయేలు ప్రజలతో యెహోవా చేసిన ఒడంబడికకు చిహ్నంగా, వారిని వేరు చేసి, వారిని వేరు చేసింది. ప్రపంచంలోని మిగిలిన దేశాల (అన్యజనులు) నుండి, మరియు ఆ ప్రయోజనం కోసం చారిత్రాత్మకంగా చాలా సముచితమైనది.

కానీ క్రీస్తులో ఆ భేదం మరియు వేరు ఇప్పుడు లేవు. మరియు పాత ఒడంబడికను రూపొందించడం మరియు కోరడం కొత్త ఒడంబడికకు దారితీసింది, అది వారికి అవసరం లేదు, కానీ వారిని తుడిచివేస్తుంది - అన్యులను అలాగే యూదులను ఆలింగనం చేయడం మరియు ఒకే విధమైన నిబంధనలతో, తద్వారా వారందరినీ ఒకే దేశంగా మార్చడం. ఆధ్యాత్మిక ఇజ్రాయెల్ (ఎఫెసీయులు 2:11-22; రోమన్లు 2:28-29; 9:6-8; గలతీయులు 3:26-29; 6:16 చూడండి, ఈ చివరి భాగాన్ని ప్రత్యేకంగా "దేవుని ఇజ్రాయెల్" అని పిలుస్తున్నారు).

యేసు స్వయంగా ఇలా చెప్పాడు, "ఈ [యూదుల] మందలో లేని ఇతర గొర్రెలు [ఉద్దేశం మరియు ఆశతో] నాకు ఉన్నాయి; వాటిని కూడా నేను తీసుకురావాలి, మరియు వారు నా స్వరం వింటారు; మరియు వారు ఒకే మంద అవుతారు. యూదు గొర్రెలు], [ఒకే కాపరి]" - లేదా, ప్రత్యామ్నాయ పఠనం, "ఒకే మంద, ఒక కాపరి" జాన్ 10:21). అలాగే, "మరియు నేను, నేను భూమి నుండి పైకి ఎత్తబడినట్లయితే, మనుష్యులందరినీ [యూదులను మరియు అన్యులను] నా వైపుకు ఆకర్షించుకుంటాను" (యోహాను 12:32).

మరియు అతని ఆరోహణకు ముందు, అతను సువార్త అన్ని దేశాలకు ఒకేలా ప్రకటించబడాలని ఆదేశించాడు (మత్తయి 28:19-20; మార్కు 16:15-16 మరియు లూకా 24:46-47) - అది "మొదట యూదులకు, మరియు గ్రీకు [అన్యజనులకు] కూడా" (రోమన్లు 1:16) – AD 34 నుండి పూర్వం (చట్టాలు 2), మరియు స్పష్టంగా AD 41 నుండి తరువాతి వరకు (చట్టాలు 10-11).

the New Covenant mediated by Christ for spiritual Israel (consisting of both Jews and Gentiles according to the flesh, who accept it).

Final Observations

1. Christ and the Sabbath till His Death (The Gospels).

   Christ lived and died on earth under the Old Covenant law of Moses, and he and his disciples kept the seventh-day, Sabbath of the Decalogue, though at times he and they violated what had come to be the traditional Jewish interpretations of its intended restrictions -- he being divine as well as human, and knowing the divine intent of it, declared himself to be "lord of the sabbath" (Mark 2:28; Luke 6:5).

   But as already documented, at his death the Old Covenant law was abrogated and his shed blood was the blood of the New Covenant, which did not incorporate the sabbath command as it did in the other nine commandments of the Decalogue of the Old Covenant, for reasons that have already been noted. After his resurrection, which occurred on the first day of the week, that day begins to be featured.

2. The First Day of the Week Featured after His Resurrection (Gospels through Revelation).

   On resurrection Sunday, the risen Christ appeared to Mary Magdalene, a group of women, the apostle Peter, two disciples on the road to Emmaus, and to all his apostles that evening except for Thomas, who was absent from the others at that time, but was present a week later when Jesus made his next recorded appearance.

   The Pentecost day, when the kingdom came that had been preached by John the Baptist and then by Jesus as "at hand," was the first day of the week – occurring fifty days after the sabbath of Passover week (Leviticus 23:15-16). And following that, when about three thousand were baptized and added to the number of Christ's disciples, "they continued steadfastly in the apostles' teaching and fellowship, in the breaking of bread and the prayers" (Acts 2:42) – with "the breaking of bread" in the context obviously referring to partaking of "the Lord's supper" (1 Corinthians 11:20), instituted by Christ the night before his death (Matthew 26:26-28; Mark 14:22-24; Luke 22:19-20; 1 Corinthians 11:23-25).

   In Acts 20:6-7, we have a record of Paul and his company, who had arrived seven days earlier in Troas and tarried till "the first day of the week, when we were gathered to break bread, [and] Paul discoursed with them [with the disciples at Troas], intending to depart on the morrow" – implying a weekly practice of meeting

అందువలన, కొత్త ఒడంబడిక యుగంలో (క్రీస్తు మరణం, పునరుత్థానం మరియు ఆరోహణం తర్వాత) మాంసం ప్రకారం దేవుడు మరియు ఇశ్రాయెల్ మధ్య పాత ఒడంబడిక యొక్క చిహ్నాన్ని బంధించడం కొనసాగించడం ఒక అసాధారణమైనది - పాత ప్రకారం మాంసాన్ని బంధించడంతో సమానంగా ఉంటుంది. మాంసం ప్రకారం అబ్రహం వారసుల సంకేతంగా ఒడంబడిక, ఇది అన్యుల క్రైస్తవులు కాదు. మరోవైపు, పాత ఒడంబడిక యొక్క డెకలాగ్ యొక్క అన్ని ఆజ్ఞలు, సబ్బాత్ కమాండ్మెంట్ మినహా, క్రైస్తవులకు, యూదు లేదా అన్యుల నేపథ్యానికి తగినవిగా ఉంటాయి, అవి పాత ఒడంబడిక క్రింద మాంసంతో కూడిన ఇశ్రాయెల్‌కు ఉన్నాయి. కొత్త ఒడంబడిక చట్టంలో చేర్చబడింది.

ఆ అత్యంత సంబంధిత కారణంతో మేము మా అధ్యయనాన్ని మళ్లీ ముగించవచ్చు. అయితే పాత ఒడంబడిక చట్టం యొక్క సబ్బాత్ ఆదేశం కట్టుబడి ఉండటం ఆగిపోయినప్పుడు, క్రీస్తు మొదటి మరియు రెండవ రాకడ మధ్య, కొత్త ఒడంబడిక యుగానికి సంబంధించి సంబంధిత సంఘటనలు మరియు పరిణామాలను మేము కొనసాగిస్తాము. అభివృద్ధి మరియు సంఘటనలు కొన్ని అంశాలలో ఇంకా మెరుగైన దృక్పథాన్ని ఇస్తాయి మరియు కొన్ని సాధారణ లోపాలను నివారించడంలో మాకు సహాయపడతాయి. (కొన్ని పునరావృత్తులు, కానీ వేర్వేరు ఉద్ఘాటన కోసం, గమనించవచ్చు.)

బి. "చట్టం మరియు ప్రవక్తలు [పాత ఒడంబడికను సూచిస్తారు] జాన్ [బాప్టిస్ట్, యేసు యొక్క పూర్వీకుడు] వరకు ఉన్నారు: అప్పటి నుండి దేవుని రాజ్యం యొక్క సువార్త [మాంసపు ఇశ్రాయెల్ రాజ్యాన్ని అధిగమించడం] బోధించబడుతుంది మరియు ప్రతి మనిషి ప్రవేశిస్తాడు. హింసాత్మకంగా దానిలోకి ప్రవేశించాడు" అని యేసు చెప్పాడు (లూకా 16:16). అంటే, ప్రవేశించిన వారు చాలా వ్యతిరేకతకు వ్యతిరేకంగా చేస్తారు. ఎందుకంటే, అతను కూడా ఇలా అన్నాడు: "అయ్యో, న్యాయవాదులారా! మీరు జ్ఞానం యొక్క తాళపుచెవిని తీసివేసారు: మరియు మీరు ప్రవేశించే వారిని అడ్డుకున్నారు" (లూకా 11:52); ఇంకా, "అయితే మీకు అయ్యో, కపట శాస్త్రులారా మరియు పరిసయ్యులారా, మీరు మనుష్యులకు వ్యతిరేకంగా పరలోక రాజ్యాన్ని మూసివేసారు: మీరు మీలో ప్రవేశించరు,

together on the first day of the week to "break bread" or partake of the Lord’s supper.

In 1 Corinthians 16:1-4, we have the apostle Paul giving directions to the saints in Corinth, as he had given to the churches in Galatia, for a collection for the needy saints in Jerusalem, saying: "Upon the first day of the week [literally, ‘of every week’] let each one of you lay by him in store [perhaps more accurately, put into the treasury by itself,’ that is in a separate fund], as he may prosper, that no collections be made when I come" to take or send "your bounty unto Jerusalem" – the implication being that their contributions be made on every first day of the week before his arrival, because of the regularly coming together on that day for Christian worship. (See Macknight, Apostolical Epistles, and McGarvey and Pendleton, Thessalonians, Corinthians, Galatians, and Romans, with reference to 1 Corinthians 16:2 in particular.)

In Revelation 1:9, likely written about A.D. 96, the apostle John speaks of being "in the Spirit on the Lord’s day" (*te kuriake hemera)* when having his first vision during exile on the isle of Patmos, understood by early Christians as referring to the first day of the week, also called "the eighth day" – the day following the Jewish sabbath, the seventh day. To them it was a day in memory of the resurrection of Christ, as "the Lord’s supper" was a supper in memory of the death of Christ; and they assembled on "the Lord’s day" to observe "the Lord’s supper" – their "Lord" being Christ, and him alone.

That distinguished Christians
(a) from Jews religiously speaking, whose weekly worship assembly day was Saturday, their sabbath, on one hand,

(b) from pagans on the other hand, who in Egypt and Asia Minor had a similar phrase, *te sebste herma*, for the first day of the month, in honor of the Roman emperor, Caesar, whom they worshipped as divine, employing the Greek word *sebaste*, a symbol of *kuriake* used instead by Christians of Christ. (See Interpreter’s Dictionary of the Bible, Vol. KQ, p.152).

Sebaste is the genitive of *sabastos*, from *sebas*, meaning reverential awe, and is a cognate of *sebazomai*, to worship, and *sebasma*, an object of worship. So, in the final analysis and in particular usage, the two words as applied to Christ and Caesar, respectively, were equivalents. And those who believed in Christ as Lord could not acknowledge Caesar as such, often resulting in the severest of persecution for Christians – which they were beginning to suffer in Asia Minor at the time of John’s banishment to the isle of Patmos, where he wrote the Book of Revelation at the behest of Christ for the immediate edification and

ప్రవేశించేవారిని మీరు అనుమతించరు" (మత్తయి 23:13).

సి. అయితే, ఆ "ప్రవేశించడం" అనేది భూమిపై రాజ్యం యొక్క ప్రాథమిక మరియు సన్నాహక దశలో మాత్రమే ఉంది, మొదట యోహాను మరియు తరువాత యేసు "చేతిలో" బోధించాడు (మత్తయి 3:1-2; 4:1) - ఇంకా పూర్తిగా లేదు. రండి. అందుకే దేవుని రాజ్యం ఎప్పుడు వస్తుందని అడిగిన పరిసయ్యులకు యేసు ఇలా చెప్పగలిగాడు, "దేవుని రాజ్యం మీలో ఉంది" (లూకా 17:21), లేదా "మీ మధ్యలో", అమెరికన్ స్టాండర్డ్ వెర్షన్, లేదా "మీలో", న్యూ ఇంగ్లీష్ బైబిల్ మరియు కొన్ని ఇతర వెర్షన్‌లు కలిగి ఉన్నాయి - వాటిలో బహుశా తన వ్యక్తిత్వం, దాని రాజు కాబోయే వ్యక్తి మరియు ఇప్పటికే "ప్రవేశిస్తున్నట్లు" వర్ణించబడిన వాటిలో ఉండవచ్చు. అది. అయినప్పటికీ, "నీ రాజ్యం రావాలి" (మత్తయి 6:10) అని ప్రార్థించమని తన శిష్యుడికి బోధించాడు, ఎందుకంటే వాగ్దానం చేసినట్లు ఇంకా పూర్తిగా రాలేదు.

అయితే, తర్వాత, తన రూపాంతరానికి ఆరు రోజుల ముందు, యేసు రెండు ముఖ్యమైన ప్రకటనలు చేశాడు:

(1) అపొస్తలుడైన పేతురుకు, అతను "క్రీస్తు, సజీవ దేవుని కుమారుడు" అని ఒప్పుకున్న తర్వాత, "... ఈ బండపై [స్పష్టంగా పీటర్ అతని గురించి ఒప్పుకున్న సత్యం] నేను నా చర్చిని నిర్మిస్తాను; మరియు ... నేను మీకు ఇస్తాను పరలోక రాజ్యం యొక్క తాళాలు" (మత్తయి 16:16-19).

(2) తర్వాత తన అపొస్తలులందరికీ, "ఇక్కడ ఉన్న వారిలో కొందరు ఉన్నారు, వారు రాజ్యం శక్తితో రావడాన్ని చూసే వరకు మరణాన్ని రుచి చూడరు [కానీ జుడాస్ ఇస్కారియోట్ ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు]" (మార్క్ 9:1; cf. మత్తయి 16 :28) – ఇది పెంతెకొస్తు నాడు, అతని పునరుత్థానానికి నలభై రోజుల తర్వాత మరియు అతని స్వర్గానికి దాదాపు పది రోజుల తర్వాత (చట్టాలు 1:1-9 మరియు అధ్యాయం 2) సంభవించింది, తర్వాత మరింత సుదీర్ఘంగా గమనించవచ్చు.

encouragement of the seven churches in the Roman province of Asia (in the western part of Asia Minor, now Turkey).

The following excerpts of quotations from decades of the second Christian century will demonstrate the use of "Lord’s day" for the "first day of the week," the day Christ’s resurrection from the dead, and being a weekly assembly day of early Christians – <u>instead</u> of being "the day of the Lord" (1 Corinthians 5:5; 2 Corinthians 1:14; 1 Thessalonians 5:2; 2 Peter 34:10), when the Lord Jesus Christ returns at the end of time on earth for the universal resurrection and judgment of mankind, as claimed by some in our day.

DIDACHE: " … Come together each Lord’s day of the Lord, eat bread, and give thanks "(14:1) – late first or early second century A.D.

> NOTE: <u>The Interpreter’s Dictionary of the Bible</u>, Vol. KQ, p. 152, states this, to us, curious wording "seems to mean ‘meeting for worship on the Lord’s Day – <u>his special day</u>.’ In contrast to the sabbath." That interpretation is confirmed by the following considerations:

Although the expression "the Lord’s day" in Revelation 1:9 is *he kuriake hemera*, it became common to omit the word day, leaving it to be understood from context, with the adjective "Lord’s" actually coming to be used as a noun for "Sunday" or "first day of the week." which is the case in the above quotation from the <u>Didache</u>. "Thus in modern Greek the word for Sunday or the first day of the week is *kuriake*. This usage was well established at an early date, for the Christian Latin word for Sunday was *dominica*, the exact translation of the Greek, ‘Lord’s.’ The word for Sunday in modern Romance languages is derived from this usage – *dominica* (Italian), *domingo* (Spanish), and *dimanche* (French)." (Everett Ferguson, Early Christians Speak, p.71.)

IGNATIUS: " … no longer observing the Sabbath but living according to the Lord’s day, in which also our life arose through him …" (Magnesians 9) – 110 A.D.
BARNABAS: "Wherefore we [Christians] keep the eighth day with joy, on which Jesus arose from the dead and when he appeared ascended into heaven" (15:8f) – about 130 A.D.

NOTE: If the 40 days of Acts 1:3 were exclusive of resurrection and ascension days, which is possible, then his ascension was also on the same day of the week as his resurrection – "eighth" (= "first"), as indicated in the quotation from Barnabas.

> గమనిక: (1) "దేవుని రాజ్యం" లేదా "పరలోక రాజ్యం" అని అనేక సార్లు పరస్పరం మాట్లాడే "రాజ్యం" క్రీస్తు రాజ్యంగా కూడా సూచించబడుతుంది (మత్తయి 16"28; లూకా 1:31-32; 22: 29-30; 23:42; యోహాను 18:36-37; కొలొస్సియన్లు 1:13; 2 పేతురు 2:11 మరియు ప్రకటన 1:9), మరియు దీనిని "క్రీస్తు మరియు దేవుని రాజ్యం" అని కూడా పిలుస్తారు (ఎఫెసీయులు 5:5; cf. ప్రకటన 11:15) – క్రీస్తు "దేవుని కుడిపార్శ్వమున [సహ-ప్రతినిధిగా]" కూర్చున్నప్పుడు (మార్కు 16:19; అపొస్తలుల కార్యములు 2:33; రోమన్లు 8:34; కొలొస్సీయులు 3:1; హెబ్రీయులు 10:12 ; 1 పేతురు 3:22 మరియు ప్రకటన 3:21).

(3) అంతేకాకుండా, "చర్చి" మరియు "రాజ్యం" అనే పదాలు వరుస వచనాలలో (మత్తయి 6:18 మరియు 19) కూడా ఉపయోగించబడతాయి, ఎందుకంటే ఒకరి సభ్యులు భూమిపై మరొకరికి పౌరులు మరియు ఆ అర్థంలో అదే. అందువల్ల, కొలొస్సయులు 1:13లో అపొస్తలుడైన పౌలు కొలొస్సీ వద్ద ఉన్న "పరిశుద్ధుల" గురించి మాట్లాడాడు (క్రీస్తు ప్రజల "శరీరం" మరియు అందువల్ల అక్కడ అతని "చర్చి" (1:1, 24) "[దేవునిచే] అనువదించబడినట్లు... తన ప్రేమ కుమారుని రాజ్యంలోకి." మరియు "ఆసియాలోని ఏడు చర్చిలకు" (1:4) ప్రకటన గ్రంథాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించిన అపొస్తలుడైన జాన్, తనను తాను "మీ సోదరుడు మరియు మీతో భాగస్వామ్యుడు" అని కూడా వర్ణించుకున్నాడు. యేసులో ఉన్న శ్రమ మరియు రాజ్యం మరియు సహనం" (వ. 9).

డి. పైన పేర్కొన్న మొదటి భాగంలో, "ధర్మశాస్త్రం మరియు ప్రవక్తలు" దేవుడు మరియు ఇజ్రాయెల్ మధ్య పాత ఒడంబడికకు ప్రతినిధులు (ఇది దేవునికి "ఒక రాజ్యం," నిర్గమకాండము 19:6 వీరిలో దావీదు దాని అత్యంత ఆదర్శవంతమైన రాజు, పాలించేవాడు దేవుని కోసం భూమిపై దేవుని ఒడంబడిక ప్రజలు, మరియు వారి శత్రువులపై విజయం సాధించడానికి దారితీసింది), వీటిలో ఒడంబడిక మోషే మధ్యవర్తి మరియు ప్రవక్తలు

3. Christians and the Sabbath after Pentecost (Acts through the Epistles).

While Christians observed the first day of the week as their regular assembly day for their own distinctive worship, Jewish Christians usually still lived as Jews as a matter of custom and culture in whatever respects {it} did not conflict with Christian principles. Also, the apostle Paul; conformed in such respects to the customs or culture of whatever people he might be among – whether

(a) Jews or Jewish proselytes, who lived according to the law of Moses, that he might gain them for Christ;
(b) non-Jewish, who were without that law (though not being without law himself to Christ), that he might gain them also for Christ
(c) those he called "weak," that he might likewise gain them (1 Corinthians 9:19-23).

For example, Paul observed the Mosaic law in regard to Nazirite vows, found in Numbers 6:1-21 (see Acts 18:8; 21:17-26). He circumcised Timothy, a half Jew, to make him acceptable in Jewish as well as Gentile society (Acts 16:1-3). But he refused to circumcise Titus, a non-Jew, in order not to compromise the gospel when a Jewish faction was attempting to bind circumcision on Gentile converts (Galatians 2:1-5; cf. Acts 15:1-31). Yet he did not teach Jewish Christians not to circumcise their children as a matter of custom (Acts 21:17-26, as already cited) – but did teach that "in Christ Jesus neither circumcision availeth anything, nor un-circumcision; but faith [in Christ] working through love" (Galatians 5:6) – which principle he applied broadly, saying, "Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of feast days or a new moon or a sabbath day" (Colossians 2:16), because such were not binding on Christians, as previously discussed more fully.

The gospel was preached first to the Jews, and then to the Gentiles (Romans1:16). And to Jews it was first preached in Jerusalem, not only in the temple, by the apostles, but also in the synagogues of the city by others. A notable example of the latter was that by Stephen in the synagogue "of the Libertines, and of the Cyretians, and of the Alexandrians, and of them of Cilicia and Asia" (a synagogue of Jews outside of Palestine), who disputed with him but could not "withstand the wisdom and the Spirit by which he spake." Yet they succeeded in bringing him into the "council" (Sanhedrin), and getting him stoned to death as the first Christian martyr. It is probable that Saul of Tarsus, who later converted and became the apostle Paul, was of that synagogue, for he was of Cilicia and held the garments of those who did the stoning. (See Acts 6:8 - 8:1; 22:3-21).

ఇతర విషయాలతోపాటు, ప్రజలకు దాని చట్టం యొక్క వ్యాఖ్యాతలు. మరోవైపు, పైన పేర్కొన్న మరియు ఇతర కొత్త నిబంధన గ్రంథాలలో పేర్కొన్న "దేవుని రాజ్యం" లేదా "పరలోక రాజ్యం", క్రీస్తు మధ్యవర్తిగా ఉన్న కొత్త ఒడంబడికను సూచిస్తుంది (హెబ్రీయులు 8:6; 9:15; 12: 24), మరియు దాని కింద అతను రాజుగా ఉన్నాడు, దేవుని కోసం దేవుని ప్రజలను పరిపాలిస్తున్నాడు మరియు అతని శరీర పూర్వీకుడైన డేవిడ్ చేసినట్లు శత్రువులను జయించాడు. అతని కాబోయే తల్లికి వాగ్దానం చేయబడింది, " అతడు గొప్పవాడై సర్వోన్నతుని కుమారుడనబడును; మరియు ప్రభువైన దేవుడు అతనికి అతని తండ్రియైన దావీదు సింహాసనమును అనుగ్రహించును; అతడు యాకోబు [ఇశ్రాయేలు] వంశమును శాశ్వతముగా పరిపాలించును; మరియు అతని రాజ్యానికి అంతం ఉండదు" (లూకా 1:32-33). (యెషయా 9:6-7 యొక్క పాత నిబంధన ప్రవచనాన్ని కూడా పోల్చండి).

ఇ. అయితే, క్రీస్తు పాలన "శరీరం తరువాత ఇజ్రాయెల్" (cf. 1 కొరింథీయులు 10:18)పై కాదు, ఆధ్యాత్మిక ఇజ్రాయెల్ (cf. రోమన్లు 2:17-29; 4:1-12). మరియు అది "ఇశ్రాయేలు మరియు యూదా ఇంటి" (హెబ్రీయులు 8:8-12) తో దేవుడు చేసిన కొత్త ఒడంబడికను స్వీకరించే అన్యులందరితో పాటు ఇశ్రాయేలీయులందరినీ కలిగి ఉంటుంది. అది (1) యూదుడు మరియు అన్యుల మధ్య విభజన యొక్క మధ్య గోడ క్రీస్తు యొక్క "సిలువ ద్వారా" విచ్ఛిన్నం చేయబడిన తర్వాత, "తనలో ఒక కొత్త మనిషిని సృష్టించడానికి" (యూదు లేదా అన్యులు కాదు. మాంసం, కానీ క్రిస్టియన్, ఆధ్యాత్మిక ఇజ్రాయెల్‌ను ఏర్పరుస్తుంది) , మరియు (2) దానిని [పాత ఒడంబడిక చట్టం, ఇజ్రాయెల్‌ను అన్యుల నుండి వేరు చేయడం మరియు వేరు చేయడం] శిలువకు వ్రేలాడదీయబడింది (ఎఫెసీయులు 2:11-22; కొలొస్సీయులు 2:8-15 చూడండి) .

f. ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, తన రూపాంతరానికి కేవలం ఆరు రోజుల ముందు, యేసు తన అపొస్తలులతో ఇలా అన్నాడు, "ఇక్కడ ఉన్న వారిలో కొందరు ఉన్నారు, వారు దేవుని రాజ్యం శక్తితో రావడాన్ని చూసే వరకు మరణం రుచి చూడరు" (మార్కు 9 :1; cf. మత్తయి 16:28) – ఇది క్రీస్తు శిలువ వేయడం, పునరుత్థానం మరియు ఆరోహణ తర్వాత పెంతెకోస్తు రోజున జరిగింది (చట్టాలు 1:1-9,

After Paul became an apostle to the Gentiles, when in a city where there was a Jewish synagogue, he would go to it first (for it was God's will that all Jews as well as all Gentiles have opportunity to hear and obey the gospel of Christ and thus become Christians, and Gentiles would usually initially be reached through God-fearers attending Jewish synagogue services) – as in Antioch in Pisidia (Acts 13:13-51), in Iconium (14:1-7), in Thessalonica (17:1-9), in Berea (17:10-14), in Corinth (18:1-17), in Ephesus, where he left his helpers, Aquilla and Priscilla, until his return (Acts 18:18-19:20). In some instances, Christians continued attending synagogue services as long as allowed to do so, but likely assembling in some member's home for their own Lord's day services (cf. Acts 18:7; Romans 16:5; 1 Corinthians 16:9 and Philemon 1-2), or some other welcome place, as the school of Tyrannus in Ephesus, where there was daily access (Acts 19:9-10).

So, according to principles involved in what has been noted, if a Jewish Christian as an individual wished not only to observe the first day of the week as the "Lord's day," which was not <u>necessarily</u> a rest day as the sabbath had been under Moses, and in that sense "every day" could be "esteemed alike," but also felt constrained to continue observing the "seventh day as a day of rest and worship, he must not be forbidden to do so, yet he must not attempt to bind its observance on others – with the same thing true in reverse in regard to meats, which Gentile Christians could eat without reservations of conscience, that the Jewish Christians might still have scruples against though he need not have (Romans 14:1-23) – which principle, however, applies only to matters optional – only to what is permissible, but neither commanded nor forbidden.

On the other hand, if Gentile Christians were allowing themselves to be <u>brought into bondage</u> to (that is, bound to observe) that from which Christ had liberated even the Jews (including the "sabbath day" observance, Colossians 2:16), that was reason for the apostle Paul to be concerned about their salvation – a very insignificant faith (see Galatians 4:8-10; 5:1-8, also exegeted much earlier). The bottom line: "FOR FREEDOM DID CHRIST SET US FREE [in regard to such]: STAND FAST THEREFORE, AND BE NOT ENTANGLED AGAIN IN A YOKE OF BONDAGE" (Galatians 5:1).

Hence, although Christians ought to have private devotions daily, and may assemble for worship and edification at any time or at various times, or even daily for extended periods, as is possible and may seem expedient, only the first day of the week is featured for them in the New Testament scriptures as a day of regular and general assembly, observed as the "Lord's day," when the "Lord's supper" is a special and added feature of their worship.

మరియు అధ్యాయం 2 చూడండి). అది యేసు యొక్క పై ప్రకటన తర్వాత దాదాపు ఆరు నెలల తర్వాత, మరియు అతను అపొస్తలుడైన పేతురుతో, "పరలోక రాజ్యపు తాళపుచెవులు నీకు ఇస్తాను" (మత్తయి 16:19), "క్రీస్తు" అని పేతురు ఒప్పుకున్న తర్వాత అతను చెప్పాడు. , సజీవ దేవుని కుమారుడు." ఆ సమయంలో, యేసు కూడా ఇలా చెప్పాడు, "ఈ రాయిపై [స్పష్టంగా పీటర్ అతని గురించి ఒప్పుకున్న సత్యం] నేను నా చర్చిని నిర్మిస్తాను" (vs. 16-18).

g. పైన పేర్కొన్న మార్కు 9:1కి అనుగుణంగా, "దేవుని రాజ్యం శక్తితో రావడాన్ని" చూసే వరకు అక్కడ ఉన్న కొందరు మరణాన్ని రుచి చూడరని యేసు చెప్పాడు, అపొస్తలుల కార్యములు 1:1-9లో లూకా "అతని అభిరుచి మధ్య" నివేదిస్తున్నాడు. [అతని బాధ మరియు మరణం, అతని పునరుత్థానం తరువాత]" మరియు "[స్వర్గంలోకి అతని ఆరోహణం] పొందబడినందున," అతను తన అపొస్తలులకు "యెరూషలేము నుండి బయలుదేరకుండా, తండ్రి [పరిశుద్ధాత్మ యొక్క వాగ్దానం కోసం వేచి ఉండండి" అని ఆజ్ఞాపించాడు. అతను వారి నుండి స్వర్గానికి వెళ్ళిన తర్వాత అతని స్థానంలో వారి ఓదార్పు, లేదా సహాయకుడు (జాన్ 14:16-17 చూడండి)], అతను చెప్పాడు, మీరు నా నుండి విన్నారు: జాన్ [బాప్టిస్ట్] నిజానికి నీటితో బాప్తిస్మం తీసుకున్నాడు; అయితే మీరు చాలా రోజుల తర్వాత పరిశుద్ధాత్మలో బాప్తిస్మం తీసుకుంటారు. ... [మరియు] పరిశుద్ధాత్మ మీపైకి వచ్చినప్పుడు మీరు శక్తిని పొందుతారు.

గుర్తుంచుకోవలసిన అంశాలు:

(1) క్రీస్తు అపొస్తలులు (జుడాస్ ఇస్కారియోట్ తప్ప) రాజ్యం రావడాన్ని చూస్తారు;

(2) అది శక్తితో వస్తుంది;

(3) పరిశుద్ధాత్మ వచ్చి, క్రీస్తు ఆరోహణమైన చాలా రోజుల తర్వాత వారు "బాప్తిస్మము" పొందినప్పుడు వారు తమంతట తాముగా శక్తిని పొందుతారు. కాబట్టి, అంశం (3) సంభవించినప్పుడు, అంశాలు (1) మరియు (2) వాటి నెరవేర్పును కలిగి ఉండేవి.

Adapted from God's Sabbath, Searching the Scriptures. Cecil N. Wright

The Lord's Day
The First Day of the Week

.... "The Lord's Day or the First Day of the Week" is the theme that has been announced for discussion on this occasion. Since the Sabbath day has ceased by divine authority when the Old Covenant was taken out of the way, since a special day of worship under the law of Moses has ceased, and since we live under the new covenant, better established on better promises, the question arises: "Is there a special day of worship designated in the New Covenant for Christian worship?" It is not the Christian Sabbath. There is no Scripture in the New Covenant that teaches that the Sabbath day has been set apart as a special day of worship for Christians; neither is there any Scripture that teaches that the special day set apart for Christians to worship should be called the Christian Sabbath. The Lord's day, or the first day of the week, is never called by divine authority the Sabbath day or the Christian Sabbath. The special day set apart and known as the Lord's day is not a substitute for the Sabbath day under the law. The New Covenant is not in the true sense a substitute for the old covenant; the Old Covenant served its purpose and Christ took it out of the way. He then gave a **New Covenant** with **new promises**, **new purposes**, **new requirements,** and **a new day for worship**. It should be kept clear in mind that the Lord's day or the first day of the week does not take the place of anything or any day under the law of Moses. [emphasis added]

The Lord's day, or the first day of the week, is not a day of rest.' The Sabbath was a day of rest for the Children of Israel, but the Lord's day is in no sense a day of rest as was the Jewish Sabbath. Under the Old Covenant the Sabbath day was designated as a day of rest for man and beast; it was a memorial day of the deliverance from Egyptian bondage and Egyptian taskmasters; it was a sign between Jehovah and the Children of Israel that God through his goodness had delivered the children of Israel from the ceaseless toil to which they were subjected while in Egypt. They were to rest and tell their children that they had this rest day because of the goodness of God in delivering them from the bondage in Egypt. Under the New Covenant the Lord's day has a higher and a holier purpose than that of merely giving physical rest to man and beast. We let this point rest at this time, as it will be brought up further on in this speech. All of the babbling and prattling that you hear about changing the Sabbath day to the first day of the week is out of place and serves only to confuse the minds of people and prejudice them against the truth.

NEW THINGS IN THE NEW COVENANT

h. తదనుగుణంగా, అపొస్తలుల కార్యములు 2లో నమోదు చేయబడినట్లుగా, పెంతెకొస్తు దినము వచ్చినప్పుడు, క్రీస్తు ఆరోహణమై దాదాపు పది రోజుల తరువాత, మరియు అపొస్తలులు అందరూ ఒకే చోట కలిసి ఉండగా, ఈ క్రింది నాటకీయ సంఘటనలు సంభవించాయి:

(1) "... అకస్మాత్తుగా బలమైన గాలి వీచినట్లు స్వర్గం నుండి ఒక శబ్దం వచ్చింది," అపొస్తలులు కూర్చున్న ఇల్లు అంతా నిండిపోయింది.

(2) "మరియు అగ్నివంటి నాలుకలు విడిపోతున్నట్లు వారికి కనిపించాయి; మరియు ... వాటిలో ప్రతి ఒక్కరిపై కూర్చున్నాయి."

(3) "మరియు వారందరు పరిశుద్ధాత్మతో నింపబడి, ఆత్మ వారికి చెప్పినట్లు ఇతర భాషలతో [ఇతర భాషలు] మాట్లాడటం ప్రారంభించారు."

i. మరియు "పరలోక రాజ్యపు తాళపుచెవులు" ఇవ్వబడిన అపొస్తలుడైన పేతురు, ఆ ప్రారంభ దినం యొక్క ముఖ్య ప్రసంగాన్ని జెరూసలేం నగరంలో అందించాడు, అక్కడ వారి మొదటి శ్రమ చాలా కాలం పాటు ఉంటుంది. ఆ రోజు "సుమారు మూడు వేల మంది ఆత్మలు" స్పందించారు. మరియు ఆ రోజు నుండి "ప్రభువు రక్షింపబడుతున్న వారిని ప్రతిరోజూ చర్చిలో చేర్చాడు" (చట్టాలు 2:27, న్యూ కింగ్ జేమ్స్ వెర్షన్). కాబట్టి, పెంతెకొస్తు రోజున "చర్చి" స్థాపించబడింది; "పరలోక రాజ్యం" వచ్చింది. మరియు అపొస్తలుల కార్యములు 2:22-40లోని పీటర్ యొక్క పెంతెకోస్ట్ ఉపన్యాసంలో మన ప్రస్తుత అధ్యయనానికి సంబంధించిన మరిన్ని అంశాలు ఉన్నాయి.

జె. తన ఉపన్యాసంలో, అపొస్తలుడైన పేతురు క్రీస్తు "పునరుత్థానం" (చనిపోయిన వారిలో నుండి) మరియు కుడివైపున దేవునికి స్వర్గంలో ఉన్నాడని ప్రకటించాడు; అతను ఆ రోజు చూసిన మరియు విన్న అద్భుత వ్యక్తీకరణలకు బాధ్యత వహించే పరిశుద్ధాత్మ వాగ్దానాన్ని తండ్రి నుండి అందుకున్నాడు; మరియు అతను "తన శత్రువులు తన పాదాల పీఠంగా తయారయ్యే వరకు దేవుని

The New Covenant is true to its name; it is truly new in all of its parts. We have but to notice a few of the new things that are included in the new covenant. The teachings of Jesus while in the flesh was designated as "new teaching." (Mark 1:27.) Christ did not reiterate any of the law of Moses to impose it upon people; throughout the Sermon on the Mount he brings into contrast his teachings with the traditions and interpretations of the rabbis; he fulfilled the law and then gave something new in its stead. "He taught them as one having authority, and not as their scribes." (Matthew 7:29.) There never had been such teachings as Jesus gave: there never has been any new teaching that is comparable to the teaching of the Lord Jesus Christ. He came to reveal the Father's will, the will of the Father as expressed in the new covenant. Again we have "a new commandment" (John 13:34), which expresses a higher degree of love among the Lord's people than had ever been taught before. Christians are new creatures in Christ. (2 Corinthians 5:17.) Old things have passed away, and all things become new. The church is composed of converts from all nations; Jews and Gentiles were converted by the gospel and constituted into "one new man." (Ephesians 2:15.) Again, we read of "a new and living way." (Hebrews 10:20.) Young Christians are called "new babes in Christ." (1 Peter. 2:2.) We have a "new Passover." (1 Corinthians 5:7.) We offer up "new sacrifices" (1 Peter 2:5) and give "new praise offerings" unto God (Hebrews 13:15). The prophet Isaiah said that God's people should be given "a new name." (Isaiah 62:2.) This prophecy was fulfilled when the disciples were called "Christians first at Antioch." (Acts 11:26.) Moreover, in the New Covenant we have a "new day of worship" (1 Corinthians 16:1-2; Revelation 1:10), which is the first day of the week or the Lord's day. It will be seen that everything in the New Covenant is new.

THE LORD'S THINGS

In the New Covenant there are so many things which are designated as belonging to the Lord --- "the Lord's things." A recitation of a few of these things will, help us to appreciate the "Lord's day." We have mentioned in the New Testament "the Lord's body" (1 Corinthians 11:27-29), "the Lord's death" (1 Corinthians 11:26), "the Lord's table" (1 Corinthians 10:21), "the Lord's Supper" (1 Corinthians 11:20), "the Lord's disciples" (Acts 9:1), "the Lord's blood" (1 Corinthians 11:27), "the Lord's house" (1 Timothy 3:15), and "the Lord's day." (Revelation 1:10.) Other things could be mentioned as belonging to the Lord, but these are enough to show that when we speak of "the Lord's day" that we are putting it in the class of many, many other important things that belong to the Lord under the new covenant. In fact, the New Covenant came through the Lord Jesus Christ; he is the mediator of a better covenant. Moses was the mediator of the old covenant, but Christ is the mediator of the new covenant. The Old Covenant was sealed and sanctified by the blood of animals, but the New

కుడిపార్శ్వంలో కూర్చుంటాడు - యేసు "ప్రభువు మరియు క్రీస్తు" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:22-36).

నిర్మూలించబడే చివరి శత్రువు మరణం [చనిపోయినవారి సార్వత్రిక పునరుత్థానం (ప్రకటన 20:13-20) మరియు జీవించి ఉన్న పరిశుద్ధుల శరీరాలను నాశనమైన మరియు అమరత్వం లేని వాటిగా మార్చడం (1 కొరింథీయులు 15:50-57)]. … మరియు ప్రతిదీ అతనికి లోబడి ఉన్నప్పుడు, కుమారుడు కూడా తనకు అన్నింటికీ లోబడి ఉంటాడు, దేవుడు అన్నింటిలోనూ ఉంటాడు" - తండ్రి కుమారుడిని ప్రస్తుతానికి ఉంచినట్లు. - "స్వర్గంలో మరియు భూమిపై సర్వాధికారంతో" (మత్తయి 28:18) - "దేవదూతలు మరియు అధికారులు మరియు అధికారాలు అతనికి లోబడి ఉంటాయి" (1 పేతురు 3:22).

క్రీస్తు ఇకపై ఏ భావంలోనూ పరిపాలించడు అని దీని అర్థం కాదు, ఎందుకంటే "దేవుని మరియు గొఱ్ఱెపిల్ల [క్రీస్తు] సింహాసనం అందులో ఉంటుంది [అనగా, 'పవిత్ర నగరంలో, కొత్త జెరూసలేం, స్వర్గం నుండి దిగివస్తుంది' 'కొత్త భూమి']: మరియు అతని సేవకులు అతనికి సేవ చేస్తారు; … మరియు వారు ఎప్పటికీ మరియు శాశ్వతంగా పరిపాలిస్తారు" (ప్రకటన 22:3-5) - వారు అతనితో ఉన్నట్లే సహ-ప్రజలు కూడా, 3:21 చూడండి; cf 2 తిమోతి 2:12). అతను ఇప్పుడు ఉన్నట్లే తండ్రితో సహ-ప్రతినిధిగా ఉన్నప్పటికీ (ప్రకటన 3:21), అతని పాలన దైవిక పాలన యొక్క శత్రువులందరినీ జయించే కేటాయించిన పాత్ర ద్వారా అప్పటికి వేరు చేయబడదు - ఆ నియామకం అప్పటికే ఉంది. సాధించారు.

కె. పెంతెకొస్తుపై తన ప్రసంగంలో, అపొస్తలుడైన పేతురు కూడా దావీదు నుండి కీర్తన 16:8-10లో ఉల్లేఖించాడు, ఆపై ఈ విధంగా వ్యాఖ్యానించాడు: "సోదరులారా, పితృస్వామ్యుడైన దావీదు గురించి నేను మీకు స్వేచ్ఛగా చెప్పగలను, అతను చనిపోయి పాతిపెట్టబడ్డాడు మరియు ఆయన సమాధి ఈనాటికీ మన దగ్గర ఉంది.కాబట్టి ప్రవక్తగా [అలాగే ఇజ్రాయెల్ రాజుగా] ఉండి, దేవుడు తన నడుము పండులో ఒకరిని తన సింహాసనం మీద ఉంచుతానని ప్రమాణం చేసి ఆయనతో ప్రమాణం

Covenant is sealed and sanctified by the blood of the Lord Jesus Christ. It is the Lord's covenant, his last will and testament to man. It would be strange if a new day of worship was designated in the New Covenant and it not be called "the Lord's day." We know that "day" is used in different senses in the Bible, but the first day of the week has been designated as the Lord's day and was recognized as the day of worship by the early Christians. In fact, since Pentecost the first day of the week has been used, the special day of worship under the new covenant.

THE FIRST DAY OF THE WEEK

"The first day of the week" has been called by the Holy Spirit "the Lord's day." "I was in the Spirit on the Lord's day." (Revelation 1:10) Here we have John stating that he was "in the Spirit" on a special day, "the Lord's day." There are many reasons for designating this day as "the Lord's day." First, the Lord was raised from the dead on "the first day of the week." (Matthew 28:1; Mark 16:2; Luke 24:1 and John 20:19) Here all four of the writers of the gospel tell us that Jesus was raised from the dead on the first day of the week. This is one reason for designating the first day of the week as the Lord's day. After his resurrection, he remained on earth for about forty days. (Acts 1:3) During these forty days he made a number of appearances; we have a record of about thirteen appearances that Jesus made after his resurrection and before his ascension. Every appearance where the time is mentioned it was on the first day of the week. There are some appearances where the time, is not mentioned, but when the time is mentioned, it is designated as being on the first day of the week. He made his ascension to the Father and then sent the Holy Spirit, according to promise, to the apostles on Pentecost, which was the first day of the week. (Leviticus 23:11, 15-21.) The church was organized on Pentecost, and the first gospel sermon in its fullness was preached by Peter on this Pentecost. Hence, since Pentecost was the first day of the week, the first day of the week becomes the birth day of the church of the Lord. The early disciples met on the first day of the week to eat the Lord's Supper. "And upon the first day of the week, when we were gathered together to break bread, Paul discoursed with them, intending to depart on the morrow; and prolonged his speech until midnight." (Acts 20:7) Moreover, the early disciples were commanded to make a special contribution on the first day of the week. "Now concerning the collection for the saints, as I gave order to the churches of Galatia, so also do ye. Upon the first day of the week let each one of you lay by him in store, as he may prosper, that no collections be made when I come." (1 Corinthians16:1-2.) Here Paul gives instruction to the church at Corinth to do as he had commanded the churches in Galatia; they were to make this contribution on the first day of the week. This was to be done so that there would be no delay in collecting the contribution when Paul arrived. It shows that the early Christians were meeting on

చేశాడని తెలుసుకున్నాడు. క్రీస్తు యొక్క పునరుత్థానం గురించి ఈ మాటలను ముందుగానే చూసి, అతను ['ఆయన ఆత్మ,' v. 27] పాతాళానికి విడిచిపెట్టబడలేదు, లేదా అతని శరీరం అవినీతిని చూడలేదు, ఈ యేసును దేవుడు లేపాడు, మనమందరం [పేతురు మరియు ఇతర అపొస్తలులు] సాక్షులు.కాబట్టి దేవుని కుడిచేతిలో ఉన్నతంగా ఉండి, తండ్రి నుండి పరిశుద్ధాత్మ వాగ్దానాన్ని పొంది, మీరు చూసే మరియు వినే దాన్ని ఆయన కుమ్మరించాడు" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, పైన పేర్కొన్న ప్రకారం దావీదుకు మరియు మేరీకి వాగ్దానం చేసినట్లుగా, దేవుడు యేసును మృతులలో నుండి లేపి, అతనిని దావీదు సింహాసనంపై "నిల్పడానికి" తన కుడి చేతితో ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు. అతని శరీర సంబంధమైన శరీరానికి చెందినవాడు (లూకా 1:16-33).

దావీదు భూమిపై పరిపాలించినందున అది వింతగా అనిపించినట్లయితే, మరియు క్రీస్తు పరలోకం నుండి పరిపాలించేవాడు, "సింహాసనం" అనే పదం ద్వారా అధికారం మరియు స్థానం సూచించబడదని గుర్తించాలి. ఈ క్రింది వాటిని గమనించండి: "ఇప్పుడు యెష్షయి కుమారుడైన దావీదు ఇశ్రాయేలును ఏలాడు. అతడు ఇశ్రాయేలీయులను ఏలిన కాలము నలభై సంవత్సరాలు; అతడు హెబ్రోనులో ఏడు సంవత్సరాలు, యెరూషలేములో ముప్పై మూడు సంవత్సరాలు ఏలాడు. అతడు మంచి వయస్సులో మరణించాడు. వయస్సు, …మరియు అతని కుమారుడైన సొలొమోను అతనికి బదులుగా రాజాయెను" (1 దినవృత్తాంతములు 29:26-28). ఇంకా: "అప్పుడు సొలొమోను తన తండ్రి డేవిడ్‌కు బదులుగా రాజుగా యెహోవా సింహాసనంపై కూర్చున్నాడు" (v. 33) - మరియు సొలొమోను యెరూషలేములో పరిపాలించాడు.

సొలొమోను సింహాసనం యెహోవా సింహాసనం, అతను తన తండ్రి డేవిడ్‌కు బదులుగా దానిని ఆక్రమించాడు; కాబట్టి, దావీదు సింహాసనం దేవుని సింహాసనం, అతను మొదట హెబ్రోనులో, తరువాత జెరూసలేంలో కూర్చున్నాడు. మరియు యేసు పరలోకంలో ఆక్రమించిన సింహాసనం దేవుని

the first day of the week. "And let us consider one another to provoke unto love and good works; not forsaking our own assembling together, as the custom of some is, but exhorting one another; and so much the more, as ye see the day drawing nigh." (Hebrews 10:24-25.) These are some of the reasons that may be assigned for calling the first day of the week the Lord's day.

In Psalm 2:7 we have the following: "Thou art my son; this day have I begotten thee." Note carefully "this day" as mentioned here. In Acts 13:32-33 we learn that this was fulfilled in the resurrection of Christ. "And we bring you good tidings of the promise made unto the fathers, that God hath fulfilled the same unto our children, in that he raised up Jesus; as also it is written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee." Hence, Jesus was acknowledged as the begotten Son of God by his resurrection from the dead on the first day of the week. The prophecy of Joel (Joel 2:28; Acts 2:1-4, 16, 17) was fulfilled on Pentecost which is the first day of the week. Christ was crowned king on his throne on that day. (Zechariah 6:13; Acts 2:29-36.) The new law went into effect as the word of the Lord went forth from Jerusalem on that day. (Isaiah 2:3; Luke 24:47, 49 and Acts 2.) All of these events show that God honored the first day of the week as the day for the accomplishment of so many great things. No one should be astonished that the first day of the week has been called "the Lord's day." Peter said that "Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who according to his great mercy begat us again unto a living hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead." (1 Peter 1:3.) What does this mean? It simply means that by the resurrection of Jesus Christ that the apostles were begotten again unto a living hope by the resurrection of Christ; that is, his resurrection completed the act of their regeneration. They had gone back to their former calling after the crucifixion of Christ, but now they are revived in hope that their crucified Lord is now the risen Redeemer of man. It is interesting to note the important place that the resurrection has in the early preaching of the apostles; in fact, Peter never mentions the crucifixion of Jesus without mentioning his resurrection. Attention is called here to Psalm 118:22-24. "The stone which the builders rejected is become the head of the corner. This is Jehovah's doing; it is marvelous in our eyes. This is the day which Jehovah hath made; we will rejoice and be glad in it." What day? It is the resurrection day, the most important day in the plan of human redemption. There are those who celebrate his birthday without any divine authority. God has designated the first day of the week, the resurrection day of our Lord, as the special day of worship for his people under the new covenant. Hence, we have many reasons for calling the first day of the week the Lord's day.

WHAT ADVENTISTS TEACH

సింహాసనం. అతను అతనితో కలిసి, అతని కుడి వైపున ఆక్రమించాడు - అక్కడ "అతని రాజ్యానికి అంతం ఉండదు," కన్య మేరీ (లూకా 1:33) వాగ్దానం ప్రకారం, దాని భూసంబంధమైన దశ ఇప్పటికే గుర్తించినట్లుగా ముగుస్తుంది. .

ఎల్. సొలొమోను దావీదు కుమారుడు మరియు అతని సింహాసనానికి వారసుడు అయినట్లే, అనేక సంవత్సరాల తరువాత క్రీస్తు శరీరానుసారంగా ఉన్నాడు. క్రీస్తు దానిని ఆక్రమించక ముందు దావీదు సింహాసనాన్ని ఆక్రమించుకోకముందు చివరి ఆక్రమణదారు జెహోయాచిన్ (2 రాజులు 24:8) - జెకోనియా (1 క్రానికల్స్ 3:16) అని కూడా పిలుస్తారు మరియు కొనియా (యిర్మీయా 22:24) - ఇతను రాజు నెబుచాడ్నెజ్జార్ చేత బాబిలోనియన్ చెరలోకి తీసుకువెళ్ళబడ్డాడు. 597 BC, అక్కడ అతను సుమారు 37 సంవత్సరాల తరువాత మరణించాడు. నెబుచాడ్నెజ్జార్ అతని స్థానంలో సిద్కియాను నియమించాడు, కానీ కొడుకు కాదు, అతను తరువాత తిరుగుబాటు చేసి బాబిలోనియన్ చెరలోకి తీసుకోబడ్డాడు (2 క్రానికల్స్ 36:10-21). మరియు ప్రవక్తయైన యిర్మీయాకు దేవుడు కొనియా గురించి ఇలా చెప్పాడు: "ఈ వ్యక్తి సంతానం లేనివాడు, అతని రోజుల్లో వర్ధిల్లని వ్యక్తి అని వ్రాయండి; అతని సంతానంలోని వ్యక్తి ఇకపై దావీదు సింహాసనంపై కూర్చుని యూదాను పరిపాలించడు" (యిర్మీయా 22:30).

అతను శ్రేయస్సు లేని భావంలో సంతానం లేనివాడు కాదు, ఎందుకంటే బందిఖానాలో అతనికి షీల్టీల్ అనే కుమారుడు ఉన్నాడు, అతను యేసు పూర్వీకులలో ఒకడు (మత్తయి 1:12-16); కానీ అతను "దావీదు సింహాసనంపై కూర్చొని యూదాను పరిపాలిస్తున్నాడు" అతని తర్వాత సంతానం లేని భావంలో సంతానం లేనివాడు. క్రీస్తు అతని తర్వాత దావీదు సింహాసనాన్ని అధిష్టించినప్పటికీ, దేవుని శాసనం ప్రకారం అతను యూదాలో పాలించలేదు, కానీ పరలోకంలో ఉన్నాడు మరియు ఈ రోజు చాలా మంది బోధిస్తున్నట్లుగా యూదా మరియు జెరూసలేంలో దావీదు సింహాసనంపై పాలించే ఉద్దేశ్యంతో భూమికి తిరిగి రాడు.

m. అంతేకాకుండా, క్రీస్తు "మెల్కీసెడెక్ క్రమం తరువాత ఎప్పటికీ ప్రధాన యాజకుడిగా" (హెబ్రీయులు 6:20) ఉండవలసి ఉంది కాబట్టి (హెబ్రీయులు 6:20),

Adventists first met on the first day of the week. Joseph Bates visited some relatives who were members of the Seventh-Day Baptist Church. He learned some arguments from them for meeting on the Sabbath day; he brought these arguments back and introduced them to the Advent Church. Mrs. White contended against meeting on the Sabbath day until she was unable to answer the arguments which Joseph Bates produced. She then had a vision in which she saw that the Sabbath day was retained and was binding on Christians today. The Seventh-Day Advent Church was then founded in 1845. If keeping the first day of the week is a "mark of the beast," then the Advent Church had the mark of the beast; Mrs. Ellen G. White had the mark of the beast. We have a record in "Life Sketches of Ellen G. White" of the vision that Mrs. White had. "Elder Bates was resting upon Saturday, the seventh day of the week, and he urged it upon our attention as the true Sabbath. I did not feel its importance, and thought that he erred in dwelling upon the fourth commandment more than upon the other nine. But the Lord gave me a view of the heavenly sanctuary. The temple of God was opened in heaven, and I was shown the ark of God covered with the mercy seat. Two angels stood one at either end of the ark with their wings spread over the mercy seat, and their faces turned toward it. This, my accompanying angel informed me, represented all the heavenly host looking with reverential awe toward the law of God, which had been written by the finger of God. Jesus raised the cover of the ark, and 1 beheld the tables of stone on which the Ten Commandments were written. I was amazed as I saw the fourth commandment in the very center of the ten precepts with a soft halo of light encircling it. Said the angel, 'It is the only one of the ten which defines the living God who created the heavens and the earth and all things that are therein.'" (Pages 95 and 96.) Now such foolishness as is revealed in the visions of Mrs. White become the authority for the Seventh-Day Adventists worshiping on the Sabbath Day. She saw the two tables of stone upon which was written the Ten Commandments, she claims, and then she saw a halo around the fourth commandment which contains the Sabbath day, which placed this commandment above all of the others. She puts the fourth commandment which was given to the Jewish people above the commandment that thou shalt have no other God before me. To the Seventh-Day Adventists the Sabbath day is the only thing that differentiates the Adventist from all other denominations. There are six kinds of Adventists, and the Seventh-Day Adventist, founded by Mrs. White, are lacking in a representative who has the courage to. defend her as a prophet of God; they claim that she was inspired of God, and she claims that she was inspired of God, but their cause is crying for a defender and not a one of them is willing to come to her defense. Why? Because they cannot defend her.

ప్రారంభంలోనే (పైన 2 పేజీ), అతను రాజుగా మరియు యాజకుడిగా ఉంటాడు, ఎందుకంటే మెల్కీసెడెక్ " సేలం రాజు [తరువాత జెరూసలేం అని పిలుస్తారు], సర్వోన్నతుడైన దేవుని పూజారి" (హెబ్రీయులు 7:1). మరియు జెకర్యా 6:12-13లో, క్రీస్తు ప్రవచనార్థకంగా నమ్ముతారు, "అతను తన సింహాసనంపై పూజారిగా ఉండాలి" అని చెప్పబడింది. అయితే, "అతను భూమిపై ఉన్నట్లయితే, అతను యాజకుడే కాదు" (హెబ్రీయులు 8:4), మరియు భూమిపై "బాధ" అనుభవించే ముందు (హెబ్రీయులు 5:7-10) మరియు "లోపలికి" ప్రవేశించే ముందు యాజకునిగా చేయబడలేదు. ముసుగు [అంటే స్వర్గంలోకి]" (హెబ్రీయులు 7:17-20). అంటే అతను ఇంకా రాజుగా లేడు, అందువల్ల దావీదు సింహాసనంపై లేడు, అతను స్వర్గానికి ఆరోహణమయ్యే వరకు - అతను ఇంకా ఎక్కడ ఉన్నాడు,

n. అది ప్రవక్త డేనియల్ ఊహించిన దానితో ఏకీభవిస్తుంది, అంటే, అతని ఆరోహణ మరియు అతని రాజ్యాన్ని స్వీకరించడం, ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: "నేను రాత్రి దర్శనాలలో చూశాను, మరియు ఇదిగో, స్వర్గపు మేఘాలతో ఒక మనుష్యకుమారుని వలె వచ్చాడని [cf. అపోస్తలుల కార్యములు 1:9-11], మరియు అతను పురాతన కాలం వరకు కూడా వచ్చాడు, మరియు వారు అతనిని అతని ముందు దగ్గరకు తీసుకువచ్చారు, మరియు అతనికి ఆధిపత్యం మరియు కీర్తి మరియు రాజ్యం ఇవ్వబడ్డాయి, అన్ని ప్రజలు, దేశాలు మరియు భాషలు. అతనికి సేవ చేయాలి: అతని ఆధిపత్యం శాశ్వతమైన ఆధిపత్యం, అది గతించదు, మరియు అతని రాజ్యం నాశనం కాదు" (డేనియల్ 7:13-14).

ఓ. లూకా 19:11-30లో నమోదు చేయబడినట్లుగా, సిలువ వేయబడటానికి ముందు చివరి వారంలో యేసు జెరూసలేంకు సమీపంలో ఉన్నప్పుడు మాట్లాడిన ఉపమానంతో కూడా ఇది ఏకీభవిస్తుంది, అయితే రెండోది పైన పేర్కొన్నదానికంటే ఎక్కువ వివరాలను కలిగి ఉంది. అతను ఇలా అన్నాడు, ఎందుకంటే అతను జెరూసలేంకు సమీపంలో ఉన్నాడు మరియు దేవుని రాజ్యం వెంటనే ప్రత్యక్షమవుతుందని వారు భావించారు - ఇది భూసంబంధమైన రాజ్యం అని, రోమ్ మెస్సీయా చేతిలో ఓడిపోతుందని ప్రసిద్ధ భావన. ఇజ్రాయెల్‌కు రాజ్యాన్ని పునరుద్ధరించండి, దానిని ప్రపంచవ్యాప్తం చేయండి మరియు అప్పటికి

DID POPE OF ROME CHANGE THE SABBATH?

This claim that the pope of Rome changed the Sabbath day to the first day of the week was first made by Mrs. Ellen G. White. Mrs. White says, "In the ark was the golden pot of manna, Aaron's rod that budded, and the tables of stone, which folded together like a book. Jesus opened them, and I saw the Ten Commandments written on them with the finger of God. On one table were four and on the other six. The four on the first table shone brighter than the other six. But the fourth, the Sabbath commandment, shone above them all; for the Sabbath was set apart to be kept in honor of God's holy name. The holy Sabbath looked glorious-a halo of glory was all around it. I saw that the Sabbath commandment was not nailed to the cross. If it was, the other nine commandments were; and we are at liberty to break them all as well as to break the fourth. I saw that God had not changed the Sabbath, for he never changes. But the pope had changed it from the seventh day to the first day of the week; for he was to change times and laws." ("Early Writings of Ellen G. White," page 33.) Again on page 65 of the same book Mrs. White says, "The pope has changed the day of rest from the seventh to the first day." In different visions Mrs. White claimed that the pope changed the Sabbath day to the first day of the week. Let us examine her charge and see how much truth there is in it. Remember that the Lord showed her in a vision that the pope had changed the Sabbath to the first day of the week. Why did the Lord have to reveal to Mrs. White in a vision that the pope changed the Sabbath from the seventh day to the first day of the week if they can prove it has been changed by the New Testament? Why do not Seventh-Day Adventists not attempt to prove by the New Testament that the Sabbath day has been changed to the first day of the week? Seventh-Day Adventists admit that the Catholic Church was not founded until the fourth century; they admit that the Catholic Church was not fully developed until about A.D. 304. Christians were meeting on the first day of the week for three centuries before even Adventists claim that the Sabbath was changed to the first day of the week. How can they give any reason for Christians meeting on the first day of the week so long? They even now claim that they can give some evidence that the Catholic pope did make the change. They cannot tell us which pope made the change; they know there is no sacred or profane history that records the fact that the pope made a change. Even if the Catholics should make such a claim, how could the claim be proved? There is no evidence that the pope made any such change, and when Seventh-Day Adventists make the charge they do so without any evidence. They can only point to Mrs. White's vision that the pope made the change. Constantine was emperor of Rome, but he was not a pope; he was emperor from A.D. 306-337. He had laws passed regulating conduct on the first day of the week, but there is no law or edict in Roman history where he changed the

600 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ కాలం తర్వాత జెరూసలేంలో మళ్లీ దావీదు సింహాసనాన్ని ఆక్రమించండి, ఇది క్రీస్తు ఆరోహణ సమయం వరకు అతని స్వంత అపొస్తలులచే భాగస్వామ్యం చేయబడి ఉండవచ్చు (అపొస్తలుల కార్యములు 1:6)

"అతడు చెప్పాడు, ఒక గొప్ప గొప్ప వ్యక్తి తనకు తానుగా ఒక రాజ్యాన్ని స్వీకరించడానికి దూర దేశానికి వెళ్ళాడు మరియు తిరిగి వస్తాడు" (vs. 11-12) - (తిరిగి డేనియల్ దృష్టిలో చేర్చబడలేదు); మరియు అతను తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, అతను తన సేవకులు మరియు అతని శత్రువులతో ఒక లెక్కింపు కలిగి ఉన్నాడు (vs. 13-30).

క్రీస్తు స్వయంగా గొప్ప వ్యక్తి, స్వర్గం సుదూర దేశం, మరియు తిరిగి రావడం అతని రెండవ రాకడ - "చాలా కాలం" (లూకా 20:9; మత్తయి 25:19); అతను తిరిగి వచ్చిన తర్వాత లెక్కించడం అనేది ప్రపంచం చివరలో అంతిమ మరియు సార్వత్రిక తీర్పుగా ఉంటుంది, నీతిమంతులకు ప్రతిఫలం మరియు దుష్టులకు శాశ్వతత్వంలో శిక్ష ఉంటుంది.

అపొస్తలుడైన పౌలు దానిని "అతని ప్రత్యక్షత మరియు అతని రాజ్యం" (2 తిమోతి 4:1) అని మాట్లాడుతున్నాడు - అంటే, అతని మరియు దాని పరలోక మహిమలో అతని రాజ్యం యొక్క ప్రత్యక్షత మరియు అభివ్యక్తి. మాథ్యూ ఈ విధంగా పేర్కొన్నాడు: "అయితే మనుష్యకుమారుడు తన మహిమతో, మరియు అతనితో పాటు దేవదూతలందరూ వచ్చినప్పుడు, అతను తన మహిమ సింహాసనంపై కూర్చుంటాడు [గతంలో అందుకున్నాడు] మరియు అతని ముందు అన్ని దేశాలు సమీకరించబడతాయి" (అనగా, తీర్పు కోసం) – దుష్టులు "నిత్య శిక్షలోకి వెళ్లిపోతారు: కానీ నీతిమంతులు నిత్య జీవితంలోకి వెళతారు" (25:31-32, 46) - "నిత్య జీవితం" అనేది స్వర్గపు దశలో నీతిమంతుల అనుభవం. రాజ్యం, మరియు అగ్ని సరస్సులో చెడ్డవారికి "శాశ్వతమైన శిక్ష".

క్రీస్తు తన మరణం, పునరుత్థానం మరియు ఆరోహణం తర్వాత పరలోకానికి చేరుకోగానే రాజ్యాన్ని స్వీకరిస్తాడని ఇప్పటికే గమనించిన

Sabbath day to the first day of the week. It is one thing to make laws regulating the conduct of citizens on the first day of the week, and another thing to appoint the first day of the week as a day of worship. Again, they claim that the Council of Laodicea, which met A.D. 363, confirmed the first day of the week as the Lord's day. It should be remembered that the first day of the week was already observed from the earliest days of the church of our Lord down to that time by all Christians.

The speaker knew that from this platform it had been preached that the pope of the Catholic Church changed the Sabbath day from the seventh to the first day of the week; hence, he called on the highest authority in the Catholic Church in Nashville, Tennessee, to give the teachings of the Catholic Church on this matter. He asked this question: "Do Catholics teach that the pope of Rome changed the seventh day Sabbath to the first day of the week?" The answer came with an emphatic "No"! "They do not make such a claim; they never have made such a claim." The priest was then asked: "Will you put that statement in writing?" He then wrote the following letter, dated December 14, 1944.

"Doctor H. Leo Boles
Dear Sir:

"In answer to your query, Who changed the Sabbath to Sunday? I wish to say that, according to the best evidence, it was the apostles themselves in order to commemorate the resurrection of Christ. The practice of meeting together on, the first day of the week for the celebration of the Lord's Supper and the designation of that day as the Lord's day is indicated by St. Paul, Acts 20: 7 and 1 Corinthians16: 2, and by St. John, Rev. 1: 10.

"In the 'Didache or the Teaching of the Twelve Apostles,' dating from the year A.D. 100 (that's back there just a few, maybe a few, years after John died), the command is given: 'On the Lord's day come together and break bread and give thanks, after confessing your sins, that your sacrifice may be pure. (Chapter 14.)

"St. Ignatius, martyr (year 107), speaks of Christians as 'no longer observing the Sabbath, but living in the observance of the Lord's day on which also Our Life rose again." (Ad Magnes IX.) In his Epistle to Barnabas, chapter XV, he says: "Wherefore also we keep the eighth day (i.e., the first of the week) with joyfulness, the day also on which Jesus rose again from the dead."

"St. Justin (year 165) is the first Christian writer to call the day Sunday in the celebrated passage in which he describes in detail the worship offered to God on that day by the early Christians- i.e., the offering up of the body and blood of Christ with the accompanying prayers, preaching, and reading of the Old and New Testaments. (Apol. 65.)

"Thus, it is clear from the most ancient and authentic testimonies we have that the practice of celebrating the Lord's Supper on Sunday originated with the apostles, and, therefore, it was in accordance with the will of Christ who gave them the power to

ఇతర గ్రంథాలు సూచిస్తున్నాయి, అతనికి వాగ్దానం చేయబడినట్లుగా "పరలోకంలో మరియు భూమిపై సర్వాధికారాలు" లభిస్తాయి (మత్తయి 28: 19), మరియు అతని ఆరోహణ తర్వాత పెంతెకోస్ట్ నాడు ఇప్పటికే సాధించినట్లు సూచించబడింది. దీనర్థం, ఆ తర్వాత రాజ్యానికి సంబంధించిన ఏవైనా ప్రస్తావనలు (అపొస్తలుల కార్యములు 14:23; 2 తిమోతి 4:1, 18; మరియు 2 పేతురు 1:11, ఇదివరకే ప్రస్తావించబడినట్లుగా) భూమిపై కాదు. అతని మొదటి మరియు రెండవ రాకడల మధ్య, కానీ రాబోయే ప్రపంచంలో పరలోక మహిమలో దాని శాశ్వతమైన కొనసాగింపుగా - ఎప్పుడు మరియు ఎక్కడ "దేవుని ప్రజలకు విశ్రాంతి ఉంటుంది" హెబ్రీయులు 4:8) - ఏడవ రోజు సబ్బాత్ ద్వారా సూచించబడింది మాంసం ప్రకారం ఇజ్రాయెల్,

తుది పరిశీలనలు

1. క్రీస్తు మరియు అతని మరణం వరకు సబ్బాత్ (సువార్తలు).

క్రీస్తు భూమిపై జీవించి మరణించాడుమోషే యొక్క పాత ఒడంబడిక చట్టం ప్రకారం, మరియు అతను మరియు అతని శిష్యులు ఏడవ రోజు, డికాలాగ్ యొక్క సబ్బాత్‌ను పాటించారు, అయితే కొన్నిసార్లు అతను మరియు వారు దాని ఉద్దేశించిన పరిమితుల యొక్క సాంప్రదాయ యూదుల వివరణలను ఉల్లంఘించారు -- అతను దైవంగా ఉన్నాడు అలాగే మానవుడు, మరియు దాని యొక్క దైవిక ఉద్దేశాన్ని తెలుసుకుని, తనను తాను "విశ్రాంతి దినానికి ప్రభువు"గా ప్రకటించుకున్నాడు (మార్కు 2:28; లూకా 6:5).

కానీ ఇప్పటికే డాక్యుమెంట్ చేయబడింది, అతని మరణంతో పాత ఒడంబడిక చట్టం రద్దు చేయబడింది మరియు అతని చిందించిన రక్తం కొత్త ఒడంబడిక యొక్క రక్తం, ఇది పాత ఒడంబడిక యొక్క డికాలాగ్‌లోని ఇతర తొమ్మిది కమాండ్‌మెంట్‌లలో చేసినట్లుగా సబ్బాత్ ఆదేశాన్ని చేర్చలేదు, ఇది ఇప్పటికే ఉన్న కారణాల వల్ల గుర్తించబడింది. వారంలోని మొదటి రోజున సంభవించిన అతని పునరుత్థానం తర్వాత, ఆ రోజును ప్రదర్శించడం ప్రారంభమవుతుంది.

make such accidental changes of time and manner of religious observance. They, of course, were not empowered to change the natural law obliging all men to devote a certain time exclusively to the worship of God which is the essential duty enjoined by the third commandment, but the time and details of its observance were subject to change. Certainly the practice would not have originated with the apostles and become universal throughout the Christian world if our Lord had not willed it. The fact that a small group of Christians (speaking of the Adventists), originating eighteen hundred years after the apostles, choose to worship on the seventh day is insignificant when compared to universal practice and ancient traditions in favor of Sunday."I hope this is a satisfactory answer to your question.

Very sincerely yours,
"RT. Rev. MSGR. A. A. SIFNER, V.G."

It is fair to the Catholics to say that they do not claim that the pope of Rome changed the Sabbath to the first day of the week. Any literature that anyone may have from the Seventh-Day Adventists making the charge that the pope changed the Sabbath is false; if any of you have such literature, you may write on it, "This is not true."

THE LORD'S SUPPER

Jesus commanded his disciples to eat the Lord's Supper. (Matthew 26:26; Luke 22:19; 1 Corinthians 11:24-25.) The Lord commanded his people to assemble. "Not forsaking the assembling of yourselves together, as the manner of some is." (Hebrews 10:25.) Never mind what the other part of this verse may mean, we do have the simple and clear teaching that Christians were not to forsake the assembling of themselves together. They are also commanded to eat the Lord's Supper; they must assemble in order to eat the supper together. They ate the supper when they assembled. (1 Corinthians 11:20-33.) Paul here says: "When therefore ye assemble yourselves together, it is not possible to eat the Lord's supper." Hence, then, they ate the supper when they assembled. Now they are commanded to eat it, and they are commanded to assemble; and we find that they ate the supper when they assembled. Why are they eating it? In commemoration of the Lord's death and suffering till he comes. Hence, then there is implied here his resurrection; he could not come again the second time if he were not alive, if he had not been raised from the dead. Hence, the Lord's Supper by its implication then is eaten on the first day of the week as a memorial institution of the Lord's death and second coming. This is clear enough. However, Christians came together for the purpose of eating the Lord's Supper. (1 Corinthians 11:33.) But they came together to break bread or eat the Lord's Supper on the first day of the week. The resurrection of the Lord on the first day of the week, the descent of the Holy Spirit on the first day of the week, and the eating of the Lord's Supper on the first day-all emphasize that this is the Lord's day. We have learned that the Holy Spirit came on the first day of the week, that the church was organized or began its operation

2. అతని పునరుత్థానం తర్వాత ఫీచర్ చేయబడిన వారంలోని మొదటి రోజు (ప్రకటన ద్వారా సువార్తలు).

<u>పునరుత్థానం ఆదివారం నాడు</u>, లేచిన క్రీస్తు మేరీ మాగ్దలీన్, స్త్రీల సమూహం, అపొస్తలుడైన పేతురు, ఇద్దరు శిష్యులు ఎమ్మాస్‌కు వెళ్లే మార్గంలో కనిపించారు మరియు ఆ సాయంత్రం థామస్ మినహా అతని అపొస్తలులందరికీ కనిపించారు, ఆ సమయంలో ఇతరులకు హాజరుకాలేదు, కానీ అక్కడ ఉన్నారు. ఒక వారం తరువాత, యేసు తన తదుపరి ప్రదర్శనను నమోదు చేసినప్పుడు.

<u>పెంతెకొస్తు రోజు</u>, జాన్ బాప్టిస్ట్ మరియు యేసు "చేతిలో" బోధించిన రాజ్యం వచ్చినప్పుడు, వారంలోని మొదటి రోజు - పస్కా వారంలోని సబ్బాత్ తర్వాత యాభై రోజుల తర్వాత (లేవీయకాండము 23:15-16). మరియు దానిని అనుసరించి, దాదాపు మూడు వేల మంది బాప్టిజం పొంది క్రీస్తు శిష్యుల సంఖ్యకు చేర్చబడినప్పుడు, "వారు అపొస్తలుల బోధనలో మరియు సహవాసంలో, రొట్టెలు విరగొట్టడంలో మరియు ప్రార్థనలలో స్థిరంగా కొనసాగారు" (అపొస్తలుల కార్యములు 2:42) - "ది. రొట్టె విరగడం" అనేది స్పష్టంగా "ప్రభువు రాత్రి భోజనం" (1 కొరింథీయులు 11:20), క్రీస్తు తన మరణానికి ముందు రాత్రి ప్రారంభించాడు (మత్తయి 26:26-28; మార్కు 14:22-24; లూకా 22)లో పాల్గొనడాన్ని సూచిస్తుంది. :19-20; 1 కొరింథీయులు 11:23-25).

<u>చట్టాలు 20:6-7లో</u>, పౌలు మరియు అతని బృందం ఏడు రోజుల క్రితం త్రోయస్‌కు వచ్చి "వారం మొదటి రోజు వరకు, మేము రొట్టెలు విరచడానికి గుమిగూడినప్పుడు, [మరియు] పౌలు వారితో [శిష్యులతో] ప్రసంగించాడు. [త్రోవాస్], రేపు బయలుదేరాలనుకుంటున్నారు" - ఇది వారంలోని మొదటి రోజున "రొట్టెలు విరగ్గొట్టడానికి" లేదా ప్రభువు రాత్రి భోజనంలో పాల్గొనడానికి వారానికొకసారి కలిసే పద్ధతిని సూచిస్తుంది.

<u>1 కొరింథీయులు 16:1-4లో</u>, అపొస్తలుడైన పౌలు యెరూషలేములో నిరుపేద పరిశుద్ధుల కోసం సేకరణ కోసం, గలతీయలోని చర్చిలకు ఇచ్చినట్లుగా, కొరింథులోని పరిశుద్ధులకు ఆదేశాలు ఇస్తున్నాడు:

on the first day of the week, that Christians met to eat the Lord's Supper on the first day of the week, and that John was in the Spirit on the Lord's day, all of which teach us that the first day of the week is the Lord's day.

God's people today assemble to eat the Lord's Supper on the first day of the week. The Sabbath of the law was an entirely different day and was kept for an entirely different purpose. There is as much difference in the purpose of Christians meeting on the Lord's day and the Jews resting on the Sabbath day as there is between day and night, Christ and Satan. The Lord's day does not take the place of the Jewish Sabbath; the Sabbath was taken out of the way when the Old Covenant was fulfilled; a new day, the first day of the week, was given for Christians under the new covenant. The eating of the Lord's Supper on the first day of the week is the only thing that distinguishes the first day of the week from any other day. We may sing the praises of God on the first day of the week, but we may sing his praises any day and every day. We read the Bible on the first day of the week, but we may and should read the Bible every day. We pray on the first day of the week, but we may pray and should pray every day. We may give of our means on the first day of the week, but we may give as we have opportunity and as there is a need on any day. Hence, the eating of the Lord's Supper on the first day of the week is the only thing that differentiates this day from any other day. Upon this day and this day only may we eat the Lord's Supper.

There is just one thing further with respect to the first day of the week. God has arranged it so that his people can meet on the first day of the week. Man may change the calendar; he may construct a calendar with only six days to the week; Russia did this and lived for a quarter of a century on the six-day week schedule. Other nations have done the same. How would a Seventh-Day Adventist worship on the seventh day of the week when there are only six days in the week? God has fixed it so that man cannot construct a calendar of days in the week but that there will be "a first day of the week." Hence, he has fixed it so that his people-it matters not how many changes may take place-may meet on the first day of the week. If man should construct a schedule of only five days in the week, Christians would meet on the first day of the week for worship. Seventh-Day Adventists could not meet for worship, since the week does not have seven days. This shows the wisdom of God in the arrangement of the first day of the week, the Lord's day, as the special day for worship. (Speech Delivered by H. Leo Boles, December 21, 1944, in the War Memorial Building, Nashville, Tennessee)

"వారం మొదటి రోజున [అక్షరాలా, 'ప్రతి వారం'] మీలో ప్రతి ఒక్కరు అతని దగ్గర ఉంచుకోనివ్వండి [బహుశా మరింత ఖచ్చితంగా, ఖజానాలో పెట్టండి, అది ప్రత్యేక నిధిలో ఉంది], అతను అభివృద్ధి చెందగలడు, నేను వచ్చినప్పుడు ఎటువంటి సేకరణలు జరగవు" లేదా "మీ అనుగ్రహాన్ని జెరూసలేంకు" పంపండి - క్రైస్తవ ఆరాధన కోసం ఆ రోజు క్రమం తప్పకుండా కలిసి రావడం వల్ల, అతని రాకకు ముందు వారంలోని ప్రతి మొదటి రోజున వారి విరాళాలు అందించబడతాయి. (ముఖ్యంగా 1 కొరింథీయులు 16:2 ప్రస్తావనతో మాక్‌నైట్, అపోస్టోలికల్ ఎపిస్టల్స్, మరియు మెక్‌గార్వే మరియు పెండిల్టన్, థెస్సలోనియన్లు, కొరింథియన్లు, గలతీయులు మరియు రోమన్లు చూడండి.)

<u>ప్రకటన 1:9 లో</u>, AD 96లో వ్రాయబడి ఉండవచ్చు, అపొస్తలుడైన జాన్ "ప్రభువు రోజున ఆత్మలో ఉన్నాడని" (టే కురియాకే హెమెరా) పత్మోస్ ద్వీపంలో ప్రవాస సమయంలో తన మొదటి దర్శనం గురించి మాట్లాడాడు, ప్రారంభ క్రైస్తవులు మొదటి రోజును సూచిస్తున్నట్లు అర్థం చేసుకున్నారు. వారంలోని, "ఎనిమిదవ రోజు" అని కూడా పిలుస్తారు - యూదుల సబ్బాత్ తర్వాత రోజు, ఏడవ రోజు. వారికి ఇది క్రీస్తు పునరుత్థానం జ్ఞాపకార్థం ఒక రోజు, "ప్రభువు రాత్రి" క్రీస్తు మరణ జ్ఞాపకార్థం విందు; మరియు వారు "లార్డ్స్ డే" నాడు "లార్డ్స్ సప్పర్"ని గమనించడానికి సమావేశమయ్యారు - వారి "ప్రభువు" క్రీస్తు, మరియు ఆయన మాత్రమే.

అది విశిష్ట క్రైస్తవులను

(ఎ) మతపరంగా మాట్లాడే యూదుల నుండి, వారపు ఆరాధన సమావేశ దినం శనివారం, వారి విశ్రాంతి దినం, ఒకవైపు,

(బి) మరోవైపు, ఈజిప్ట్ మరియు ఆసియా మైనర్‌లలోని అన్యమతస్థుల నుండి, ఈ నెల మొదటి రోజున, రోమన్ చక్రవర్తి సీజర్ గౌరవార్థం, వారు దైవంగా ఆరాధించే, వారిని నియమిస్తూ, ఇదే విధమైన పదబంధాన్ని కలిగి ఉన్నారు. సెబాస్టే అనే గ్రీకు పదం, క్రీస్తు క్రైస్తవులు బదులుగా ఉపయోగించే కురియాకే యొక్క చిహ్నం. (ఇంటర్ప్రెటర్స్ డిక్షనరీ ఆఫ్ ది బైబిల్, వాల్యూం. KQ, p.152 చూడండి).

	సెబావ్సెబాస్ నుండి సబావోస్ యొక్క వంశావళి, అంటే గౌరవప్రదమైన విస్మయం, మరియు సెబాజోమై, పూజించడానికి మరియు సెబాస్మా, ఆరాధన వస్తువు. కాబట్టి, తుది విశ్లేషణలో మరియు ప్రత్యేక ఉపయోగంలో, వరుసగా క్రీస్తు మరియు సీజర్‌లకు వర్తించే రెండు పదాలు సమానమైనవి. మరియు క్రీస్తును ప్రభువుగా విశ్వసించిన వారు సీజర్‌ని గుర్తించలేకపోయారు, దీని ఫలితంగా క్రైస్తవులు తీవ్రమైన హింసకు గురవుతారు - జాన్ పాట్మోస్ ద్వీపానికి బహిష్కరించబడిన సమయంలో వారు ఆసియా మైనర్‌లో బాధపడటం ప్రారంభించారు, అక్కడ అతను వ్రాసాడు. ఆసియాలోని రోమన్ ప్రావిన్స్‌లో (ఆసియా మైనర్ యొక్క పశ్చిమ భాగంలో, ఇప్పుడు టర్కీలో) ఏడు చర్చిల తక్షణ సవరణ మరియు ప్రోత్సాహం కోసం క్రీస్తు ఆదేశానుసారం బుక్ ఆఫ్ రివిలేషన్. రెండవ క్రైస్తవ శతాబ్దపు దశాబ్దాల నుండి వచ్చిన ఉల్లేఖనాల క్రింది సారాంశాలు "వారంలో మొదటి రోజు" కోసం "లార్డ్స్ డే"ని ఉపయోగించడాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి, క్రీస్తు మృతులలో నుండి పునరుత్థానం చేయబడిన రోజు మరియు ప్రారంభ క్రైస్తవుల వారపు సమావేశ దినం - బదులుగా "ప్రభువు దినము" (1 కొరింథీయులు 5:5; 2 కొరింథీయులు 1:14; 1 థెస్సలొనీకయులు 5:2; 2 పేతురు 34:10), ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు భూమిపై కాలము చివరిలో తిరిగి వచ్చినప్పుడు మానవజాతి యొక్క సార్వత్రిక పునరుత్థానం మరియు తీర్పు, మన కాలంలోని కొందరు పేర్కొన్నారు. డిడాచే: "... ప్రభువు యొక్క ప్రతి ప్రభువు రోజున కలిసి రండి, రొట్టెలు తినండి మరియు కృతజ్ఞతలు చెప్పండి" (14:1) - మొదటి శతాబ్దం చివరిలో లేదా క్రీ.శ. గమనిక: ది ఇంటర్‌ప్రెటర్స్ డిక్షనరీ ఆఫ్ ది బైబిల్, వాల్యూం. KQ, p. 152, ఈ విధంగా చెబుతుంది, మాకు, ఆసక్తికరమైన పదాలు "లార్డ్స్ డేలో ఆరాధన కోసం సమావేశం - అతని ప్రత్యేక రోజు" అని అర్థం. సబ్బాత్‌కి విరుద్ధంగా." ఆ వివరణ క్రింది పరిశీలనల ద్వారా నిర్ధారించబడింది:

	ప్రకటన 1:9లోని "ది లార్డ్స్ డే" అనే పదం హి కురియాకే హెమెరా అయినప్పటికీ, రోజు అనే పదాన్ని వదిలివేయడం సాధారణమైంది, సందర్భం నుండి అర్థం చేసుకోవడానికి వదిలివేయడం, "లార్డ్స్" అనే విశేషణం వాస్తవానికి నామవాచకంగా ఉపయోగించబడుతోంది. "ఆదివారం" లేదా "వారంలో మొదటి రోజు." దిడాచే నుండి పై ఉల్లేఖనంలో ఇది ఉంది. "అందువలన ఆధునిక గ్రీకులో ఆదివారం లేదా వారంలోని మొదటి రోజు అనే పదం కురియాకే. ఈ వాడుక ప్రారంభ తేదీలో బాగా స్థిరపడింది, ఎందుకంటే ఆదివారానికి క్రిస్టియన్ లాటిన్ పదం డొమినికా, గ్రీకు యొక్క ఖచ్చితమైన అనువాదం 'లార్డ్స్'. ఆధునిక శృంగార భాషలలో ఆదివారం అనే పదం ఈ వాడుక నుండి వచ్చింది - డొమినికా (ఇటాలియన్), డొమింగో (స్పానిష్), మరియు డిమాంచె (ఫ్రెంచ్)." (ఎవెరెట్ ఫెర్గూసన్, ఎర్లీ క్రిస్టియన్స్ స్పీక్, పేజీ.71.) ఇగ్నేషియస్: " ... ఇకపై సబ్బాతును పాటించడం లేదు కానీ ప్రభువు దినం ప్రకారం జీవిస్తాము, అందులో మన జీవితం కూడా అతని ద్వారా ఉద్భవించింది ..." (మెగ్నీషియన్లు 9) - 110 AD బర్నాబాస్: "అందుకే మేము [క్రైస్తవులు] ఎనిమిదవ రోజును ఆనందంతో జరుపుకుంటాము, ఆ రోజున యేసు మృతులలో నుండి లేచి స్వర్గానికి ఆరోహణమయ్యాడు" (15:8f) - సుమారు 130 AD గమనిక: అపొస్తలుల కార్యములు 1:3లోని 40 రోజులు పునరుత్థానం మరియు ఆరోహణ దినాలు మాత్రమే కాకుండా ఉంటే, అతని ఆరోహణ కూడా వారంలోని అదే రోజున అతని పునరుత్థానం - "ఎనిమిదవ" (= "మొదటి"), బర్నబాస్ నుండి కొటేషన్‌లో సూచించబడింది. 3. <u>పెంతెకోస్తు తర్వాత క్రైస్తవులు మరియు సబ్బాత్</u>(ద్వారా పనిచేస్తుంది ఉపదేశాలు). క్రైస్తవులు వారి స్వంత విలక్షణమైన ఆరాధన కోసం వారంలోని మొదటి రోజును వారి సాధారణ సమావేశ దినంగా పాటించగా, యూదు క్రైస్తవులు సాధారణంగా ఇప్పటికీ యూదులుగానే జీవించారు, ఏ అంశాలలో

	అయినా {ఇది} క్రైస్తవ సూత్రాలకు విరుద్ధంగా లేదు. అలాగే, అపొస్తలుడైన పౌలు; అటువంటి అంశాలలో అతను ఏ వ్యక్తులలో ఉన్నా - వారి ఆచారాలు లేదా సంస్కృతికి అనుగుణంగా ఉంటాడు (ఎ) యూదులు లేదా యూదు మతమార్పిడి చేసినవారు, మోషే ధర్మశాస్త్రాన్ని అనుసరించి జీవించారు, వారు క్రీస్తు కొరకు వారిని పొందగలరు; (బి) యూదులు కానివారు, ఆ చట్టం లేనివారు (క్రీస్తుకు తాను చట్టం లేకుండా ఉండకపోయినా), అతను వారిని కూడా క్రీస్తు కోసం పొందగలడు. (సి) అతను "బలహీనులు" అని పిలిచాడు, అతను కూడా వాటిని పొందగలడు (1 కొరింథీయులు 9:19-23). ఉదాహరణకు, సంఖ్యాకాండము 6:1-21 (చట్టాలు 18:8; 21:17-26 చూడండి). అతను తిమోతి, సగం యూదుడు, అతనిని యూదు మరియు అన్యజనుల సమాజంలో ఆమోదయోగ్యంగా చేయడానికి సున్నతి చేసాడు (చట్టాలు 16:1-3). అయితే యూదుల వర్గం అన్యజనులపై సున్తీ చేయించాలని ప్రయత్నిస్తున్నప్పుడు సువార్తతో రాజీ పడకుండా ఉండేందుకు యూదుడు కాని టైటస్‌కు సున్నతి చేయడానికి నిరాకరించాడు (గలతీయులు 2:1-5; cf. చట్టాలు 15:1-31). అయినప్పటికీ, యూదు క్రైస్తవులకు ఆచారం ప్రకారం వారి పిల్లలకు సున్నతి చేయకూడదని అతను బోధించలేదు (అపొస్తలుల కార్యములు 21:17-26, ఇదివరకే ఉదహరించినట్లు) - కానీ "క్రీస్తు యేసులో సున్నతి లేదా సున్నతి దేనికీ ఉపయోగపడదు, కానీ విశ్వాసం" అని బోధించాడు. [క్రీస్తులో] ప్రేమ ద్వారా పని చేయడం" (గలతీయులు 5:6) - అతను విస్తృతంగా ఈ సూత్రాన్ని అన్వయించాడు, "కాబట్టి మాంసాహారం లేదా పానీయాల విషయంలో ఎవరూ మిమ్మల్ని తీర్పు తీర్చకూడదు. సువార్త మొదట యూదులకు, తరువాత అన్యజనులకు బోధించబడింది (రోమా 1:16). మరియు యూదులకు ఇది మొదట యెరూషలేములో, దేవాలయంలో, అపొస్తలుల ద్వారా మాత్రమే కాకుండా, ఇతరుల ద్వారా నగరంలోని సమాజ మందిరాలలో కూడా బోధించబడింది. "లిబర్టైన్స్, మరియు సైరేటియన్లు, మరియు అలెగ్జాండ్రియన్లు, మరియు సిలిసియా మరియు ఆసియా వారి" (పాలస్తీనా వెలుపల ఉన్న

	యూదుల (ప్రార్థనా మందిరం) యొక్క సినాగోగ్‌లో స్టీఫెన్ అతనితో వివాదాస్పదమైనది, తరువాతి దానికి ఒక ముఖ్యమైన ఉదాహరణ. కానీ "అతను మాట్లాడిన జ్ఞానాన్ని మరియు ఆత్మను తట్టుకోలేకపోయాడు." అయినప్పటికీ వారు అతన్ని "కౌన్సిల్" (సన్హెడ్రిన్) లోకి తీసుకురావడంలో విజయం సాధించారు మరియు మొదటి క్రైస్తవ అమరవీరుడుగా రాళ్లతో కొట్టి చంపబడ్డారు. టార్సస్‌కు చెందిన సౌలు, ఆ తర్వాత మతం మారి అపొస్తలుడైన పౌలుగా మారాడు, ఆ సమాజమందిరానికి చెందినవాడు, ఎందుకంటే అతను కిలికియ దేశస్థుడు మరియు రాళ్లతో కొట్టేవారి బట్టలు పట్టుకున్నాడు. (చట్టాలు 6:8 - 8:1; 22:3-21 చూడండి). పౌలు అన్యజనులకు అపొస్తలుడైన తర్వాత, యూదుల ప్రార్థనా మందిరం ఉన్న నగరంలో ఉన్నప్పుడు, అతను మొదట దానికి వెళ్ళేవాడు (యూదులతోపాటు అన్యజనులందరికీ క్రీస్తు సువార్తను వినడానికి మరియు పాటించే అవకాశం దేవుని చిత్తం. మరియు ఆ విధంగా క్రైస్తవులుగా మారతారు, మరియు అన్యులు సాధారణంగా యూదుల ప్రార్థనా మందిర సేవలకు హాజరయ్యే దైవభక్తుల ద్వారా చేరుకుంటారు - పిసిడియాలోని ఆంటియోక్ (చట్టాలు 13:13-51), ఇకోనియమ్‌లో (14:1-7), థెస్సలొనీకలో (17) :1-9), బెరియాలో (17:10-14), కొరింథులో (18:1-17), ఎఫెసస్‌లో, అతను తిరిగి వచ్చే వరకు తన సహాయకులైన అకిల్లా మరియు ప్రిస్కిల్లాలను విడిచిపెట్టాడు (అపొస్తలుల కార్యములు 18:18-19: 20) కొన్ని సందర్భాల్లో, క్రైస్తవులు యూదుల ప్రార్థనా మందిర సేవలకు అనుమతించినంత కాలం హాజరవుతూ ఉంటారు, అయితే వారి స్వంత ప్రభువు దినం సేవల కోసం కొంతమంది సభ్యుల ఇంటిలో సమావేశమయ్యే అవకాశం ఉంది (cf. చట్టాలు 18:7; రోమన్లు 16:5; 1 కొరింథీయులు 16:9 మరియు ఫిలేమోను 1-2), కాబట్టి, గుర్తించబడిన దానిలో ఇమిడి ఉన్న సూత్రాల ప్రకారం, ఒక వ్యక్తిగా ఒక యూదు క్రైస్తవుడు వారంలోని మొదటి రోజును "ప్రభువు దినం"గా మాత్రమే పాటించాలని కోరుకుంటే, అది విశ్రాంతి దినంగా ఉండవలసిన అవసరం లేదు. మోషే, మరియు ఆ కోణంలో "ప్రతిరోజు" "ఒకేలా గౌరవించబడవచ్చు", కానీ "ఏడవ రోజును విశ్రాంతి మరియు ఆరాధన దినంగా పాటించడాన్ని కొనసాగించడానికి నిర్బంధించబడ్డాడు, అతను అలా చేయడాన్ని నిషేధించకూడదు, అయినప్పటికీ అతను ప్రయత్నించకూడదు. ఇతరులపై దాని ఆచారాన్ని కట్టబెట్టడానికి -

మాంసాహారానికి సంబంధించి అదే విషయం రివర్స్‌లో నిజం, అన్యజనులైన క్రైస్తవులు మనస్సాక్షికి ఎటువంటి అభ్యంతరం లేకుండా తినవచ్చు, యూదు క్రైస్తవులు తనకు అవసరం లేకపోయినా వారికి వ్యతిరేకంగా చిత్తశుద్ధి ఉండవచ్చు (రోమన్లు 14:1-23) – ఏ సూత్రం అయితే, ఐచ్ఛిక విషయాలకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది – అనుమతించబడిన వాటికి మాత్రమే,కానీ ఆజ్ఞాపించలేదు లేదా నిషేధించబడలేదు.

మరోవైపు, అన్య క్రైస్తవులు తమను తాము బానిసత్వంలోకి తీసుకురావడానికి అనుమతించినట్లయితే (అంటే, క్రీస్తు యూదులను కూడా విడిపించాడు) ("విశ్రాంతి దినం" ఆచారంతో సహా, కొలొస్సయులు 2:16), అది అపొస్తలుడైన పౌలు వారి రక్షణ గురించి ఆందోళన చెందడానికి కారణం - చాలా తక్కువ విశ్వాసం (గలతీయులు 4:8-10; 5:1-8 చూడండి, చాలా ముందు కూడా వివరించబడింది). బాటమ్ లైన్: "స్వేచ్ఛ కోసం క్రీస్తు [అటువంటి విషయంలో] మమ్మల్ని విడిపించాడు: అందుచేత వేగంగా నిలబడండి మరియు మళ్లీ బానిసత్వం యొక్క కాడిలో చిక్కుకోకండి" (గలతీయులు 5:1).

అందువల్ల, క్రైస్తవులు ప్రతిరోజూ వ్యక్తిగత ఆరాధనలను కలిగి ఉండాలి మరియు ఏ సమయంలోనైనా లేదా వివిధ సమయాల్లో లేదా ప్రతిరోజూ ఎక్కువ కాలం పాటు ఆరాధన మరియు పునరుద్ధరణ కోసం సమావేశమై ఉండవచ్చు, అయితే, సాధ్యమయ్యే మరియు అనుకూలమైనదిగా అనిపించవచ్చు, వారంలో మొదటి రోజు మాత్రమే ప్రదర్శించబడుతుంది. వారి కోసం కొత్త నిబంధన గ్రంథాలలో సాధారణ మరియు సాధారణ సమావేశాల రోజుగా, "లార్డ్స్ డే"గా పాటిస్తారు, "ప్రభువు రాత్రి భోజనం" వారి ఆరాధన యొక్క ప్రత్యేక మరియు అదనపు లక్షణం.

దేవుని సబ్బాత్ నుండి స్వీకరించబడింది, లేఖనాలను శోధించడం. సెసిల్ ఎన్. రైట్

లార్డ్స్ డే వారంలో మొదటి రోజు

.... "ది లార్డ్స్ డే లేదా ది ఫస్ట్ డే ఆఫ్ ది వీక్" అనే థీమ్‌ను ఈ సందర్భంగా చర్చకు ప్రకటించారు. పాత ఒడంబడికను తొలగించినప్పుడు సబ్బాత్ రోజు దైవిక అధికారం ద్వారా నిలిపివేయబడినందున, మోషే చట్టం

ప్రకారం ఒక ప్రత్యేక ఆరాధన ఆగిపోయింది కాబట్టి, మరియు మనం కొత్త ఒడంబడిక క్రింద జీవిస్తున్నందున, మంచి వాగ్దానాలపై బాగా స్థిరపడినందున, ప్రశ్న తలెత్తుతుంది: "క్రైస్తవ ఆరాధన కోసం కొత్త ఒడంబడికలో ప్రత్యేకమైన ఆరాధన దినం ఉందా?" ఇది క్రైస్తవ సబ్బాత్ కాదు. కొత్త ఒడంబడికలో సబ్బాత్ రోజు క్రైస్తవులకు ప్రత్యేక ఆరాధన దినంగా కేటాయించబడిందని బోధించే గ్రంథం లేదు; క్రైస్తవులు ఆరాధించడానికి ప్రత్యేక దినాన్ని క్రైస్తవ సబ్బాత్ అని పిలవాలని బోధించే ఏ గ్రంథం కూడా లేదు. ప్రభువు దినము, లేదా వారంలోని మొదటి రోజు, దైవిక అధికారం ద్వారా సబ్బాత్ రోజు లేదా క్రైస్తవ సబ్బాత్ అని పిలవబడదు. లార్డ్స్ డే అని పిలువబడే ప్రత్యేక రోజు, చట్టం ప్రకారం సబ్బాత్ రోజుకు ప్రత్యామ్నాయం కాదు. కొత్త ఒడంబడిక నిజమైన అర్థంలో పాత ఒడంబడికకు ప్రత్యామ్నాయం కాదు; పాత ఒడంబడిక దాని ప్రయోజనాన్ని అందించింది మరియు క్రీస్తు దానిని మార్గం నుండి తీసివేశాడు. అతను కొత్త వాగ్దానాలు, కొత్త ఉద్దేశాలు, కొత్త అవసరాలు మరియు ఆరాధన కోసం కొత్త రోజుతో కొత్త ఒడంబడికను ఇచ్చాడు. మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ప్రభువు దినం లేదా వారంలోని మొదటి రోజు ఏదైనా లేదా ఏ రోజు స్థానంలో ఉండదని స్పష్టంగా గుర్తుంచుకోవాలి. [ప్రాముఖ్యత జోడించబడింది] కొత్త ఒడంబడిక నిజమైన అర్థంలో పాత ఒడంబడికకు ప్రత్యామ్నాయం కాదు; పాత ఒడంబడిక దాని ప్రయోజనాన్ని అందించింది మరియు క్రీస్తు దానిని మార్గం నుండి తీసివేశాడు. అతను కొత్త వాగ్దానాలు, కొత్త ఉద్దేశాలు, కొత్త అవసరాలు మరియు ఆరాధన కోసం కొత్త రోజుతో కొత్త ఒడంబడికను ఇచ్చాడు. మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ప్రభువు దినం లేదా వారంలోని మొదటి రోజు ఏదైనా లేదా ఏ రోజు స్థానంలో ఉండదని స్పష్టంగా గుర్తుంచుకోవాలి. [ప్రాముఖ్యత జోడించబడింది] కొత్త ఒడంబడిక నిజమైన అర్థంలో పాత ఒడంబడికకు ప్రత్యామ్నాయం కాదు; పాత ఒడంబడిక దాని ప్రయోజనాన్ని అందించింది మరియు క్రీస్తు దానిని మార్గం నుండి తీసివేశాడు. అతను కొత్త వాగ్దానాలు, కొత్త ఉద్దేశాలు, కొత్త అవసరాలు మరియు ఆరాధన కోసం కొత్త రోజుతో కొత్త ఒడంబడికను ఇచ్చాడు. మోషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం ప్రభువు దినం లేదా వారంలోని మొదటి రోజు ఏదైనా లేదా ఏ రోజు స్థానంలో ఉండదని స్పష్టంగా గుర్తుంచుకోవాలి. [ప్రాముఖ్యత జోడించబడింది]

ప్రభువు దినము లేక వారములో మొదటి దినము విశ్రాంతి దినము కాదు.' సబ్బాత్ అనేది ఇశ్రాయెల్ పిల్లలకు విశ్రాంతి దినం, అయితే యూదుల సబ్బాత్ లాగా లార్డ్స్ డే ఎటువంటి విరామ దినం కాదు. పాత ఒడంబడిక ప్రకారం సబ్బాత్ రోజును మనిషి మరియు మృగానికి విశ్రాంతి దినంగా నిర్ణయించారు; ఇది ఈజిప్షియన్ బానిసత్వం మరియు ఈజిప్షియన్

టాస్క్‌మాస్టర్ల నుండి విముక్తి పొందిన స్మారక దినం; దేవుడు తన మంచితనం ద్వారా ఇశ్రాయేలీయులను ఈజిప్టులో ఉన్నప్పుడు ఎడతెగని శ్రమ నుండి విడిపించాడని యెహోవా మరియు ఇశ్రాయేలీయుల మధ్య ఒక సంకేతం. వారు విశ్రాంతి తీసుకొని తమ పిల్లలకు ఈజిప్టులోని బానిసత్వం నుండి విడిపించడంలో దేవుని మంచితనం వల్ల తమకు ఈ విశ్రాంతి దినం ఉందని చెప్పాలి. కొత్త ఒడంబడిక క్రింద ప్రభువు' మనిషికి మరియు మృగానికి కేవలం శారీరక విశ్రాంతి ఇవ్వడం కంటే s రోజు ఉన్నతమైన మరియు పవిత్రమైన ఉద్దేశ్యాన్ని కలిగి ఉంది. మేము ఈ సమయంలో ఈ అంశాన్ని విశ్రాంతి తీసుకుంటాము, ఎందుకంటే ఈ ప్రసంగంలో ఇది మరింత ముందుకు తీసుకురాబడుతుంది. సబ్బాత్ రోజును వారంలోని మొదటి రోజుకి మార్చడం గురించి మీరు వినే వాగ్వాదాలు మరియు ప్రాట్లింగ్ అన్నీ అసంపూర్తిగా ఉన్నాయి మరియు ప్రజల మనస్సులను గందరగోళానికి గురిచేయడానికి మరియు సత్యానికి వ్యతిరేకంగా వారిని పక్షపాతం చేయడానికి మాత్రమే ఉపయోగపడతాయి.

కొత్త ఒడంబడికలో కొత్త విషయాలు

కొత్త ఒడంబడిక దాని పేరుకు నిజం; ఇది దాని అన్ని భాగాలలో నిజంగా కొత్తది. కొత్త ఒడంబడికలో చేర్చబడిన కొన్ని కొత్త విషయాలను మనం గమనించవలసి ఉంది. శరీరములో ఉన్నప్పుడు యేసు యొక్క బోధలు "కొత్త బోధ"గా పేర్కొనబడ్డాయి. (మార్క్ 1:27.) క్రీస్తు మోషే యొక్క ఏ చట్టాన్ని ప్రజలపై విధించడానికి పునరుద్ధాటించలేదు; మౌంట్‌పై ప్రసంగం అంతటా అతను తన బోధనలను రబ్బీల సంప్రదాయాలు మరియు వివరణలతో విభేదించాడు; అతను చట్టాన్ని నెరవేర్చాడు మరియు దాని స్థానంలో కొత్తదాన్ని ఇచ్చాడు. "అతడు వారి శాస్త్రులవలె కాక, అధికారము గలవానిగా వారికి బోధించెను." (మత్తయి 7:29.) యేసు ఇచ్చిన బోధలు ఎన్నడూ లేవు: ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు బోధతో పోల్చదగిన కొత్త బోధ ఎప్పుడూ లేదు. అతను తండ్రి చిత్తాన్ని వెల్లడించడానికి వచ్చాడు, కొత్త ఒడంబడికలో వ్యక్తీకరించబడిన తండ్రి చిత్తం. మళ్ళీ మనకు "ఒక కొత్త ఆజ్ఞ" ఉంది (యోహాను 13:34), ఇది ప్రభువు ప్రజలలో ఇంతకు ముందు బోధించబడిన దానికంటే ఎక్కువ ప్రేమను వ్యక్తపరుస్తుంది. క్రైస్తవులు క్రీస్తులో కొత్త జీవులు. (2 కొరింథీయులు 5:17.) పాతవి గతించిపోయాయి, అన్నీ కొత్తవి అయ్యాయి. చర్చి అన్ని దేశాల నుండి మారిన వారితో కూడి ఉంటుంది; యూదులు మరియు అన్యజనులు సువార్త ద్వారా మార్చబడ్డారు మరియు "ఒక కొత్త మనిషి"గా ఏర్పరచబడ్డారు. (ఎఫెసీయులు 2:15.) మరలా, మనం

"కొత్త మరియు సజీవమైన మార్గం" గురించి చదువుతాము. (హెబ్రీయులు 10:20.) యువ క్రైస్తవులు "క్రీస్తులో కొత్త శిశువులు" అని పిలుస్తారు. (1 పేతురు. 2:2.) మనకు “కొత్త పస్కా” ఉంది. (1 కొరింథీయులకు 5:7.) మేము "కొత్త బలులు" (1 పేతురు 2:5) మరియు దేవునికి "కొత్త స్తుతి అర్పణలు" (హెబ్రీయులు 13:15) అర్పిస్తాము. దేవుని ప్రజలకు “కొత్త పేరు” పెట్టాలని యెషయా ప్రవక్త చెప్పాడు. (యెషయా 62:2.) శిష్యులు "మొదట అంతియోక్యలో క్రైస్తవులు" అని పిలువబడినప్పుడు ఈ ప్రవచనం నెరవేరింది. (అపొస్తలుల కార్యములు 11:26.) అంతేకాకుండా, కొత్త ఒడంబడికలో మనకు "కొత్త ఆరాధన దినం" ఉంది (1 కొరింథీయులు 16:1-2; ప్రకటన 1:10), ఇది వారంలోని మొదటి రోజు లేదా ప్రభువు దినం. క్రొత్త ఒడంబడికలోని ప్రతిదీ క్రొత్తది అని చూడవచ్చు.

ప్రభువు విషయాలు

కొత్త ఒడంబడికలో చాలా విషయాలు ప్రభువుకు చెందినవిగా పేర్కొనబడ్డాయి --- "ప్రభువు విషయాలు." ఈ విషయాలలో కొన్నింటిని పఠించడం, "లార్డ్స్ డే"ని అభినందించేందుకు మనకు సహాయం చేస్తుంది. మనము క్రొత్త నిబంధనలో "ప్రభువు శరీరము" (1 కొరింథీయులు 11:27-29), "ప్రభువు మరణం" (1 కొరింథీయులు 11:26), "ప్రభువు పట్టిక" (1 కొరింథీయులు 10:21), "ది. ప్రభువు భోజనం" (1 కొరింథీయులు 11:20), "ప్రభువు శిష్యులు" (అపొస్తలుల కార్యములు 9:1), "ప్రభువు రక్తము" (1 కొరింథీయులు 11:27), "ప్రభువు ఇల్లు" (1 తిమోతి 3:15), మరియు "ప్రభువు దినము." (ప్రకటన 1:10.) ఇతర విషయాలు ప్రభువుకు చెందినవిగా పేర్కొనబడవచ్చు, కానీ మనం "ప్రభువు దినం" గురించి మాట్లాడేటప్పుడు ఇవి సరిపోతాయి. కొత్త ఒడంబడిక క్రింద ప్రభువుకు చెందిన అనేక ఇతర ముఖ్యమైన విషయాలలో మేము దానిని ఉంచుతున్నాము. నిజానికి, కొత్త ఒడంబడిక ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు ద్వారా వచ్చింది; అతను ఒక మంచి ఒడంబడికకు మధ్యవర్తి. మోషే పాత ఒడంబడికకు మధ్యవర్తి, అయితే క్రీస్తు కొత్త ఒడంబడికకు మధ్యవర్తి. పాత ఒడంబడిక జంతువుల రక్తం ద్వారా సీలు చేయబడింది మరియు పవిత్రం చేయబడింది, అయితే కొత్త ఒడంబడిక ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు రక్తం ద్వారా మూసివేయబడింది మరియు పవిత్రం చేయబడింది. ఇది లార్డ్ యొక్క ఒడంబడిక, అతని చివరి సంకల్పం మరియు మనిషికి నిబంధన. కొత్త ఒడంబడికలో కొత్త ఆరాధన దినాన్ని నియమించినట్లయితే మరియు దానిని "ప్రభువు దినం" అని పిలవకపోతే అది వింతగా ఉంటుంది. బైబిల్లో "రోజు" అనేది వివిధ అర్థాలలో ఉపయోగించబడిందని మనకు తెలుసు, అయితే

వారంలోని మొదటి రోజు ప్రభువుగా పేర్కొనబడింది' యొక్క రోజు మరియు ప్రారంభ క్రైస్తవులచే ఆరాధన దినంగా గుర్తించబడింది. నిజానికి, పెంతెకొస్తు నుండి వారంలో మొదటి రోజు ఉపయోగించబడింది, కొత్త ఒడంబడిక క్రింద ప్రత్యేక ఆరాధన రోజు.

వారంలోని మొదటి రోజు

"వారంలో మొదటి రోజు" పరిశుద్ధాత్మచే "ప్రభువు దినం" అని పిలువబడింది. "ప్రభువు దినమున నేను ఆత్మలో ఉన్నాను." (ప్రకటన 1:10) ఇక్కడ మనం యోహాను ఒక ప్రత్యేకమైన రోజున అంటే "ప్రభువు దినం"లో "ఆత్మలో" ఉన్నాడని పేర్కొన్నాడు. ఈ రోజును "ప్రభువు దినం"గా పేర్కొనడానికి అనేక కారణాలు ఉన్నాయి. మొదటిది, లార్డ్ "వారంలో మొదటి రోజు" మృతులలో నుండి లేపబడ్డాడు. (మత్తయి 28:1; మార్కు 16:2; లూకా 24:1 మరియు యోహాను 20:19) ఇక్కడ సువార్త వ్రాసిన నలుగురూ యేసు వారంలోని మొదటి రోజున మృతులలోనుండి లేచాడని మనకు చెప్పారు. వారంలోని మొదటి రోజును ప్రభువు దినంగా పేర్కొనడానికి ఇది ఒక కారణం. అతని పునరుత్థానం తరువాత, అతను దాదాపు నలభై రోజులు భూమిపై ఉన్నాడు. (అపొస్తలుల కార్యములు 1:3) ఈ నలభై రోజులలో అతను అనేక ప్రదర్శనలు ఇచ్చాడు; యేసు తన పునరుత్థానం తర్వాత మరియు ఆరోహణానికి ముందు చేసిన దాదాపు పదమూడు ప్రదర్శనల రికార్డు మన దగ్గర ఉంది. సమయం పేర్కొనబడిన ప్రతి ప్రదర్శన వారంలోని మొదటి రోజునే. సమయం పేర్కొనబడని కొన్ని ప్రదర్శనలు ఉన్నాయి, కానీ సమయం పేర్కొనబడినప్పుడు, అది వారంలోని మొదటి రోజున ఉన్నట్లు సూచించబడుతుంది. అతను తన ఆరోహణను తండ్రి వద్దకు చేసాడు మరియు వాగ్దానం ప్రకారం, వారంలో మొదటి రోజు అయిన పెంతెకొస్తు రోజున అపొస్తలులకు పరిశుద్ధాత్మను పంపాడు. (లేవీయకాండము 23:11, 15-21.) చర్చి పెంతెకొస్తు రోజున నిర్వహించబడింది మరియు దాని సంపూర్ణతలో మొదటి సువార్త ప్రసంగం ఈ పెంతెకొస్తునాడు పీటర్ ద్వారా బోధించబడింది. అందువల్ల, పెంతెకోస్తు వారంలో మొదటి రోజు కాబట్టి, వారంలోని మొదటి రోజు చర్చి యొక్క పుట్టినరోజు అవుతుంది. మొదటి శిష్యులు ప్రభువును తినడానికి వారంలోని మొదటి రోజున కలుసుకున్నారు. లు భోజనం. "మరియు వారంలోని మొదటి రోజున, మేము రొట్టెలు విరిచేందుకు సమావేశమైనప్పుడు, పౌలు వారితో ప్రసంగించాడు, మరుసటి రోజు బయలుదేరాలని అనుకున్నాడు మరియు అర్ధరాత్రి వరకు తన ప్రసంగాన్ని పొడిగించాడు." (అపొస్తలుల కార్యములు 20:7) అంతేకాక, తొలి శిష్యులు వారంలోని

మొదటి రోజున ప్రత్యేక విరాళం ఇవ్వమని ఆజ్ఞాపించబడ్డారు. "ఇప్పుడు పరిశుద్ధుల సేకరణ గురించి, నేను గలతీయ చర్చిలకు ఆజ్ఞాపించినట్లు మీరు కూడా చేయండి. వారంలో మొదటి రోజున మీలో ప్రతి ఒక్కరూ అతని వద్ద ఉంచుకోనివ్వండి, అతను వర్ధిల్లవచ్చు, తద్వారా సేకరణలు జరగవు. నేను వచ్చినప్పుడు తయారుచేస్తాను." (1 కొరింథీయులు 16:1-2.) ఇక్కడ పౌలు కొరింథులోని చర్చికి తాను గలతీయలోని చర్చిలకు ఆజ్ఞాపించినట్లు చేయమని ఆదేశాన్ని ఇచ్చాడు; వారంలో మొదటి రోజున వారు ఈ సహకారాన్ని అందించాల్సి ఉంది. పాల్ వచ్చినప్పుడు విరాళం వసూలు చేయడంలో జాప్యం జరగకుండా ఇలా చేయాలి. తొలి క్రైస్తవులు వారంలోని మొదటి రోజున సమావేశమవుతున్నారని ఇది చూపిస్తుంది. "మరియు మనం ప్రేమ మరియు మంచి పనుల కోసం ఒకరినొకరు రెచ్చగొట్టేలా పరిశీలిద్దాం; కొందరి ఆచారం ప్రకారం, మన స్వంత సమావేశాన్ని విడిచిపెట్టకుండా, ఒకరినొకరు ప్రబోధించండి; మరియు రోజు సమీపిస్తున్నట్లు మీరు చూస్తున్నప్పుడు చాలా ఎక్కువ." (హెబ్రీయులు 10:24-25.) వారంలోని మొదటి రోజును ప్రభువు దినం అని పిలవడానికి కేటాయించబడే కొన్ని కారణాలు ఇవి.

కీర్తన 2:7లో మనకు ఈ క్రిందివి ఉన్నాయి: "నువ్వు నా కుమారుడవు, ఈ రోజు నేను నిన్ను కనెను." ఇక్కడ పేర్కొన్న విధంగా "ఈ రోజు" జాగ్రత్తగా గమనించండి. అపొస్తలుల కార్యములు 13:32-33లో ఇది క్రీస్తు పునరుత్థానంలో నెరవేరిందని మనం తెలుసుకుంటాము. "మరియు యేసును లేపినందుకు దేవుడు మన పిల్లలకు అదే నెరవేర్చాడని, తండ్రులకు చేసిన వాగ్దానానికి సంబంధించిన శుభవార్తలను మేము మీకు అందిస్తున్నాము; రెండవ కీర్తనలో, "నువ్వు నా కుమారుడివి, ఈ రోజును కలిగి ఉన్నావు" అని కూడా వ్రాయబడింది. నేను నిన్ను పుట్టించాను." అందుకే, యేసు వారంలోని మొదటి రోజున మృతులలోనుండి పునరుత్థానం చేయడం ద్వారా దేవునికి పుట్టిన కుమారునిగా గుర్తించబడ్డాడు. జోయెల్ ప్రవచనం (జోయెల్ 2:28; అపొస్తలుల కార్యములు 2:1-4, 16, 17) వారంలోని మొదటి రోజు పెంతెకొస్తు రోజున నెరవేరింది. ఆ రోజున క్రీస్తు తన సింహాసనంపై రాజుగా పట్టాభిషిక్తుడైనాడు. (జెకర్యా 6:13; అపొస్తలుల కార్యములు 2:29-36.) ఆ రోజున యెరూషలేము నుండి ప్రభువు వాక్యం వెలువడినందున కొత్త చట్టం అమలులోకి వచ్చింది. (యెషయా 2:3; లూకా 24:47, 49 మరియు అపొస్తలుల కార్యములు 2.) ఈ సంఘటనలన్నిటినీ, దేవుడు వారంలోని మొదటి రోజును చాలా గొప్ప కార్యాలను సాధించే రోజుగా గౌరవించాడని చూపిస్తున్నాయి. వారంలో మొదటి రోజు "ప్రభువు దినం" అని పిలవబడడం గురించి ఎవరూ

ఆశ్చర్యపోనవసరం లేదు. పేతురు ఇలా అన్నాడు, "మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు యొక్క దేవుడు మరియు తండ్రి, ఆయన తన గొప్ప కనికరం ప్రకారం యేసుక్రీస్తు మృతులలో నుండి పునరుత్థానం చేయడం ద్వారా సజీవమైన నిరీక్షణకు మమ్మల్ని తిరిగి పుట్టించాడు." (1 పేతురు 1:3.) దీని అర్థం ఏమిటి? యేసుక్రీస్తు పునరుత్థానం ద్వారా అపొస్తలులు క్రీస్తు పునరుత్థానం ద్వారా సజీవమైన నిరీక్షణకు మళ్లీ జన్మించారని దీని అర్థం; అంటే, అతని పునరుత్థానం వారి పునర్జన్మ చర్యను పూర్తి చేసింది. క్రీస్తు సిలువ వేయబడిన తరువాత వారు తమ పూర్వపు పిలుపుకు తిరిగి వెళ్ళారు, కానీ ఇప్పుడు సిలువ వేయబడిన వారి ప్రభువు ఇప్పుడు మానవుని యొక్క పునరుత్థాన విమోచకుడని ఆశతో వారు పునరుద్ధరించబడ్డారు. అపొస్తలుల ప్రారంభ బోధనలో పునరుత్థానానికి ఉన్న ముఖ్యమైన స్థానాన్ని గమనించడం ఆసక్తికరంగా ఉంటుంది; నిజానికి, పీటర్ తన పునరుత్థానం గురించి ప్రస్తావించకుండా యేసు సిలువ వేయడం గురించి ఎప్పుడూ ప్రస్తావించలేదు. ఇక్కడ కీర్తన 118:22-24 పై శ్రద్ధ పెట్టబడింది. "అట్టివారు తిరస్కరించిన రాయి మూలకు శిరస్సు అయింది. ఇది యెహోవా కార్యము; ఇది మన దృష్టికి ఆశ్చర్యకరమైనది. ఇది యెహోవా చేసిన దినము; మేము దానియందు సంతోషించి సంతోషించుదుము." ఏ రోజు? ఇది పునరుత్థాన దినం, మానవ విమోచన ప్రణాళికలో అత్యంత ముఖ్యమైన రోజు. ఏ దివ్య అధికారం లేకుండా ఆయన పుట్టినరోజు జరుపుకునే వారు ఉన్నారు. దేవుడు వారంలో మొదటి రోజుని నియమించాడు, మన ప్రభువు పునరుత్థాన దినం, కొత్త ఒడంబడిక క్రింద ఆయన ప్రజలకు ప్రత్యేక ఆరాధన దినం. కాబట్టి, వారంలోని మొదటి రోజును ప్రభువు దినం అని పిలవడానికి మనకు చాలా కారణాలు ఉన్నాయి.

అడ్వెంటిస్ట్‌లు ఏమి బోధిస్తారు

అడ్వెంటిస్టులు మొదట వారంలో మొదటి రోజున కలుసుకున్నారు. జోసెఫ్ బేట్స్ సెవెంత్-డే బాప్టిస్ట్ చర్చిలో సభ్యులుగా ఉన్న కొంతమంది బంధువులను సందర్శించారు. సబ్బాత్ రోజున కలుసుకోవడానికి అతను వారి నుండి కొన్ని వాదనలు నేర్చుకున్నాడు; అతను ఈ వాదనలను తిరిగి తీసుకువచ్చాడు మరియు వాటిని అడ్వెంట్ చర్చికి పరిచయం చేశాడు. జోసెఫ్ బేట్స్ చేసిన వాదనలకు సమాధానం చెప్పలేని వరకు శ్రీమతి వైట్ సబ్బాత్ రోజు సమావేశానికి వ్యతిరేకంగా వాదించారు. ఆ తర్వాత ఆమెకు ఒక దర్శనం ఉంది, దీనిలో సబ్బాత్ రోజు అలాగే ఉంచబడిందని మరియు ఈ రోజు క్రైస్తవులకు కట్టుబడి ఉందని ఆమె చూసింది. సెవెంత్-డే అడ్వెంట్ చర్చ్ అప్పుడు 1845లో స్థాపించబడింది. వారంలో మొదటి రోజును ఉంచడం

"మృగం యొక్క గుర్తు" అయితే, అడ్వెంట్ చర్చ్ మృగం యొక్క గుర్తును కలిగి ఉంటుంది; శ్రీమతి ఎలెన్ జి. వైట్ మృగం యొక్క గుర్తును కలిగి ఉంది. "లైఫ్ స్కెచెస్ ఆఫ్ ఎల్లెన్ జి. వైట్"లో శ్రీమతి వైట్ కలిగి ఉన్న దర్శనానికి సంబంధించిన రికార్డు మాకు ఉంది. " ఎల్డర్ బేట్స్ వారంలోని ఏడవ రోజు శనివారం విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడు మరియు అతను దానిని నిజమైన సబ్బాత్‌గా మా దృష్టికి తీసుకువెళ్లాడు. నేను దాని ప్రాముఖ్యతను అనుభవించలేదు మరియు అతను ఇతర తొమ్మిది ఆజ్ఞల కంటే నాల్గవ ఆజ్ఞపై ఎక్కువ తప్పు చేశాడని అనుకున్నాను. కానీ ప్రభువు నాకు స్వర్గపు అభయారణ్యం యొక్క దృశ్యాన్ని ఇచ్చాడు. స్వర్గంలో దేవుని మందిరం తెరవబడింది మరియు కరుణాపీఠంతో కప్పబడిన దేవుని మందసము నాకు చూపించబడింది. ఇద్దరు దేవదూతలు మందసానికి ఇరువైపులా నిలబడి, వారి రెక్కలు కరుణాపీఠంపై విప్పారు మరియు వారి ముఖాలు దాని వైపుకు తిరిగాయి. ఇది, నా తోడుగా ఉన్న దేవదూత నాకు తెలియజేసాడు, ఇది దేవుని వేలితో వ్రాయబడిన దేవుని చట్టం పట్ల భక్తిపూర్వకమైన విస్మయంతో చూస్తున్న స్వర్గపు అతిథేయులందరినీ సూచిస్తుంది. యేసు ఓడ యొక్క కవర్ పైకి లేపాడు, మరియు 1 పది ఆజ్ఞలు వ్రాయబడిన రాతి బల్లలను చూశాడు. పది సూత్రాల మధ్యలో నాల్గవ ఆజ్ఞను చుట్టుముట్టిన కాంతి కాంతితో నేను ఆశ్చర్యపోయాను. దేవదూత ఇలా అన్నాడు, 'ఆకాశాలను మరియు భూమిని మరియు వాటిలో ఉన్న సమస్తాన్ని సృష్టించిన సజీవుడైన దేవుణ్ణి నిర్వచించే పదిమందిలో ఇది ఒక్కటే." (పేజీ 95 మరియు 96.) ఇప్పుడు దర్శనాలలో వెల్లడి చేయబడిన అటువంటి మూర్ఖత్వం. సబ్బాత్ రోజున పూజించే సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్ట్‌లకు శ్రీమతి వైట్ యొక్క అధికారం ఉంది, ఆమె పది కమాండ్‌మెంట్స్ అని వ్రాసిన రెండు రాతి బల్లలను చూసింది, ఆపై ఆమె నాల్గవ కమాండ్మెంట్ చుట్టూ ఒక హాలోను చూసింది. సబ్బాత్ రోజు, ఈ ఆజ్ఞను ఇతరులందరి కంటే ఎక్కువగా ఉంచింది, ఆమె యూదు ప్రజలకు ఇచ్చిన నాల్గవ ఆజ్ఞను నా కంటే ముందు నీకు వేరే దేవుడు లేడని ఆజ్ఞను ఉంచింది. సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్ట్‌లకు సబ్బాత్ రోజు మాత్రమే అడ్వెంటిస్ట్‌ను అన్ని ఇతర తెగల నుండి వేరు చేస్తుంది. ఆరు రకాల అడ్వెంటిస్టులు ఉన్నారు మరియు శ్రీమతి వైట్ స్థాపించిన సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్ట్‌లో ధైర్యం ఉన్న ప్రతినిధి లేరు. ఆమెను దేవుని ప్రవక్తగా సమర్థించండి; ఆమె దేవుడి నుండి ప్రేరేపించబడిందని వారు పేర్కొన్నారు, మరియు ఆమె దేవుని నుండి ప్రేరణ పొందిందని ఆమె పేర్కొంది, కానీ వారి కారణం డిఫెండర్ కోసం ఏడుస్తోంది మరియు వారిలో ఒకరు కూడా ఆమెను రక్షించడానికి సిద్ధంగా లేరు. ఎందుకు? ఎందుకంటే వారు ఆమెను రక్షించలేరు. మరియు ఆమె దేవుడి నుండి ప్రేరణ పొందిందని ఆమె పేర్కొంది, కానీ వారి కారణం

ఒక డిఫెండర్ కోసం ఏడుస్తోంది మరియు వారిలో ఒకరు కూడా తన రక్షణకు రావడానికి ఇష్టపడలేదు. ఎందుకు? ఎందుకంటే వారు ఆమెను రక్షించలేరు. మరియు ఆమె దేవుడి నుండి ప్రేరణ పొందిందని ఆమె పేర్కొంది, కానీ వారి కారణం ఒక డిఫెండర్ కోసం ఏడుస్తోంది మరియు వారిలో ఒకరు కూడా ఆమె రక్షణకు రావడానికి ఇష్టపడలేదు. ఎందుకు? ఎందుకంటే వారు ఆమెను రక్షించలేరు.

రోమ్ పోప్ సబ్బాత్‌ను మార్చారా?

రోమ్‌లోని పోప్ సబ్బాత్ రోజును వారంలోని మొదటి రోజుగా మార్చాడని ఈ వాదనను మొదటగా శ్రీమతి ఎలెన్ జి. వైట్ చేశారు. శ్రీమతి వైట్ ఇలా అంటోంది, "ఆ ఓడలో బంగారు మన్నా, మొగ్గలు పడిన అహరోను కర్ర, ఒక పుస్తకంలా ముడుచుకున్న రాతి బల్లలు ఉన్నాయి. యేసు వాటిని తెరిచాడు, నేను వేలితో వాటిపై వ్రాసిన పది ఆజ్ఞలను చూశాను. దేవునికి సంబంధించినది.ఒక టేబుల్‌పై నాలుగు మరియు మరో ఆరు ఉన్నాయి.మొదటి టేబుల్‌పై ఉన్న నాలుగు ఇతర ఆరింటి కంటే ప్రకాశవంతంగా ప్రకాశించాయి. అయితే నాల్గవది, సబ్బాత్ ఆజ్ఞ వాటన్నింటికీ మించి ప్రకాశించింది, ఎందుకంటే సబ్బాత్‌ను ఉంచడానికి ప్రత్యేకంగా ఉంచబడింది. దేవుని పవిత్ర నామానికి గౌరవం.పవిత్రమైన సబ్బాత్ మహిమాన్వితమైనదిగా కనిపించింది-దాని చుట్టూ మహిమ ప్రవహిస్తుంది.సబ్బాత్ ఆజ్ఞ సిలువకు వ్రేలాడదీయబడలేదని నేను చూశాను, అది ఉంటే, మిగిలిన తొమ్మిది ఆజ్ఞలు; మరియు మనకు స్వేచ్ఛ ఉంది నాల్గవదానిని విచ్ఛిన్నం చేయడంతోపాటు వాటన్నింటినీ విచ్ఛిన్నం చేయండి. దేవుడు సబ్బాతును మార్చలేదని నేను చూశాను, ఎందుకంటే ఆయన ఎప్పుడూ మారడు. కానీ పోప్ దానిని ఏడవ రోజు నుండి వారం మొదటి రోజుకి మార్చాడు; అతను కాలాలు మరియు చట్టాలను మార్చవలసి ఉంది." ("ఎలెన్ జి. వైట్ యొక్క ప్రారంభ రచనలు," పేజీ 33.) మళ్ళీ అదే పుస్తకంలోని 65వ పేజీలో శ్రీమతి వైట్ ఇలా చెప్పింది, "పోప్ ఏడవ రోజు నుండి విశ్రాంతి దినాన్ని మార్చారు. మొదటి రోజు వరకు." వేర్వేరు దర్శనాలలో పోప్ సబ్బాత్ రోజును వారంలోని మొదటి రోజుగా మార్చారని శ్రీమతి వైట్ పేర్కొన్నారు. ఆమె ఆరోపణను పరిశీలించి, అందులో ఎంత నిజం ఉందో చూద్దాం. ప్రభువు ఆమెకు చూపించాడని గుర్తుంచుకోండి. పోప్ సబ్బాత్‌ను వారంలోని మొదటి రోజుకి మార్చినట్లు ఒక దర్శనం. ప్రభువు శ్రీమతికి ఎందుకు వెల్లడించాల్సి వచ్చింది. కొత్త నిబంధన ద్వారా మార్చబడిందని వారు రుజువు చేయగలిగితే, పోప్ సబ్బాత్‌ను ఏడవ రోజు నుండి వారంలోని మొదటి రోజుకి మార్చినట్లు వైట్ దృష్టిలో

ఉంది? సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్టులు కొత్త నిబంధన ద్వారా సబ్బాత్ రోజును వారంలోని మొదటి రోజుగా మార్చారని ఎందుకు నిరూపించడానికి ప్రయత్నించరు? నాల్గవ శతాబ్దం వరకు కాథలిక్ చర్చి స్థాపించబడలేదని సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్టులు అంగీకరించారు; క్రీ.శ. 304 వరకు కాథలిక్ చర్చి పూర్తిగా అభివృద్ధి చెందలేదని వారు అంగీకరించారు. క్రైస్తవులు మూడు శతాబ్దాల పాటు వారంలోని మొదటి రోజున సమావేశమయ్యేవారు, అడ్వెంటిస్టులు కూడా సబ్బాత్‌ను వారంలోని మొదటి రోజుకి మార్చారని పేర్కొన్నారు. వారంలోని మొదటి రోజున క్రైస్తవులు ఇంత కాలం సమావేశం కావడానికి వారు ఏ కారణాన్ని ఎలా చెప్పగలరు? క్యాథలిక్ పోప్ ఆ మార్పు చేశారనడానికి తాము కొన్ని ఆధారాలు ఇవ్వగలమని వారు ఇప్పుడు కూడా పేర్కొన్నారు. ఏ పోప్ మార్పు చేశారో వారు మాకు చెప్పలేరు; పోప్ ఒక మార్పు చేసిన విషయాన్ని నమోదు చేసే పవిత్రమైన లేదా అపవిత్రమైన చరిత్ర ఏదీ లేదని వారికి తెలుసు. క్యాథలిక్‌లు అలాంటి దావా వేసినప్పటికీ, దావా ఎలా నిరూపించబడుతుంది? పోప్ అటువంటి మార్పు చేసినట్లు ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు మరియు సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్టులు ఆరోపణ చేసినప్పుడు వారు ఎటువంటి ఆధారాలు లేకుండా చేస్తారు. వారు పోప్ మార్పు చేసారని శ్రీమతి వైట్ యొక్క దృష్టిని మాత్రమే సూచించగలరు. కాన్స్టాంటైన్ రోమ్ చక్రవర్తి, కానీ అతను పోప్ కాదు; అతను AD 306-337 వరకు చక్రవర్తి. అతను వారంలోని మొదటి రోజు ప్రవర్తనను నియంత్రించే చట్టాలను ఆమోదించాడు, కానీ రోమన్ చరిత్రలో అతను సబ్బాత్ రోజును వారంలో మొదటి రోజుగా మార్చిన చట్టం లేదా శాసనం లేదు. వారంలో మొదటి రోజున పౌరుల ప్రవర్తనను నియంత్రించే చట్టాలను రూపొందించడం ఒక విషయం, మరియు వారంలోని మొదటి రోజును ఆరాధన దినంగా నియమించడం మరొక విషయం. మళ్లీ, AD 363లో సమావేశమైన లావోడిసియా కౌన్సిల్, వారంలోని మొదటి రోజును ప్రభువు దినంగా నిర్ధారించిందని వారు పేర్కొన్నారు. మన ప్రభువు చర్చి యొక్క ప్రారంభ రోజుల నుండి క్రైస్తవులందరూ ఆ సమయం వరకు వారంలోని మొదటి రోజును ఇప్పటికే గమనించారని గుర్తుంచుకోవాలి.

కాథలిక్ చర్చి యొక్క పోప్ సబ్బాత్ రోజును ఏడవ రోజు నుండి వారం మొదటి రోజుకి మార్చినట్లు ఈ వేదిక నుండి బోధించబడిందని స్పీకర్‌కు తెలుసు; అందువల్ల, అతను ఈ విషయంపై కాథలిక్ చర్చి యొక్క బోధనలను అందించడానికి టెన్నెస్సీలోని నాష్‌విల్లేలోని కాథలిక్ చర్చిలోని అత్యున్నత అధికారాన్ని పిలిచాడు. అతను ఈ ప్రశ్నను అడిగాడు: "రోమ్ పోప్ ఏడవ రోజు సబ్బాత్‌ను వారంలోని మొదటి

రోజుగా మార్చారని కాథలిక్కులు బోధిస్తారా?" సమాధానం "లేదు" అని గట్టిగానే వచ్చింది! "వారు అలాంటి దావా వేయరు; వారు ఎప్పుడూ అలాంటి దావా వేయలేదు." అప్పుడు పూజారిని అడిగారు: "మీరు ఆ ప్రకటనను వ్రాతపూర్వకంగా పెడతారా?" ఆ తర్వాత అతను డిసెంబర్ 14, 1944 నాటి ఈ క్రింది లేఖ రాశాడు.

"డాక్టర్ హెచ్. లియో బోల్స్

డియర్ సర్:

"సబ్బాత్‌ను ఆదివారంగా ఎవరు మార్చారు? అనే మీ ప్రశ్నకు సమాధానంగా, క్రీస్తు పునరుత్థానాన్ని స్మరించుకోవడానికి అపొస్తలులే ఉత్తమమైన సాక్ష్యాల ప్రకారం అని నేను చెప్పాలనుకుంటున్నాను. మొదటి రోజున కలిసే ఆచారం ప్రభువు రాత్రి వేడుక జరుపుకునే వారం మరియు ఆ రోజును ప్రభువు దినంగా పేర్కొనడం సెయింట్ పాల్, చట్టాలు 20: 7 మరియు 1 కొరింథీయులు 16: 2, మరియు సెయింట్ జాన్, రెవ. 1: 10 ద్వారా సూచించబడింది.

AD 100 సంవత్సరానికి చెందిన 'డిదాచే లేదా పన్నెండు అపొస్తలుల బోధన'లో (అది జాన్ మరణించిన కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత కొన్ని, బహుశా కొన్ని సంవత్సరాలు మాత్రమే) ఈ ఆదేశం ఇవ్వబడింది: 'ప్రభువు రోజున కలిసి రండి మరియు రొట్టె విరిచి కృతజ్ఞతలు చెప్పండి, మీ పాపాలను ఒప్పుకున్న తర్వాత, మీ త్యాగం స్వచ్ఛమైనదిగా ఉంటుంది. (అధ్యాయం 14.)

"సెయింట్ ఇగ్నేషియస్, అమరవీరుడు (సంవత్సరం 107), క్రైస్తవులు 'ఇకపై సబ్బాత్‌ను పాటించడం లేదు, కానీ ప్రభువు దినాన్ని పాటించడంలో జీవించడం కూడా మన జీవితం మళ్లీ పుంజుకుంది." (యాడ్ మాగ్నెస్ IX.) బర్నబాస్‌కి తన లేఖలో, XV అధ్యాయంలో, అతను ఇలా చెప్పాడు: "అందుకే మనం ఎనిమిదవ రోజు (అంటే, వారంలో మొదటిది) ఆనందంగా జరుపుకుంటాము, అదే రోజున యేసు మృతులలో నుండి తిరిగి లేచాడు. "

"సెయింట్ జస్టిన్ (సంవత్సరం 165) ఆ రోజును ఆదివారం అని పిలిచిన మొదటి క్రైస్తవ రచయిత, దీనిలో అతను ప్రారంభ క్రైస్తవులు ఆ రోజున దేవునికి సమర్పించిన ఆరాధనను వివరంగా వివరించాడు-అంటే, శరీరాన్ని సమర్పించడం మరియు క్రీస్తు రక్తంతో పాటు ప్రార్థనలు, బోధించడం మరియు పాత మరియు క్రొత్త నిబంధనలను చదవడం. (అపోల్. 65.)

"అందువలన, ఆదివారము ప్రభువు రాత్రి భోజనాన్ని జరుపుకునే ఆచారం అపొస్తలుల నుండి ఉద్భవించిందని, అందువల్ల, క్రీస్తు సంకల్పం ప్రకారం, దానిని తయారు చేసే శక్తిని వారికి ఇచ్చినట్లు మనకు చాలా పురాతనమైన మరియు ప్రామాణికమైన సాక్ష్యాలను బట్టి స్పష్టమవుతుంది. సమయం మరియు మతపరమైన ఆచారాల యొక్క అటువంటి ప్రమాదవశాత్తూ మార్పులు, సహజంగానే, సహజ నియమాన్ని మార్చడానికి వారికి అధికారం లేదు. దాని ఆచరించే సమయం మరియు వివరాలు మారవచ్చు, మన ప్రభువు ఇష్టపడకపోతే ఖచ్చితంగా ఈ అభ్యాసం అపొస్తలుల నుండి ఉద్భవించి క్రైస్తవ ప్రపంచం అంతటా విశ్వవ్యాప్తం అయ్యేది కాదు, క్రైస్తవుల యొక్క చిన్న సమూహం (అడ్వెంటిస్టుల గురించి మాట్లాడటం) వాస్తవం),అపొస్తలుల తర్వాత పద్దెనిమిది వందల సంవత్సరాల తర్వాత ఉద్భవించింది, సార్వత్రిక అభ్యాసం మరియు ఆదివారానికి అనుకూలంగా ఉన్న పురాతన సంప్రదాయాలతో పోల్చినప్పుడు ఏడవ రోజున ఆరాధనను

ఎంచుకోవడం చాలా తక్కువ." ఇది మీ ప్రశ్నకు సంతృప్తికరమైన సమాధానం అని నేను ఆశిస్తున్నాను.

చాలా హృదయపూర్వకంగా మీ,

"RT. Rev. MSGR. AA SIFNER, VG"

రోమ్‌లోని పోప్ సబ్బాత్‌ను వారంలోని మొదటి రోజుగా మార్చారని వారు చెప్పలేదని కాథలిక్కులు చెప్పడం న్యాయంగా ఉంది. సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్టుల నుండి ఎవరైనా కలిగి ఉన్న ఏదైనా సాహిత్యం పోప్ సబ్బాత్‌ను మార్చినట్లు ఆరోపించింది; మీలో ఎవరికైనా అలాంటి సాహిత్యం ఉంటే, మీరు దానిపై "ఇది నిజం కాదు" అని వ్రాయవచ్చు.

ప్రభువు భోజనం

ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయమని యేసు తన శిష్యులకు ఆజ్ఞాపించాడు. (మత్తయి 26:26; లూకా 22:19; 1 కొరింథీయులు 11:24-25.) ప్రభువు తన ప్రజలను సమీకరించమని ఆజ్ఞాపించాడు. "కొందరి పద్ధతిలో మీరు కలిసి ఉండటాన్ని విడిచిపెట్టరు." (హెబ్రీయులు 10:25.) ఈ వచనంలోని ఇతర భాగానికి అర్థం ఏమిటనేది పర్వాలేదు, క్రైస్తవులు తమను తాము సమీకరించడాన్ని విడిచిపెట్టకూడదనే సరళమైన మరియు స్పష్టమైన బోధన మనకు ఉంది. వారు ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయాలని కూడా ఆజ్ఞాపించబడ్డారు; వారు కలిసి విందు తినడానికి తప్పనిసరిగా సమీకరించాలి. వారు సమావేశమైనప్పుడు వారు రాత్రి భోజనం తిన్నారు. (1 కొరింథీయులు 11:20-33.) పౌలు ఇక్కడ ఇలా అంటున్నాడు: "కాబట్టి మీరు సమకూడినప్పుడు, ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయడం సాధ్యం కాదు." అందువల్ల, వారు సమావేశమైనప్పుడు రాత్రి భోజనం తిన్నారు. ఇప్పుడు వారు దానిని తినమని ఆజ్ఞాపించబడ్డారు, మరియు వారు సమీకరించమని ఆజ్ఞాపించబడ్డారు; మరియు వారు సమావేశమైనప్పుడు వారు విందు తిన్నారని మేము కనుగొన్నాము. వారు ఎందుకు తింటారు? ప్రభువు మరణం జ్ఞాపకార్థం మరియు అతను వచ్చే వరకు బాధ. అందువల్ల, అతని పునరుత్థానం ఇక్కడ సూచించబడింది; అతడు సజీవంగా లేకపోయినా, మృతులలోనుండి లేపబడనట్లయితే, అతడు రెండవసారి తిరిగి రాలేడు. అందుచేత, ప్రభువు రాత్రి భోజనాన్ని దాని అంతరార్థం ప్రకారం, వారంలోని మొదటి రోజున ప్రభువు మరణం మరియు రెండవ రాకడ యొక్క స్మారక సంస్థగా తింటారు. ఇది తగినంత స్పష్టంగా ఉంది. అయితే, క్రైస్తవులు ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేసే ఉద్దేశ్యంతో కలిసి వచ్చారు. (1 కొరింథీయులు 11:33.) అయితే వారంలో మొదటి రోజున రొట్టెలు విరచడానికి లేదా ప్రభువు రాత్రి

భోజనం చేయడానికి వారు కలిసి వచ్చారు. వారం మొదటి రోజున ప్రభువు పునరుత్థానం, వారం మొదటి రోజున పరిశుద్ధాత్మ దిగడం, ప్రభువు భోజనం చేయడం. మొదటి రోజు రాత్రి భోజనం-ఇది ప్రభువు దినమని అందరూ నొక్కి చెబుతారు. వారంలో మొదటి రోజున పరిశుద్ధాత్మ వచ్చాడని, చర్చి నిర్వహించబడిందని లేదా వారంలోని మొదటి రోజున తన కార్యకలాపాలను ప్రారంభించిందని, క్రైస్తవులు వారంలో మొదటి రోజున ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేసేందుకు కలిశారని మనం తెలుసుకున్నాం. ప్రభువు దినమున యోహాను ఆత్మలో ఉన్నాడని, వారంలోని మొదటి రోజు ప్రభువు దినమని ఇవన్నీ మనకు బోధిస్తాయి.

ఈరోజు దేవుని ప్రజలు వారంలోని మొదటి రోజున ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయడానికి సమావేశమవుతారు. చట్టం యొక్క సబ్బాత్ పూర్తిగా భిన్నమైన రోజు మరియు పూర్తిగా భిన్నమైన ప్రయోజనం కోసం ఉంచబడింది. క్రైస్తవులు ప్రభువు రోజున కలుసుకోవడం మరియు యూదులు సబ్బాత్ రోజున విశ్రాంతి తీసుకోవడం అనే ఉద్దేశ్యంలో పగలు మరియు రాత్రి, క్రీస్తు మరియు సాతాను మధ్య ఉన్నంత వ్యత్యాసం ఉంది. యూదుల సబ్బాత్ స్థానంలో లార్డ్స్ డే తీసుకోదు; పాత ఒడంబడిక నెరవేరినప్పుడు సబ్బాత్ మార్గం నుండి తీసివేయబడింది; కొత్త ఒడంబడిక క్రింద క్రైస్తవులకు ఒక కొత్త రోజు, వారంలో మొదటి రోజు ఇవ్వబడింది. వారంలో మొదటి రోజున భగవంతుని రాత్రి భోజనం చేయడం ఒక్కటే వారంలోని మొదటి రోజుని ఇతర రోజు నుండి వేరు చేస్తుంది. వారంలోని మొదటి రోజున మనం దేవుని స్తుతించవచ్చు, కానీ మనం ఏ రోజు మరియు ప్రతిరోజు ఆయన స్తుతిని పాడవచ్చు. మేము వారంలో మొదటి రోజు బైబిల్ చదువుతాము, కానీ మనం ప్రతిరోజూ బైబిల్ చదవవచ్చు మరియు చదవాలి. మేము వారంలోని మొదటి రోజున ప్రార్థిస్తాము, కానీ మనం ప్రార్థించవచ్చు మరియు ప్రతిరోజూ ప్రార్థన చేయాలి. మేము వారంలోని మొదటి రోజున మా ధనాన్ని ఇవ్వవచ్చు, కానీ మనకు అవకాశం ఉన్నందున మరియు ఏ రోజున అవసరమో ఇవ్వవచ్చు. అందుచేత, వారంలో మొదటి రోజున భగవంతుని రాత్రి భోజనం చేయడం మాత్రమే ఈ రోజును ఏ ఇతర రోజు కంటే వేరు చేస్తుంది. ఈ రోజు మరియు ఈ రోజున మాత్రమే మనం ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయవచ్చు. వారంలో మొదటి రోజున భోజనం చేయడం మాత్రమే ఈ రోజును ఏ ఇతర రోజు కంటే వేరు చేస్తుంది. ఈ రోజు మరియు ఈ రోజున మాత్రమే మనం ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయవచ్చు. వారంలో మొదటి రోజున భోజనం చేయడం మాత్రమే ఈ రోజును ఏ ఇతర రోజు కంటే వేరు చేస్తుంది. ఈ రోజు మరియు ఈ రోజున మాత్రమే మనం ప్రభువు రాత్రి భోజనం చేయవచ్చు.

	వారంలోని మొదటి రోజుకు సంబంధించి ఒక విషయం మాత్రమే ఉంది. తన ప్రజలు వారంలోని మొదటి రోజున కలుసుకునేలా దేవుడు దానిని ఏర్పాటు చేశాడు. మనిషి క్యాలెండర్ మార్చవచ్చు; అతను వారానికి ఆరు రోజులు మాత్రమే క్యాలెండర్‌ని నిర్మించవచ్చు; రష్యా దీన్ని చేసింది మరియు ఆరు రోజుల వారపు షెడ్యూల్‌లో పావు శతాబ్దం పాటు జీవించింది. ఇతర దేశాలు కూడా అలాగే చేశాయి. వారంలో ఆరు రోజులు మాత్రమే ఉన్నప్పుడు సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్ట్ వారంలోని ఏడవ రోజున ఎలా ఆరాధిస్తారు? మనిషి వారంలోని రోజుల క్యాలెండర్‌ను నిర్మించలేనట్లు దేవుడు దానిని నిర్ణయించాడు, కానీ "వారంలో మొదటి రోజు" ఉంటుంది. అందువల్ల, అతను దానిని పరిష్కరించాడు, తద్వారా అతని వ్యక్తులు-ఎన్ని మార్పులు చోటుచేసుకుంటాయనేది ముఖ్యం కాదు-వారం మొదటి రోజున కలవవచ్చు. మనిషి వారంలో ఐదు రోజులు మాత్రమే షెడ్యూల్‌ని రూపొందించుకుంటే, క్రైస్తవులు ఆరాధన కోసం వారంలో మొదటి రోజు సమావేశమవుతారు. సెవెంత్-డే అడ్వెంటిస్టులు ఆరాధన కోసం కలుసుకోలేరు, ఎందుకంటే వారానికి ఏడు రోజులు ఉండవు. ఇది వారంలోని మొదటి రోజు, ప్రభువు దినం, ఆరాధనకు ప్రత్యేక దినంగా ఏర్పాటు చేయడంలో దేవుని జ్ఞానాన్ని చూపుతుంది.(హెచ్. లియో బోల్స్, డిసెంబర్ 21, 1944, వార్ మెమోరియల్ బిల్డింగ్, నాష్విల్లే, టెన్నెస్సీలో ప్రసంగం)